SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2019/767

2018 m. liepos 31 d.

dėl valstybės pagalbos SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN), kurią Prancūzija suteikė nustatydama CSPE ribas

(pranešta dokumentu Nr. C(2018) 4975)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ([1]) ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) Po 2013 metais vykusių Komisijos tarnybų ir Prancūzijos preliminarių kontaktų, Prancūzija 2013 m. spalio 11 d. pranešė apie paramos schemą, skirtą iš sausumos vėjo pagamintai elektros energijai, kuri tuo metu buvo finansuojama iš nustatyto elektros mokesčio, vadinamo mokesčiu už viešąją elektros energijos tiekimo paslaugą (toliau – CSPE, pranc. *contribution au service public de l'électricité*).

(2) Kadangi ši schema jau buvo taikoma prieš pranešimą, 2013 m. lapkričio 29 d. registruojant bylą ji priskirta pagalbai, apie kurią nepranešta.

(3) 2014 m. kovo 27 d. raštu Komisija pranešė Prancūzijai, kad ji neprieštarauja sausumos vėjo energijai skirtai paramai, tačiau ji abejoja dėl vartotojams, gaminantiems elektros energiją savo reikmėms, daug elektros energijos vartojantiems vartotojams ir intensyviai elektros energiją vartojančioms pramonės įmonėms taikomos CSPE lengvatos suderinamumo su vidaus rinka. Todėl Komisija pranešė Prancūzijai apie sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl tokių CSPE lengvatų.

(4) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl nagrinėjamų priemonių ir dėl galimo 2014–2020 m. valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairių ([2]) (toliau – 2014 m. gairės) taikymo nagrinėjamoms CSPE lengvatoms.

(5) Komisija gavo šių penkių suinteresuotųjų šalių pastabas: i) „Air Liquide" (2014 m. lapkričio 3 d. laiškas); ii) EDF (2014 m. lapkričio 17 d. laiškas); iii) RATP (2014 m. gruodžio 2 d. laiškas); iv) SNCF (2014 m. gruodžio 3 d. laiškas) ir v) „UNIDEN" (pranc. *Union des Industries Utilisatrices d'Energie*) (2014 m. lapkričio 3 d. laiškas). Šiose pastabose visų pirma kalbama apie valstybės pagalbos buvimą ir apie priemonių suderinamumą tiek su SESV, tiek su 2014 m. gairėmis.

([1]) OL C 348, 2014 10 3, p. 78.
([2]) OL C 200, 2014 6 28, p. 1.

(6) Prancūzija savo pastabas pateikė 2014 m. gegužės 5 d. rašte, o 2015 m. spalio 22 d. laiške jas papildė. Šiuose raštuose Prancūzija visų pirma priminė įvairius CSPE lengvatų tipus ir atkreipė dėmesį į tai, kad CSPE lengvata, kuria naudojasi elektros energiją savo reikmėms gaminantys vartotojai, nėra valstybės pagalba. Be to, Prancūzija mano, kad kiekvienai vartojimo vietai nustatyta CSPE riba ir 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba yra suderinamos su valstybės pagalbos taisyklėmis.

(7) Oficialios tyrimo procedūros metu Komisija nuo 2014 m. rugpjūčio 21 d. iki 2017 m. spalio 27 d. išsiuntė septynis prašymus pateikti informaciją. Prancūzijos institucijos nuo 2014 m. gegužės 7 d. iki 2017 m. gruodžio 12 d. išsiuntė vienuolika raštų ir informacinių dokumentų. Šiuo apsikeitimu informacija buvo siekiama i) išsiaiškinti sumokėto CSPE dydį ir tam tikriems pagalbos gavėjams suteiktas lengvatas, ii) įvertinti priemones kaip galimą valstybės pagalbą ir teisiškai išanalizuoti jų atitikimą valstybės pagalbai taikomoms taisyklėms, iii) pristatyti sureguliavimo planą, skirtą suteiktų CSPE lengvatų lygį pakeisti tokiu lygiu, kuris būtų suderinamas su valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis. Pirmasis pasiūlytas sureguliavimo planas pristatytas 2014 m. lapkričio 4 d. rašte, o galutinis jo variantas – 2017 m. lapkričio 23 d. rašte.

2. **PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS**

(8) Šiame skyriuje pirmiausiai pristatomas CSPE, tuomet šio mokesčio lengvatos, suteiktos 2003–2015 m. Būtent šios lengvatos ir yra nagrinėjamos šiame sprendime.

2.1. **CSPE pristatymas**

(9) CSPE nustatytas 2003 m. sausio 3 d. įstatymu Nr. 2003-8 dėl dujų bei elektros energijos rinkos ir energijos tiekimo viešosios paslaugos (toliau – Įstatymas Nr. 2003-8). Šiame sprendime aprašoma priemonė, kuri buvo taikoma iki 2016 m. CSPE reformos, nustatytos 2015 m. gruodžio 29 d. įstatymu Nr. 2015-1786 dėl 2015 m. finansų įstatymo pataisų (toliau – 2015 m. FĮP).

(10) CSPE skirtas kompensuoti papildomoms išlaidoms, susijusioms su išlaidomis už viešąją elektros energijos tiekimo paslaugą, kurias patiria rinkoje įsitvirtinę elektros energijos tiekėjai (EDF ir vietinės skirstymo įmonės). Šias papildomas išlaidas iš esmės lemia keturių politikos sričių finansavimas:

a) visų pirma išlaidas lemia EDF ir vietinių skirstymo įmonių įpareigojimas pirkti elektros energiją, kurią pagamino tam tikri įrenginiai, elektros energiją generuojantys iš atsinaujinančių energijos šaltinių (vėjo, saulės energijos ir kt.). Per visą priemonių taikymo laikotarpį, t. y. 2003–2015 m., ši sritis sudarė 39 % surinkto CSPE;

b) išlaidos didelio naudingumo kogeneracijai finansuoti, kurios per 2003–2015 m. sudarė 25 % surinkto CSPE. 2016 m. gruodžio 20 d. rašte Prancūzija patikslino, kad CSPE vienintelė paskirtis – finansuoti didelio naudingumo kogeneraciją. Šiame rašte Prancūzija patikslino, kad, viena vertus, ši parama skirta pirkimo sutarties priemonei, įgyvendintai 1997–2001 m., pagal kurią parama skiriama kogeneracijos įrenginiams, kurių energinis naudingumas viršija 65 %, kita vertus, ši parama nuo 2013 m. skiriama didelio naudingumo gamtinių dujų kogeneracijos įrenginiams, kurių naudingumas didesnis negu 12 MW;

c) papildomos išlaidos susidaro dėl elektros generatorių galios kompensavimo tarpusavyje nesujungtose teritorijose (Korsikoje ar užjūrio departamentuose), kuriuo siekiama, kad šiose teritorijose nebūtų patirtos didesnės generavimo išlaidos, palyginti su žemyninėje Prancūzijoje patiriamomis gamybos sąnaudomis, kurios įskaičiuojamos į elektros energijos kainą, kurią sumoka galutinis vartotojas, ir kurios yra mažesnės, nes susijusios su branduolinės energijos sąnaudomis. Per visą nagrinėjamą laikotarpį, t. y. 2003–2015 m., ši sritis sudarė 31 % viso surinkto CSPE. Tokia vienodų elektros tarifų žemyninėje Prancūzijoje, Korsikoje ir užjūrio departamentuose palaikymo sistema dar vadinama „tarifų išlyginimu“;

d) 3 % papildomų išlaidų sudaro socialinio tarifo, vadinamo „pirmos būtinybės produktu“, taikymas, taip pat dalis elektros tiekėjų išlaidų, patiriamų dėl jų finansinio dalyvavimo priemonėje, skirtoje padėti nepritekliuje gyvenantiems žmonėms.

(11) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad, be šių politikos sričių, kurios finansuojamos iš CSPE, iš šio CSPE mažesne apimtimi finansuojamos ir kitos politikos kryptys. Šios priemonės sudaro mažiau nei 2 % surinkto CSPE. Šios priemonės iš esmės yra susijusios su:

1) 2003–2015 m. suteikta parama elektros energijos gamybos deginant buitines atliekas įrenginiams. Tuo metu EDF ir vietinės skirstymo įmonės privalėjo pirkti tokių įrenginių pagamintą elektros energiją už ministro įsakyme nustatytą tarifą. Šių veiklos vykdytojų patirtos papildomos išlaidos būdavo kompensuojamos iš CSPE. Prancūzija manė, kad šių įrenginių pagaminta atsinaujinančios energijos dalis sudaro 50 %, atsižvelgiant į TEA ir Eurostato energetikos statistikos taisykles;

2) parama piko apkrovą atlaikantiems įrenginiams, padedantiems užtikrinti tiekimo saugumą. Šie įrenginiai daugiausiai yra dyzeliniai ir buvo sukonstruoti praėjusio amžiaus 10 dešimtmetyje. Jie naudojami ribotą valandų skaičių, priklausomai nuo elektros energijos sistemos poreikio;

3) parama įvairioms priemonėms (2003–2015 m. 221 mln. EUR), t. y. visų pirma parama vadinamosioms užtikrintos galios sutartims, kuriomis siekiama skatinti nepriklausomą elektros energijos gamybą (mažesnės nei 8 000 kVA galios elektros energijos gamybos įrenginiai, įrenginiai, kuriuose naudojama iš komunalinių atliekų gaunama šiluminė energija) ir kurias Prancūzija pristato kaip turinčias papildomą naudą viešajai elektros energijos tiekimo paslaugai, finansuoti. Antra, sutarčių su įvairiais gamintojais dėl jų pagamintos energijos pirkimo finansavimas.

(12) Energetikos kodekso L121-7 straipsnyje nustatyta, kad išlaidos, susijusios su viešąja elektros energijos tiekimo paslauga, kompensuojamos iš įmokų, kurias sumoka šalies teritorijoje įsikūrę galutiniai elektros energijos vartotojai. Taigi visos šios sudedamosios dalys Prancūzijos vartotojui sudaro tas pačias papildomas išlaidas. Įmoką moka visi galutiniai elektros energijos vartotojai priklausomai nuo suvartoto kWh (kilovatvalandžių) skaičiaus, įskaitant savo reikmėms energiją gaminančius vartotojus. 2003–2015 m. CSPE kito taip:

Surinkto CSPE sumos pokyčiai 2003–2015 m.

(EUR/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Šaltinis: Audito rūmų ataskaita, 2017 m.

(13) Reikalavimus atitinkančių galutinių vartotojų, kurie pasinaudojo 2000 m. vasario 10 d. įstatymo Nr. 2000-108 dėl viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos modernizavimo ir plėtros (toliau – Įstatymas Nr. 2000-108) 22 straipsnio III dalyje jiems suteiktomis teisėmis ir elektros energiją gauna iš viešojo elektros perdavimo tinklo arba iš viešojo elektros energijos skirstymo tinklo, mokamus mokesčius, kaip priemokas prie tinklų naudojimo tarifų, surenka už tinklo, prie kurio šie vartotojai yra prisijungę, valdymą atsakingas veiklos vykdytojas.

(14) Šio veiklos vykdytojo surinktos įmokos per tarpininką – įstaigą „Caisse des dépôts et consignations“ (toliau – CDC) – pervedamos skirstytojams, kurie patiria su viešosios paslaugos teikimu susijusių sąnaudų. Šią įmoką CDC keturis kartus per metus perveda veiklos vykdytojams, kurie patiria su šiomis surinktomis sumomis susijusių sąnaudų. Kiekvienų metų sausio 1 d. CDC Nacionaliniam energetikos mediatoriui perveda sumą, lygią jo biudžeto sumai.

(15) Visas šias operacijas CDC atlieka specialioje sąskaitoje. CDC patirtas valdymo išlaidas kasmet patvirtina už ekonomiką ir energetiką atsakingi ministrai. Jeigu surinktų įmokų suma neatitinka nustatytos metinės sąnaudų sumos, šis neatitikimas ištaisomas kitais metais iš tais metais mokėtinų sąnaudų. Jeigu per metus mokėtinų sumų negaunama, jos turi būti pridedamos prie kitų metų sąnaudų sumos ([3]).

(16) Energijos reguliavimo komisija (toliau – ERK) kiekvienais metais savo metinėje ataskaitoje įvertina priemonių, susijusių su viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos sąnaudomis, veikimą. Iš dalies pakeistame dekrete Nr. 2004-90 (2004 m. sausio 28 d. dekretas Nr. 2004-90 dėl viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos

([3]) ECLI:EU:C:2013:851.

sąnaudų kompensavimo) nustatytas kompensavimo mechanizmas: kiekvienais metais iki spalio 15 d. ERK už energetiką atsakingam ministrui teikia prognozuojamas ateinančių metų sąnaudas, taip pat siūlo įmokos už Prancūzijoje suvartotą vieną kilovatvalandę dydį, kuri leistų finansuoti sąnaudas. ERK pasiūlymas grindžiamas ankstesniais metais (N-1) nustatytų sąnaudų ataskaita ir ateinančiais metais (N+1) prognozuojamų sąnaudų ataskaita. Ataskaitas rengia tas sąnaudas patiriantys veiklos vykdytojai. Kaip buvo paaiškinta 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, grąžinimo mechanizmas vykdomas per CDC.

(17) ERK tikrina nustatytų sąnaudų sumą. Sąnaudas, susijusias su parama atsinaujinančiajai energetikai, sudaro paramos sumos ir rinkos kainos, kurią mokestį turintys mokėti veiklos vykdytojai gavo už šios energijos pardavimą, skirtumas. Taigi nuoroda į rinkos kainą naudinga nustatant kompensacijos sumą. ERK patikslino rinkos kainos nustatymo metodą. Ši kaina atitinka ne realią rinkos vertę, kuria naudojosi įpareigotasis veiklos vykdytojas, bet referencinę vertę, nustatytą atsižvelgiant į įvairius parametrus (būsimą rinkos kainą ir momentinę kainą, atsižvelgiant į įvairius skirtumus priklausomai nuo srities, dienos rinkos kainą, galutinę kainą), kurie leidžia kaip įmanoma geriau atspindėti veiksmingos rinkos dalyvio elgesį siekiant paskatinti įpareigotąjį veiklos vykdytoją siekti rezultatų.

(18) Neatmetant galimybės taikyti Įstatyme nurodytas sankcijas, jei mokestis nesumokamas per du mėnesius nuo dienos, kurią jis turėjo būti sumokėtas, arba sumokama ne visa jo suma, ERK išsiunčia priminimą ir paskiria baudą už vėlavimą, kuri sudaro 10 % nuo mokėtino įmokos sumos. Jeigu skolininkas nesumoka nustatytų įmokų, už energetiką atsakingas ministras pagal Įstatymo 41 straipsnyje nustatytas sąlygas skiria administracinę sankciją.

(19) 2003–2015 m. CSPE suma, kurią surinko už tinklą atsakingas veiklos vykdytojas, siekė 36,9 mlrd. EUR. Ši suma pasiskirsto taip:

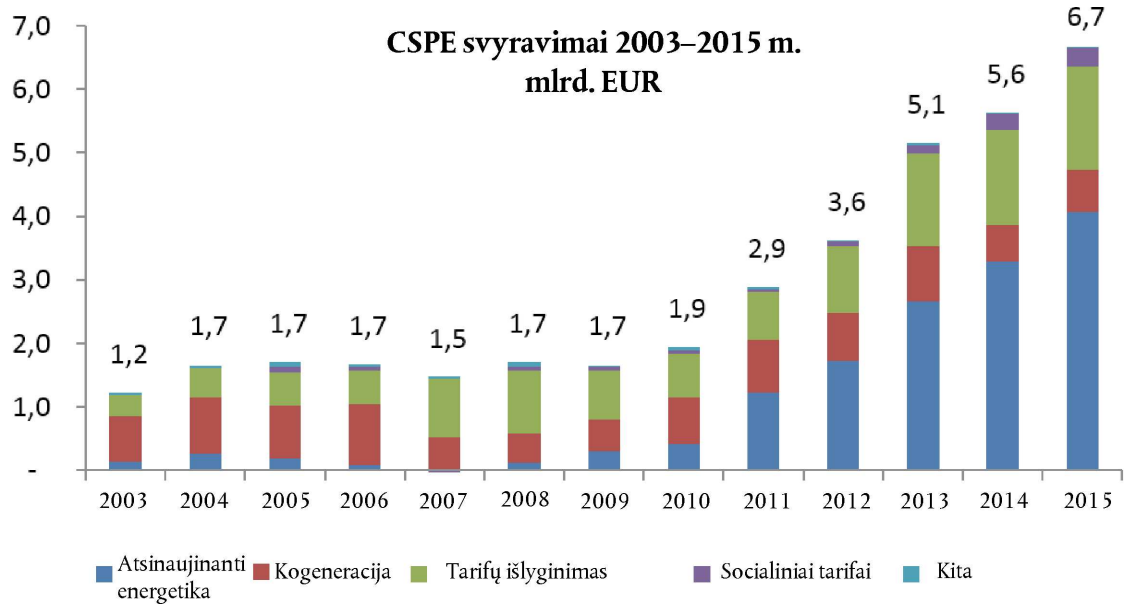
EDF susigrąžintos CSPE sumos

(mln. EUR)

	Atsinaujinanti energetika	Kogeneracija	Tarifų išlygi-nimas	Socialiniai tarifai	Įvairūs	Iš viso
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Šaltinis: Prancūzijos valdžios institucijų raštas Komisijos tarnyboms, 2016 m. gruodžio 20 d.

(20) 2003–2015 m. CSPE sudėtis kito taip:

Šaltinis: Prancūzijos raštas, 2016 m. gruodžio 20 d.

2.2. **CSPE lengvatos**

(21) Įstatyme nustatytos trys CSPE lengvatų tam tikriems vartotojams kategorijos. Šios lengvatos gali būti apjungtos ir yra pristatomos taip:

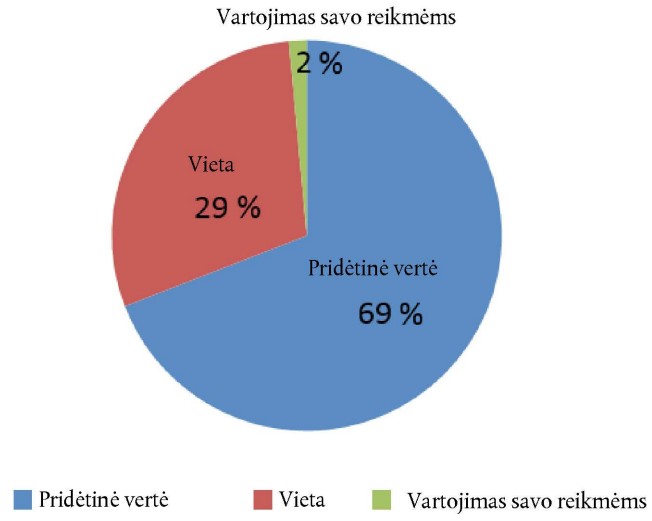
a) pramonės įmonėms, kurių vartojimas viršija 7 GWh, nustatyta CSPE riba yra 0,5 % įmonės pridėtinės vertės (Energetikos kodekso L.121-21 straipsnis);

b) pagal Energetikos kodekso L.121-12 straipsnį kiekvienai vartojimo vietai galutiniams vartotojams nustatyta 627 783 EUR ([4]) mokesčio riba. Ši riba kiekvienais metais iki 2013 m. būdavo atnaujinama atsižvelgiant į infliacijos lygį. 2014–2015 m. ši riba didėjo tokiu pačiu tempu kaip vienetinė įmoka, t. y. neviršijo 5 % per metus;

c) be to, CSPE netaikomas elektros energijos gamintojams, kurie energiją gamina vartojimui savo reikmėms, jei kiekvienoje gamybos vietoje per metus nesiekiama 240 GWh (Energetikos kodekso L.121-11 straipsnis).

(22) 2003–2015 m. šios įvairios CSPE lengvatos (išskyrus taikomas transporto įmonėms) siekė 6,8 mlrd. EUR ir pasiskirstė taip:

Suteiktų CSPE lengvatų pasiskirstymas pagal kategoriją, 2003–2015 m. (6,8 mlrd. EUR)

Šaltinis: Prancūzija, 2017 m. lapkričio 15 d.

([4]) 2015 m. sausio 1 d. nustatyta suma. Ši suma buvo palaipsniui peržiūrima. 2013 m. ji siekė 569 418 EUR.

(23) Išsamus šių ribų nustatymo pristatymas pateikiamas toliau.

2.2.1. *0,5 % pridėtinės vertės mokesčio riba (Energetikos kodekso L.121-21 straipsnis, nurodytas 2005 m. liepos 13 d. įstatymo Nr. 2005-781 dėl energetikos politikos gairių programos 67 straipsnyje)*

(24) 0,5 % pridėtinės vertės mokesčio riba, taikoma pramonės įmonėms, kurių vartojimas viršija 7 GWh per metus, nustatyta 2005 m. priėmus 2005 m. liepos 13 d. įstatymą Nr. 2005-781 dėl energetikos politikos gairių programos ir realiai pradėta taikyti 2006 m.

(25) Prancūzija nurodė, kad šios ribos nustatymu buvo siekiama apsaugoti intensyviai elektros energiją naudojančių įmonių, kurios veiklą daugiausiai vykdo metalurgijos, popieriaus gamybos, chemijos pramonės ir kt. sektoriuose, t. y. su tarptautine konkurencija susiduriančiuose sektoriuose, visų pirma įmonių, kurių suvartojimas per metus viršija 7 GWh ribą, bet nustatant šią 7 GWh ribą sumažinant suvartojimo įtaką kitoms vartotojų kategorijoms, konkurencingumą.

(26) Dėl 0,5 % pridėtinės vertės CSPE ribos ERK reikia pateikti pareiškimą, o ERK po patikrinimo priima sprendimą dėl atitinkamų sumų kompensavimo. Šios sumos sumokamos tik tuomet, kai sužinoma įmonės pridėtinė vertė (t. y. vėliausiai N+1 už N metais sumokėtas sumas).

(27) Prancūzija nurodė, kad iš 2003–2015 m. suteiktų nuolaidų sumos, kuri iš viso sudaro 6,8 mlrd. EUR, taikant 0,5 % pridėtinės vertės CSPE ribą, susidarė 69 % (4,7 mlrd. EUR) visų lengvatų. Pagal Prancūzijos pateiktus duomenis, ši mokesčio riba 2003–2015 m. laikotarpiu buvo pritaikyta iš viso 1 636 įmonėms.

2.2.2. *Mokesčio ribos nustatymas vartojimo vietai (Energetikos kodekso L.121-12 straipsnis ir Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnis)*

(28) Ši mokesčio riba nustatyta tuo metu, kai pirmiau minėto 2003 m. sausio 3 d. įstatymo Nr. 2003-8 37 straipsniu (kuris pakeitė Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnį) įvestas CSPE. Ši riba įsigaliojo 2003 m. CSPE vieta vartojimo vietai iš pradžių buvo 500 000 EUR. Vėliau ši riba pagal 2010 m. gruodžio 29 d. įstatymo Nr. 2010-1657 dėl 2011 m. finansų 37 straipsnį buvo padidinta iki 550 000 EUR. Minėtame straipsnyje buvo nustatyta, kad ši riba bus atnaujinama proporcingai prognozuojamam vartojimo kainų indekso (išskyrus tabako) didėjimui, kuris aptariamas atitinkamų metų finansų įstatymo projekte. 2013 m. Parlamentas nustatė 569 418 EUR dydžio ribą ir, remdamasis Įstatymo dėl Finansų įstatymo pataisų 2013 m. 59 straipsniu, priėmė naujas šios ribos atnaujinimo taisykles: nuo tada ji atnaujinama kiekvienais metais proporcingai CSPE vienetinės įmokos sumos pokyčiams, bet didinama ne daugiau kaip 5 % per metus. 2015 m. sausio 1 d. ši riba siekė 627 783 EUR.

(29) Prancūzijos manymu, CSPE riba vartojimo vietai atspindi 0,5 % pridėtinės vertės ribą – tik vartojimo vietos, o ne visuomenės lygmeniu. Be to, Prancūzija patikslino, kad toks ribos nustatymas vartojimo vietos lygmeniu leidžia įtraukti įmones, kurios vartoja daug elektros energijos vietos lygmeniu, tačiau nėra intensyviai elektros energiją vartojančios įmonės.

(30) Prancūzija nurodė, kad iš 2003–2015 m. suteiktų nuolaidų sumos, kuri iš viso sudaro 6,8 mlrd. EUR, taikant su vartojimo vieta susijusią CSPE ribą, susidarė 29 % (2,0 mlrd. EUR) visų lengvatų. Prancūzija teigia, kad šia riba pasinaudojo 522 įmonės.

2.2.3. *Mokesčio netaikymas 240 GWh (Energetikos kodekso L.121-11 straipsnis ir Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnis)*

(31) Mokesčio netaikymas vartojimui savo reikmėms pagamintai elektros energijai perimtas iš Viešosios elektros energijos gamybos paslaugos fondo (pranc. *Fonds du Service Public de la Production d'Electricité*, toliau – FSPPE), t. y. iš iki CSPE taikytos priemonės. Šis fondas įsteigtas remiantis 2000 m. vasario 10 d. įstatymo dėl viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos modernizavimo ir plėtros 5 straipsniu. Į šį fondą plaukė įmokos iš elektros energijos gamintojų, tiekėjų, elektros energijos importuotojų, taip pat elektros energiją vartojimui savo reikmėms gaminančių gamintojų, kurie per metus pagamina didesnį energijos kiekį, nei nustatyta dekrete. 2001 m. gruodžio 6 d. dekrete Nr. 2001-1157 dėl Viešosios elektros energijos gamybos paslaugos fondo ir dėl Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnio taikymo nustatytas kiekis siekė 240 GWh.

(32) Taigi elektros energijos gamintojas gali būti atleistas nuo mokesčio, jeigu savo reikmėms pagamintos energijos kWh skaičius neviršija 240 GWh ribos kiekvienoje gamybos vietoje. Tas pats gamintojas atleidimą nuo mokesčio gali pritaikyti vienam ir tam pačiam vartotojui toje pačioje vietoje, jei vartojimui savo reikmėms pagamintų kWh skaičius, kuriam netaikomas mokestis ir kuris parduodamas tam vartotojui, neviršija 240 GWh ribos kiekvienoje gamybos vietoje.

(33) Prancūzija nurodė, kad mokesčio netaikymo elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, tikslas – sumažinti vartojimui savo reikmėms elektros energiją gaminančių gamintojų, kurie finansuoja savo pačių įrenginius ir pasirinko neprisidėti prie nacionalinės energetikos politikos, taip pat negauti iš jos naudos, apmokestinimą.

(34) Atleidimas nuo mokesčio įsigaliojo 2002 m. Ši lengvata išsaugota ir tuomet, kai pagal Įstatymo Nr. 2003-8 37 straipsnį 2003 m. nustatytas CSPE (pakeičiantis FSPPE): „Į gamintojo pagamintą elektros energiją savo poreikiams arba galutinio vartotojo įsigytą savo poreikiams iš trečiosios šalies, kuri eksploatuoja gamybos stotį vartojimo vietoje, atsižvelgiama siekiant apskaičiuoti mokestį tik nuo 240 mln. kilovatvalandžių per metus kiekvienoje gamybos stotyje“.

(35) Prancūzija patikslino, kad praktiškai šis atleidimas nuo mokesčio daugiausia taikomas pramoninėms stotims, kurių dauguma turi kogeneracijos įrenginius (ne elektros energijos gamybai), o individualūs asmenys negali pasinaudoti tokiu atleidimu nuo mokesčio.

(36) 2011 m. šiuo atleidimu nuo mokesčio pasinaudojo 88 stotys, elektros energiją gaminančios savo reikmėms, o neapmokestintas energijos kiekis siekė 11 TWh. Beje 2012, 2013 ir 2014 m. neapmokestinta buvo atitinkamai 94,8T Wh, 84,6T Wh ir 87,4 TWh ([5]).

(37) Prancūzija mano, kad per visą 2003–2015 m. laikotarpį šiuo atleidimu nuo mokesčio pasinaudojo 88 stotys. Atleidimas nuo mokesčio sudaro maždaug 2 % visų suteiktų lengvatų už iš viso 6,8 mlrd. EUR.

2.3. **Suteiktų CSPE lengvatų suma**

(38) Per nagrinėjamą laikotarpį, t. y. 2003–2015 m., CSPE lengvatų suma siekė 6,8 mlrd. EUR. Šių lengvatų pasiskirstymas pagal tipą pateiktas 2.2.1–2.2.3 dalyse.

2.4. **Priemonių naudos gavėjai**

(39) CSPE lengvatomis pasinaudojo didieji elektros energijos vartotojai, veiklą vykdantys maždaug 227 NACE klasifikatoriuje apibrėžtuose sektoriuose. Pagrindinės veiklos sritys, kuriose šios įmonės vykdo veiklą, yra metalurgija, chemijos ir naftos pramonė, dujų, popieriaus pramonė, branduolinės energijos pramonė, aeronautika, elektronikos gamyba, automobilių gamyba, maisto bei žemės ūkio pramonė ir transportas. Tai pačiai įmonei vienu metu gali būti taikomi keli atleidimo nuo mokesčio kriterijai.

(40) Priemonių gavėjams gali būti pritaikyta viena arba kelios CSPE ribos. Remiantis Prancūzijos perduotais duomenimis, per visą nagrinėjamą laikotarpį, t. y. 2003–2015 m., CSPE lengvatomis pasinaudojo 1 664 įmonės, kurias pagal lengvatos tipą galima išskaidyti taip: 1 636 įmonės pasinaudojo 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba, 552 įmonėms buvo pritaikyta su vartojimo vieta susijusi riba, o 88 ([6]) įmonės pasinaudojo su vartojimu savo reikmėms susijusia riba. Kai kurios įmonės galėjo tuo pačiu metu pasinaudoti keliais lengvatų tipais.

2.5. **Priemonių taikymo trukmė ir 2016 m. reforma**

(41) CSPE nustatytas 2003 m. Jo suma ir paskirstymas pristatyti 2.2.1–2.2.3 dalyse.

(42) 2015 m. šį mokestį pakeitė nauja priemonė. 2015 m. gruodžio 29 d. įstatyme Nr. 2015-1786 dėl Finansų įstatymo pataisų 2015 m. (toliau – 2015 m. FĮP) numatyta energijos apmokestinimo reforma, kurioje visų pirma kalbama apie viešosios elektros ir dujų tiekimo paslaugos sąnaudų finansavimą. CSPE panaikintas vartotojams, prisijungusiems po 2015 m. gruodžio 31 d.

(43) Nuo 2016 m. sausio 1 d. politikos sritys, kurios anksčiau buvo finansuojamos iš CSPE, finansuojamos iš valstybės biudžeto.

2.6. **Transporto įmonėms suteiktų CSPE lengvatų pašalinimas iš sprendimo nagrinėjimo srities**

(44) Atsižvelgiant į specialius geležinkelių transporto įmonėms taikomus standartus ([7]), geležinkelių transporto įmonėms suteiktos CSPE lengvatos pašalinamos iš šios procedūros, o Komisija dėl jų priims atskirą sprendimas. Todėl šios lengvatos išbraukiamos ir iš šio sprendimo taikymo srities.

([5]) 2014 m. gegužės 5 d. Prancūzijos atsakymas.
([6]) 2017 m. lapkričio 23 d. Prancūzijos valdžios institucijų raštas ir priedas.
([7]) Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos geležinkelio įmonėms (OL C 184, 2008 7 22, p. 13).

(45) Į 2.2 dalyje nurodytą CSPE lengvatų sumą neįeina geležinkelių transporto įmonėms suteiktos lengvatos.

2.7. **Priežasčių, dėl kurių buvo pradėta procedūra, aprašymas**

(46) Sprendime pradėti procedūrą ([8]) Komisija manė, kad aptariamos priemonės yra valstybės pagalba, kurios suderinamumas su vidaus rinka nėra pakankamai įrodytas.

2.7.1. *Pagalbos buvimas*

(47) Komisija manė, kad suteiktos CSPE lengvatos yra valstybės pagalba.

(48) Visų pirma Komisija manė, kad įstatyme nustatytos įvairios CSPE lengvatos atrankinį pranašumą suteikė įmonėms, elektros energiją gaminančioms savo reikmėms, didžiosioms pramonės įmonėms ir intensyviai elektros energiją vartojančioms įmonėms: pirma, įmonių, elektros energiją gaminančių savo reikmėms, atleidimas nuo CSPE, kaip nurodyta sprendimo pradėti procedūrą 144 konstatuojamojoje dalyje, yra atrankinio pobūdžio pagalba. Antra, Komisija padarė išvadą, kad pranašumas suteikiamas pagalbos gavėjams, kuriems taikoma su vartojimo vieta susijusi CSPE riba, nes ši lengvata iš tiesų taikoma tik tam tikriems ekonomikos sektoriams. Galiausiai, 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba taikoma tik toms pramonės įmonėms, kurios viršija tam tikrą suvartojimo ribą, todėl taikant tokią ribą šioms įmonėms taip pat suteikiamas pranašumas.

(49) Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad su CSPE lengvatomis susiję pranašumai buvo finansuojami iš valstybės išteklių, todėl priskirtini valstybei. CSPE yra valstybinės kilmės ištekliai, todėl CSPE lengvatos *a fortiori* yra valstybinės kilmės išteklių atsisakymas.

(50) Be to, Komisija taip pat manė, kad įvairios CSPE lengvatos gali daryti poveikį valstybių narių prekybai ir iškraipyti konkurenciją, nes skirtingai vertinami pagalbos gavėjai ir jų konkurentai, kurie neturi galimybės pasinaudoti minėta pagalba.

2.7.2. *Pagalbos suderinamumas*

(51) Dėl priemonių suderinamumo su vidaus rinka Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad sprendimo pradėti procedūrą dieną CSPE nebuvo nei suvienodintas aplinkosaugos mokestis pagal aplinkosaugos gairių 153 punktą, nei ([9]) nesuvienodintas aplinkosaugos mokestis pagal 151 punktą, skaitant kartu su 2008 m. gairių 70 punkto 14 papunkčiu.

(52) Šiuo klausimu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad konkreti apmokestinimo bazė nebūtinai turėjo neigiamą poveikį aplinkai, nes CSPE iš dalies mokamas dėl atsinaujinančios elektros energijos. Dėl šios priežasties ši bazė negali būti vertinama kaip turinti tikslą įtraukti aplinkosaugos sąnaudas į CSPE sumą. Be to, šiuo mokesčiu nei gamintojai, nei galutiniai vartotojai neskatinami vykdyti labiau aplinką tausojančios veiklos. Priešingai, sumažėjus vartojimui, tektų didinti CSPE, kuriuo padengiamos atsinaujinančios energijos gamybos sąnaudos. Todėl 2008 m. gairių 4 skyrius ([10]) netaikomas.

(53) Vis dėlto Komisija manė, kad priemonės, skirtos CSPE sumažinti, gali būti analizuojamos remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, todėl pakvietė Prancūziją patikslinti priemonės skyrimo būdus.

(54) Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad 2008 m. gairės buvo peržiūrėtos, o 2014 m. gairių projekte atsirado tokie punktai:

> „(180) Finansuojant paramą atsinaujinančių išteklių energetikai iš mokesčių nešalinamas neigiamas išorinis poveikis, todėl tiesioginio poveikio aplinkai nėra. Tačiau dėl to gali padidėti elektros energijos kainos. Elektros energijos išlaidos gali būti didinamos tiesiogiai, kai elektros energijos vartotojams nustatomas konkretus mokestis, kuris pridedamas prie elektros energijos kainos, arba netiesiogiai, kai dėl įpareigojimo pirkti atsinaujinančiąją energiją elektros energijos tiekėjai patiria papildomų išlaidų, kurias paskui perkelia savo klientams, t. y. elektros energijos vartotojams. Tipinis pavyzdys būtų elektros energijos tiekėjų įpareigojimas pagal ekologinius sertifikatus pirkti tam tikrą procentinę dalį atsinaujinančiosios energijos, už kurią tiekėjui nėra kompensuojama.

([8]) OL C 348, 2014 10 3, p. 78.
([9]) Sprendimo pradėti procedūrą 154–155 punktai.
([10]) 4 skyrius „Pagalba mažinant aplinkos apsaugos mokesčius arba nuo jų atleidžiant“.

(181) Iš esmės visi energijos vartotojai turėtų padengti paramos atsinaujinančiajai energijai finansavimo išlaidas. Tačiau tam, kad būtų užtikrinta pakankama paramos atsinaujinančiajai energijai finansavimo bazė, gali prireikti taikyti lengvatas ([84]). Kad įmonės, kurias paramos atsinaujinančiajai energijai finansavimas veikia labiausiai, neatsidurtų sunkioje konkurencinėje padėtyje, valstybės narės gali pageidauti iš dalies kompensuoti papildomas išlaidas ir taip palengvinti bendrą paramos atsinaujinančių išteklių energijai finansavimą ir išvengti anglies dioksido nutekėjimo. Neskiriant kompensacijų labiausiai paveiktoms įmonėms, ambicingos paramos atsinaujinančiajai energijai priemonės gali nesulaukti viešo pritarimo. Kita vertus, parama atsinaujinančiajai energijai gali nesulaukti viešo pritarimo ir tada, kai tokia kompensacija yra per didelė arba skiriama per dideliam elektros energijos vartotojų skaičiui.“

(55) Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad 2014 m. gairių projekte (229 punkte) buvo numatyta, jog parama, suteikta kaip įmokų sumažinimas ir skirta finansuoti iš atsinaujinančios energijos šaltinių pagamintai energijai, turėtų būti vertinama remiantis naujomis gairėmis dėl pagalbos aplinkos apsaugai ir energijai, kai tik šios gairės bus priimtos (net jei pagalba buvo suteikta prieš įsigaliojant 2014 m. gairėms).

(56) Prancūzija pateikė labai mažai informacijos apie lengvatų tikslą ir jų pagrįstumą, todėl Komisijai kilo abejonių dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka. Komisija Prancūzijos paprašė patikslinti: i) bendros svarbos tikslą, kurio siekiama šia priemone, ii) priemonės tinkamumą, iii) skatinamąjį poveikį, iv) pakankamą neigiamų ir nepageidaujamų poveikių tarpusavio prekybai prevenciją.

(57) Sprendime pradėti procedūrą Komisija manė, kad Prancūzija nepakankamai pagrindė priemonių, kuriomis siekiama tam tikriems pagalbos gavėjams sumažinti CSPE, suderinamumą su vidaus rinka.

2.8. **2014 m. gairių priėmimas**

(58) 2014 m. gairės įsigaliojo 2014 m. liepos 1 d. Į šias gaires įtraukta 3.7.2 dalis, susijusi su „pagalba paramos, teikiamos atsinaujinančių išteklių energetikai, finansavimo lengvatų forma“.

(59) Šioje dalyje visų pirma pripažįstama, kad mokesčiai, surenkami siekiant finansuoti energetikos politiką, nedaro tiesioginio poveikio aplinkai ir griežtąja prasme nelaikomi aplinkosaugos mokesčiais, kuriais siekiama padidinti išlaidas už žalą aplinkai darančią veiklą. Vis dėlto šie mokesčiai gali netiesiogiai prisidėti prie aplinkos apsaugos, suteikdami galimybę finansuoti aplinkos apsaugai skirtas pagalbos schemas.

(60) Antra, šiose gairėse atkreipiamas dėmesys į tai, kad tam tikrais atvejais šių paramos priemonių finansavimo iš elektros energijos mokesčių sistema gali būti nustatyta tik tuo atveju, jei įmonės, kurių paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimo išlaidos yra itin didelės, gali pasinaudoti nuolaidomis.

(61) Trečia, šiose gairėse nustatyti lengvatų lygiai, kurie laikomi priimtinais siekiant išsaugoti paramos priemonių finansinį prieinamumą ir išvengti pernelyg didelio naštos perkėlimo kitiems vartotojams.

(62) Be to, 2014 m. gairių 3.7.3 dalyje numatyta galimybė priimti reguliavimo planą, pagal kurį nacionalinėje priemonėje nustatyti lengvatų lygiai būtų palaipsniui priartinami prie lengvatų lygių, suderinamų su gairių nuostatomis ir proporcingų atsižvelgiant į taisykles dėl valstybės pagalbos.

3. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS**

(63) Išskyrus transporto įmones, kurios nagrinėjamos atskirai, sprendime pradėti procedūrą nagrinėjamos tolesnės pastabos.

3.1. **EDF**

(64) EDF savo pastabas Komisijai perdavė 2014 m. lapkričio 17 d. Grupė teigia, kad atleidimas nuo mokesčio, kuriuo ji pasinaudojo, susijęs su beveik […] % savo reikmėms pagamintos elektros energijos, skirtos energijos gamybai viešiesiems tinklams. EDF teigimu, savo reikmėms pagaminta energija skirta, viena vertus, papildomai elektrinių įrangai aprūpinti elektra, kita vertus, aprūpinti energija perdavimo stotis, perduodančias energiją į hidroelektrines, kuriose pastaruoju atveju energija tiekiama iš branduolinių jėgainių.

(65) Grupė mano, kad energijos gamyba savo reikmėms turi būti visiškai atleista nuo CSPE, viena vertus, atsižvelgiant į 51 dalyje nurodytos Tarybos direktyvos 2003/96/EB ([11]) 14 straipsnio 1 dalies a punktą, kuriame nustatyta, kad valstybės narės nuo akcizo atleidžia energetikos produktus ir elektros energiją, naudojamus elektros energijai gaminti, ir elektros energiją, naudojamą elektros gamybos pajėgumams išlaikyti, kita vertus, atsižvelgiant į sprendimą dėl valstybės pagalbos, kuriame patvirtinama Vokietijos 2014 m. EEG įstatyme priimta priemonė, vadinama „EEG mokesčiu“ ([12]).

(66) Be to, EDF atkreipia dėmesį į būtinybę įvairiose valstybėse narėse suderinti su energija susijusių mokesčių lengvatų sistemas, visų pirma kalbant apie sistemas, skirtas daug energijos gaminančioms pramonės įmonėms. Skirtingas tokių lengvatų vertinimas įvairiose valstybėse narėse gali padidinti šiuo metu įvairiose rinkose konstatuojamus konkurencingumo skirtumus.

3.2. **ALFI**

(67) ALFI (pranc. *Air Liquide France Industrie*, toliau – ALFI) savo pastabas Komisijai perdavė 2014 m. lapkričio 3 d. Grupė visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad grupės patirtos su energija susijusios sąnaudos sudaro […]–[…] % gamybos sąnaudų. Antra, ALFI pabrėžia, kad itin didelis elektros sąnaudų padidėjimas įvairias pramonės sritis (chemijos, plieno, naftos chemijos, stiklo), kurios naudoja pramonines dujas, paskatintų į sąnaudas įtraukti šių dujų gamybą, tik mažesniu mastu, o dėl to pasauliniu mastu padidėtų energijos vartojimas.

(68) ALFI nesutinka, kad CSPE lengvatos suteikia pranašumą tokios paramos gavėjams. Grupės manymu, CSPE lengvatos kaip tik įgyvendina tiekimo „viešosios paslaugos užduotį“, todėl nėra pagalba, tačiau grupė nepatikslina teisinio pagrindo, kuriuo remiasi.

(69) Be to, ALFI, neprieštaraudama ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje pareikštai savo nuomonei dėl pagalbos nebuvimo, mano, kad CSPE lengvatos, net jei būtų vertinamos kaip valstybės pagalba, būtų suderinamos su 2014 m. gairių 3.7.2 skyriumi, kuriame pripažįstama, kad tam tikromis sąlygomis diferenciacija ir nuolaidos daug energijos gaminančioms pramonės įmonėms gali būti suderinamos. Todėl, jei pasitvirtintų, kad pagalba buvo suteikta, pagalbos susigrąžinimas bet kokiu atveju neturėtų būti vykdomas.

3.3. **UNIDEN**

(70) Daugiausia elektros energijos suvartojančių pramonės įmonių interesams Prancūzijoje atstovaujanti asociacija UNIDEN savo pastabas Komisijai perdavė 2014 m. lapkričio 3 d. Šios asociacijos manymu, CSPE lengvatomis siekiama keleto bendros svarbos tikslų, todėl šios priemonės yra suderinamos su SESV 107 straipsnio 3 dalies nuostatomis ir 2014 m. gairėmis.

(71) Pirma, šiomis priemonėmis siekiama palaikyti su pasauline konkurencija susiduriančio pramonės sektoriaus konkurencingumą. Antra, šiomis priemonėmis siekiama socialinio tikslo. Trečia, šiomis priemonėmis siekiama ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, visų pirma nepalankiausiomis sąlygomis gyvenančių vartotojų apsaugos. Be to, šiomis priemonėmis siekiama energijos vartojimo efektyvumo, kuris visiškai atitinka Europos Sąjungos teisės nuostatas.

4. **PRANCŪZIJOS KOMENTARAI**

(72) Prancūzija pateikė savo pastabas dėl priemonės vertinimo ir dėl jos suderinamumo su vidaus rinka.

4.1. **Kiekvienai vartojimo vietai nustatyta CSPE riba ir 0,5 % įmonės pridėtinės vertės dydžio nustatyta riba nėra valstybės pagalba**

(73) Pagrindiniai Prancūzijos argumentai, pateikti siekiant pagrįsti pagalbos nebuvimą, susiję su, viena vertus, atrankumo nebuvimu, kita vertus, su konkurencijos iškraipymo nebuvimu.

4.1.1. *Atrankumo nebuvimas*

(74) Pasak Prancūzijos, šios priemonės nėra atrankinio pobūdžio dėl trijų pagrindinių priežasčių.

([11]) 2003 m. spalio 27 d. Tarybos Direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).

([12]) SA.38632 – Atsinaujinančios energetikos įstatymo pakeitimas Vokietijoje.

(75) Pirma, teismų praktikoje nustatyta, kad valstybių narių įgyvendinto papildomų sąnaudų sumažinimo nepakanka, siekiant nustatyti atrankumą, jeigu daroma prielaida, kad nustatytas ribas viršijančios įmonės nėra tokioje pačioje faktinėje padėtyje kaip kitos įmonės. Teisingumo Teismas savo praktikoje manė, kad ribos nustatymo kiekvienai vartojimo vietai nepakanka, kad priemonė būtų laikoma atrankine, ir kad mokesčio ribų nustatymas iš tikrųjų galėjo nebūti atrankinio pobūdžio pagalba ([13]). Dėl 0,5 % pridėtinės vertės CSPE ribos Prancūzija remiasi Konstitucinio teismo praktika ([14]) ir primena, kad teismas CSPE vertino kaip atitinkantį lygybės mokesčių srityje principą ir pripažino, kad tokia riba pasinaudoję gavėjai buvo skirtingoje nei kitos įmonės faktinėje padėtyje, todėl pagalba nėra atrankinio pobūdžio.

(76) Antra, t. y. dėl su vartojimu savo reikmėms susijusios ribos, Prancūzija mano, kad CSPE netaikymas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, yra skirtas pagalbos gavėjams, esantiems skirtingoje nei kitų CSPE mokėtojų faktinėje padėtyje, todėl pagalbos atrankumo nėra.

(77) Trečia, atrankumo nebuvimas grindžiamas Prancūzijos mokesčių sistemos, kurioje nustatytos nagrinėjamos priemonės ir kurioje nėra jokio atrankumo, pobūdžiu. Prancūzija teigia, kad CSPE ribos nustatymas susijęs su mokesčių sistemos pobūdžiu, pagal kurį nustatant mokestinę naštą reikia atsižvelgti į kiekvieno galimybę prisidėti.

(78) Be to, dėl energijos vartojimui savo reikmėms, kurią iš atsinaujinančių energijos šaltinių arba kogeneracijos būdu daugiausia gamina chemijos, geležies bei plieno ir naftos chemijos veiklos sektoriuose veikiančios įmonės, Prancūzija pabrėžia, kad būtų logiška savo reikmėms pagamintą ir suvartotą elektros energiją atleisti nuo dalies CSPE, iš kurio finansuojami atsinaujinančios energijos šaltiniai arba remiama kogeneracija, nes šiai elektros energijai nebuvo skirta jokia valstybinė parama, finansuojama iš CSPE, tačiau ši energija prisideda prie aplinkos apsaugos tikslo, kurio siekiama remiant atsinaujinančią energetiką bei kogeneraciją ir finansuojant jas iš CSPE kaip ir į tinklą perduodamos elektros energijos atveju (kai gaunama parama, finansuojama iš CSPE). Prancūzija pabrėžia, kad dėl šios priežasties vartojimui savo reikmėms energiją iš atsinaujinančių energijos šaltinių ar kogeneracijos būdu gaminančių gamintojų atleidimas nuo mokesčio nėra atrankinio pobūdžio pranašumas.

4.1.2. *Konkurencijos neiškraipymas*

(79) Prancūzija atkreipė dėmesį į tai, kad panaši priemonė buvo taikoma prieš 2003 m. įsigaliojant CSPE. Todėl Prancūzija mano, kad ši pagalba turėjo labai mažą poveikį Prancūzijoje įsikūrusių įmonių ekonominei ir konkurencinei padėčiai.

4.2. **Jei pasitvirtintų prielaida dėl valstybės pagalbos buvimo, kiekvienai vartojimo vietai nustatyta CSPE riba ir 0,5 % įmonės pridėtinės vertės dydžio nustatyta riba yra suderinama su valstybės pagalba**

(80) Jei vis dėlto pasitvirtintų prielaida dėl valstybės pagalbos buvimo, Prancūzija siūlo CSPE suderinamumą analizuoti trimis skirtingais požiūriais:

(81) Pirma, priemonės yra suderinamos, nes jos atitinka Direktyvoje 2003/96/EB nustatytas nuostatas (žr. 4.2.1 skyrių).

(82) Antra, CSPE gali būti laikomas aplinkosaugos mokesčiu, todėl jo lengvatos yra visiškai suderinamos su Rekomendacijomis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ([15]) (toliau – 2001 m. rekomendacijos), 2008 m. gairėmis ir 2014 m. gairėmis (žr. 4.2.2 skyrių).

(83) Trečia, jei CSPE negali būti laikomas aplinkosaugos mokesčiu, tuomet jo ribų nustatymas yra suderinamas su 2014 m. gairėmis dėl CSPE dalies, iš kurios finansuojama atsinaujinančioji energija, ir su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu dėl kitos CSPE paskirties (žr. 4.2.3 skyrių).

4.2.1. *Priemonių suderinamumas, grindžiamas Direktyvos 2003/96/EB nuostatomis*

(84) Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad Direktyvoje 2003/96/EB leidžiami tam tikri atleidimai nuo mokesčio:

([13]) 2011 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europos Komisija prieš Gibraltarą ir Jungtinę Karalystę*, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.
([14]) 2005 m. liepos 7 d. Sprendimas Nr. 2005-516 DC.
([15]) Komisijos komunikatas „Bendrijos rekomendacijos dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ (OL C 37, 2001 2 3, p. 3).

(85) Pirma, Direktyvos 14 straipsnio 1 punkto a dalyje nuo mokesčio leidžiama atleisti elektros energiją, naudojamą elektros energijai gaminti arba elektros gamybos pajėgumams išlaikyti. Šis neapmokestinimas didžiąją dalimi susijęs su vartojimui savo reikmėms gaminamos elektros energijos neapmokestinimu, nustatytu pagal nagrinėjamą priemonę.

(86) Antra, Direktyvos 15 straipsnio 1 dalies e punkte nuo mokesčio leidžiama atleisti savo reikmėms ir kogeneracijos būdu pagamintą energiją.

(87) Be to, Direktyvos 17 straipsnio 1 dalies a punkte leidžiama mokestį sumažinti „daug energijos naudojančioms įmonėms“, kurių energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas sudaro mažiausiai 3 % gamybos vertės arba mokestis už elektros energiją sudaro mažiausiai 0,5 % pridėtinės vertės.

4.2.2. *Darant prielaidą, kad CSPE mokestis yra aplinkos apsaugos mokestis, CSPE ribos yra suderinamos su valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis*

(88) Susirašinėdama su Komisija Prancūzija manė, kad CSPE gali būti laikomas aplinkos apsaugos mokesčiu, kaip jis apibrėžtas 2008 m. gairių 70 punkto 14 papunktyje. Prancūzija manė, kad mokesčio bazė yra susijusi su neigiamu poveikiu aplinkai, nes būtent ji skirta atsinaujinančiai energijai finansuoti, todėl ši pagalbos schema yra palanki aplinkai. Dėl tokio požiūrio priemonių suderinamumas su vidaus rinka vertinamas palaipsniui atsižvelgiant į tris suderinamumo pagrindus.

(89) Pirma, 2003–2008 m. laikotarpiu CSPE lengvatos turi būti vertinamos pagal 2001 m. rekomendacijas. Prancūzijos manymu, šį suderinamumą patvirtina tai, kad pagalbos gavėjai, atsižvelgiant į 2001 m. rekomendacijų 51.1.a ir 51.1.b punktus, sumoka didžiąją dalį CSPE, t. y. bent 20 %.

(90) Antra, Prancūzija mano, kad 2008–2014 m. laikotarpiu šios priemonės yra suderinamos su 2008 m. gairėmis. Viena vertus, Prancūzija CSPE vertina kaip aplinkos apsaugos mokestį. Kita vertus, 2008 m. gairių 4 dalyje nustatyta, kad aplinkos apsaugos mokesčiai suderinami su vidaus rinka. Todėl priemonių suderinamumas su vidaus rinka yra pakankamai įrodytas.

(91) Be to, Prancūzija mano, kad abi CSPE ribos suderinamos su 2014 m. gairėmis, taikytomis nuo liepos 1 d. iki priemonių nutraukimo 2015 m., ir kad šios ribos visų pirma atitinka minėtų gairių 170 punktą.

4.2.3. *Toks suderinamumas grindžiamas, viena vertus, pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skyrių, ir, antra vertus, pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą*

(92) 2015 m. spalio 22 d. pranešime Prancūzija vis dėlto pritarė galimybei CSPE nelaikyti aplinkos apsaugos mokesčiu ir atsižvelgti į tai analizuojant šio mokesčio suderinamumą su vidaus rinka, viena vertus, pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skyrių, ir, antra vertus, pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

4.2.3.1. Tokios CSPE lengvatos leidžia finansuoti atsinaujinančią energetiką

(93) Prancūzijos manymu, priemonių suderinamumas su 2014 m. gairėmis yra įrodytas. Prancūzija aiškiai daro nuorodą į 3.7.2 skyrių kaip į teisinį pagrindą norint įvertinti nagrinėjamų priemonių suderinamumą ([16]) su vidaus rinka.

(94) Pirma, Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad visa iki 2011 m. sausio 1 d. suteikta pagalba paramai, teikiamai elektros energijos gamybai iš atsinaujinančių išteklių, finansuoti, gali būti skelbiama suderinama su vidaus rinka, kaip nustatyta 2014 m. gairių 248 punkte.

(95) Antra, dėl laikotarpio po 2011 m. Prancūzija mano, kad pagalba gali būti skiriama, jei laikomasi sureguliavimo plano, kuriame remiantis objektyviais kriterijais užtikrinama, kad pagal nagrinėjamą priemonę suteiktų lengvatų lygiai būtų suderinti su 2014 m. gairių 3.7.2 skyriuje nustatytais lygiais.

([16]) 2015 m. spalio 22 d. raštas.

(96) Prancūzija pabrėžia, kad 50 % paramos deginimui turi būti laikoma parama atsinaujinančios energijos gamybai, nes 50 % sudeginamų atliekų yra biologiškai skaidžios atliekos, kaip rodo TEA ir Eurostato statistiniai duomenys.

4.2.3.2. CSPE lengvatos leidžia finansuoti kogeneraciją, tarifų išlyginimą ir socialinius tarifus

(97) Dėl CSPE dalies, kuri nėra susijusi su elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių finansavimu, Prancūzija pateikė išsamią priemonių suderinamumo analizę, kurią Komisija pateikia toliau.

4.2.4. *Mokesčio ribų nustatymo bendros svarbos tikslas*

(98) Prancūzija mano, kad Sutartyje pateikta pakankama teisinė bazė, leidžianti pagrįsti priemonės suderinamumą su vidaus rinka, kai kalbama apie ribos nustatymą CSPE daliai, susijusiai su „kitomis politikos sritimis nei atsinaujinančios energetikos plėtra, tuo tarpu ribos nustatymui CSPE daliai, iš kurios finansuojama atsinaujinančios energetikos plėtra, (…) taikomos 2014 m. gairių nuostatos“.

(99) Prancūzija visų pirma mano, kad Europos teisės aktuose laikoma teisėta tai, kad daug elektros energijos vartojančios įmonės nepatiria labai didelių elektros tiekimo išlaidų, nes siekia tokių bendros svarbos tikslų: i) kogeneracijos, ii) teritorinės sanglaudos ir atokiausių regionų apsaugos, iii) socialinės sanglaudos ir kovos su atskirtimi tikslo.

1. Visų pirma, parama kogeneracijai, viena vertus, pagrįsta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB ([17]), kita vertus, 2007 m. kovo 7 ir 8 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimu, kuriame nustatytas tikslas mažinti energijos vartojimą, o šiam tikslui pasiekti labai svarbi vieta tenka kogeneracijai. Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad su parama kogeneracijai susijusi CSPE dalis gali apimti paramą biologiškai neskaidžių atliekų deginimui, nes jos naudojamos didelio naudingumo kogeneracijai.

2. Antra, tarifų išlyginimas prisideda prie Bendrijos teritorinės sanglaudos siekio, įtvirtinto Europos Sąjungos sutarties (toliau – ESS) 3 straipsnyje. Be to, Prancūzija pabrėžia, kad šios politikos bendros svarbos tikslas pagrįstas SESV 174 straipsniu, ESS 349 straipsniu ir SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktu.

3. Trečia, Prancūzijos teigimu, socialinių tarifų bendros svarbos tikslas grindžiamas ESS 3 straipsniu ir SESV 174 straipsniu. Prancūzija primena, kad šios politikos tikslas taip pat gali būti grindžiamas Pagrindinių teisių chartijos 1 straipsniu. Be to, Prancūzija nurodo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB ([18]) 45 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių, kuriomis elektros energijos vidaus rinkoje būtų apsaugoti pažeidžiami vartotojai“. Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad socialinių elektros tarifų nustatymas užtikrina galimybę naudotis esminiu ištekliu ir prisideda prie žmogaus orumo apsaugos.

(100) Prancūzija mano, kad dviejų CSPE ribų, t. y. kiekvienai vartojimo vietai ir 0,5 % pridėtinės vertės, nustatymas taip pat prisideda prie įmonių konkurencingumo išsaugojimo tikslo, nustatyto SESV 173 straipsnio 1 dalyje. Be to, Prancūzija nurodo, kad Direktyvoje 2003/96/EB valstybėms narėms taip pat suteikiama galimybė atleisti nuo mokesčio daug energijos suvartojančias įmones, kad apsaugotų jų konkurencingumą, o ši galimybė, be kita ko, įtvirtinta ir 2014 m. gairėse (3.7.2 skyriuje) kalbant apie finansavimą atsinaujinančių išteklių energetikai. Jei konkurencingumo apsaugos tikslo nepakanka norint pagrįsti bendros svarbos tikslo buvimą, tuomet, Prancūzijos manymu, konkurencingumo apsaugos tikslas bent jau prisideda pagrindžiant bendros svarbos tikslą.

4.2.4.1. Būtinumas

(101) Prancūzija mano, kad priemonių būtinumas yra tinkamai pagrįstas, nes šios priemonės prisideda stiprinant pagalbą gaunančių įmonių konkurencingumą ir tokiu būdu apsaugo nuo veiklos perkėlimo. Be to, priemonės yra tinkamai nukreiptos, o ribos teisingai apskaičiuotos, todėl jos nėra diskriminacinės. Šiuo klausimu Prancūzija atkreipia dėmesį į dviejų pasirinktų nuolaidų ribų, t. y. kiekvienai vartojimo vietai nustatytos ribos ir 0,5 % pridėtinės vertės ribos, sąsaja, nes su vartojimo vieta susijusi riba atspindi 0,5 % pridėtinės vertės ribą – tik vartojimo vietos lygmeniu. Be to, pagalbos gavėjai atrenkami pagal skaidrius ir objektyvius kriterijus, siekiant daugiausia dėmesio skirti labiausiai konkurencingumą praradusioms įmonėms.

([17]) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje, ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/42/EEB (OL L 52, 2004 2 21, p. 50).

([18]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55).

(102) Prancūzija priemonių būtinumą grindžia dar ir tuo, kad tokių lengvatų atsisakymas sukeltų papildomų išlaidų, kurios vertinamos 12–24 % pridėtinės vertės. Be to, Prancūzija pabrėžia, kad sąskaitos už energiją padidėjimas 2 EUR/MWh reiškia, kad gamybos sąnaudos padidėjo 2 %, o tai šioms įmonėms sudaro daugiau nei „kainų skirtumo perviršį“. Tokiomis aplinkybėmis papildomos finansinės pastangos, kurių prireiktų CSPE lengvatoms panaikinti, Prancūzijos manymu, padidintų daug elektros energijos vartojančių įmonių veiklos perkėlimo pavojų, taip pat sukeltų pavojų nustatytų politikos sričių finansavimui, nes naštą reikėtų perkelti ant kitų vartotojų.

4.2.4.2. Tinkamumas

(103) Prancūzija taip pat mano, kad priemonių tinkamumą galima pagrįsti Direktyva 2003/96/EB, kurioje nurodoma, kad įmonės, kurių mokama mokesčių už elektros energiją suma sudaro 0,5 % jų pridėtinės vertės, gali būti atleistos nuo mokesčio, kol neviršija nustatytos ribos, jei mokesčiai yra nesuderinti ir yra pavojus tarptautinėje rinkoje prarasti konkurencingumą.

(104) Todėl Prancūzija mano, kad CSPE lengvatos yra tinkamos atsižvelgiant į tai, kad mokesčiai yra visiškai nesuderinti, o konkurencingumas Europoje gerokai sumažėjo.

4.2.4.3. Proporcingumas

(105) Prancūzija taip pat pabrėžia, kad CSPE lengvatos yra proporcingos. Lengvatos sudaro vidutiniškai 31–34 % viso mokesčio, t. y. 5,1–5,6 EUR/MWh (2014 m. vertinimu), palyginti su CSPE, kuris tuo pačiu laikotarpiu siekė 16,5 EUR/MWh. Prancūzija pabrėžia, kad šis 31–34 % lygis yra didesnis negu 2008 m. gairėse, 2014 m. gairių 3.7.1 ir 3.7.2 skyriuose leidžiamą mažiausią lygį ir yra proporcingas.

(106) Taigi, Prancūzija mano, kad lengvatos gali būti laikomos proporcingomis, nes lengvatos gavėjams tenka sumokėti pakankamai didelę CSPE dalį.

(107) Prancūzija perdavė informaciją apie CSPE sumas, kurias 2014 m. sumokėjo kiekvienas pagalbos gavėjas. Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad vien tik 2014 m. bent 124 pagalbos gavėjų sumokėtas CSPE lygis buvo mažesnis negu 15 % lygis, nustatytas 2014 m. gairių 188 punkte.

4.2.4.4. Skatinamasis priemonių pobūdis

(108) Prancūzija mano, kad šiuo konkrečiu atveju ši sąlyga netaikytina. Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad šiomis priemonėmis nesiekiama pagalbos gavėjus skatinti keisti jų elgesį, tačiau prevenciniais tikslais labiau siekiama nesumažinti jų konkurencingumo.

4.2.4.5. Konkurenciją iškraipančio poveikio ribojimas ir teigiamas sąnaudų bei naudos santykis

(109) Šiuo klausimu Prancūzija mano, kad atleidimo nuo CSPE taikymas visų pirma leidžia riboti konkurencijos iškraipymus. Savo pastabose Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad nepaisant CSPE ribų nustatymo, kainų atotrūkis Prancūzijoje ir Šiaurės Amerikoje yra labai didelis ir kalbant apie daugiausiai energijos vartojančias įmones sudaro maždaug 10 EUR/MWh. Prancūzija taip pat nurodo ICF tyrimą, kad pabrėžtų, jog Prancūzija taiko mažiau atleidimų nuo mokesčių negu Vokietija, Italija ir Danija ([19]).

4.2.4.6. CSPE ribos nustatymo suderinamumas, jei šis mokestis nustatomas kitiems tikslams negu elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, didelio naudingumo kogeneracijos finansavimas, parama tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams

(110) Dėl kitų CSPE tikslų, aprašytų 11 konstatuojamosios dalies 1–3 punktuose, Prancūzija pateikia tokius argumentus:

1. Dėl paramos biologiškai skaidžių atliekų deginimui Prancūzija visų pirma atkreipia dėmesį į tokio deginimo, susijusio su atsinaujinančia energija, bendros svarbos tikslą. Dėl biologiškai neskaidžių atliekų deginimo Prancūzija pabrėžia, kad tokia parama siekiama padidinti energijos vartojimo efektyvumą. Prancūzija paaiškino, kad šios priemonės buvo proporcingos, nes pirkimo tarifas leido pasiekti 6–7 % pelningumą. Be to, šios priemonės neturi iškraipančio poveikio, nes pagal pagalbos priemonę remiami visi deginimo įrenginiai.

([19]) *ICF International*, „An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries“, 2012 m. liepos mėn.

2. Parama piko apkrovą atlaikantiems įrenginiams siekiama bendros svarbos tikslo, t. y. energijos tiekimo saugumo. Parama reikalinga norint panaudoti investicijas. Be to, Prancūzija mano, kad ribojama atitinkamų įrenginių galia (2014 m. – 78 MW) riboja iškraipantį poveikį.

3. Kalbėdama apie garantuotos galios sutarčių finansavimą Prancūzija nepatikslino šios paramos būtinumo ir tinkamumo.

4.3. **CSPE netaikymas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, nėra valstybės pagalba**

(111) Visų pirma, Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad šis atleidimas nuo mokesčio, kai jis taikomas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, yra visiškai suderinamas su Direktyva 2003/96/EB, kurioje nustatyta, kad smulkieji elektros energijos gamintojai gali būti atleisti nuo mokesčio už elektros energiją, jeigu šiai elektros energijai naudojami produktai apmokestinami kitais mokesčiais.

(112) Dėl valstybės pagalbos buvimo Prancūzija visų pirma paaiškina, kad šis atleidimas nuo CSPE nėra atrankinio pobūdžio pagalba. Prancūzija pabrėžia, kad šis atleidimas nuo mokesčio nepriklauso nuo pagalbos gavėjo vykdomos veiklos pobūdžio ir iš principo yra taikomas visoms įmonėms, jei jose neviršijama 240 GWh galia. Be to, šie pagalbos gavėjai neapkrauna elektros energijos sistemos ta pagamintos elektros energijos dalimi, kuri yra skirta vartojimui jų reikmėms. Todėl atrodo teisinga juos vertinti kitaip nei vartotojus, kurie perka visą savo elektros energiją.

(113) Taigi Prancūzija mano, kad savo reikmėms elektros energiją gaminančių įmonių atleidimas nuo CSPE neiškraipo konkurencijos, nes daugelis šalių, visų pirma Europos Sąjungoje, taiko tokį patį atleidimo nuo mokesčio būdą. Todėl šis atleidimas nuo mokesčio nėra valstybės pagalba.

(114) Dėl atleidimo nuo mokesčio suderinamumo Prancūzija mano, kad, net jei daroma prielaida, jog mokesčio netaikymas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, yra valstybės pagalba, šia pagalba siekiama bendros svarbos tikslo – prisidėti prie tiekimo saugumo sušvelninant elektros energijos vartojimo piko poveikius.

4.4. **Sureguliavimo planas, parengtas priėmus 2014 m. gaires**

(115) Prancūzija, apsvarsčiusi 2014 m. gairių 3.7.2 skyriuje ir SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte pateiktą suderinamumo su vidaus rinka bazės prielaidą, kaip nurodyta 4.2.3 skyriuje, savo išvadas pateikė 2017 m. spalio 27 d. Komisijai atsiųstame laiške. Šiame laiške Prancūzija pateikė naują pagal 2014 m. gairių 3.7.3 skyriaus nuostatas parengtą sureguliavimo plano variantą, kuriame remiantis objektyviomis taisyklėmis siekiama pagal nagrinėjamas priemones suteiktas lengvatas sulyginti su šių gairių 3.7.2 skyriuje nustatytais ir su šiomis gairėmis suderinamais lengvatų dydžiais.

(116) Šis įvairiems tikslams skirto CSPE apskaičiavimo etapas leidžia apskaičiuoti sumą, kurią lengvatomis pasinaudoję gavėjai turi mokėti pagal sureguliavimo planą. Šią sumą sudaro jau sumokėtos CSPE sumos ir pagal gaires apskaičiuotos sumos skirtumas. Mokėtina CSPE dalis apskaičiuojama skirtingai atsižvelgiant į atitinkamą CSPE tikslą ir nustatoma 4.4.1 skyriuje nurodytu būdu.

4.4.1. *Tiesioginis 3.7.3 skyriaus taikymas CSPE daliai „atsinaujinančios energetikos finansavimas“*

(117) Dėl CSPE dalies, iš kurios finansuojama atsinaujinanti energetika, įskaitant biologiškai skaidžių atliekų deginimą, Prancūzija numatė sureguliavimo planą, pagal kurį teoriškai 2019 m. sausio 1 d., atsižvelgiant į tai, kad CSPE nebetaikomas nuo 2016 m. sausio 1 d., CSPE suma, mokėtina 2019 m. sausio 1 d., palaipsniui būtų apskaičiuojama pagal 2014 m. gairių nuostatas:

(118) Jeigu įmonė i) priklauso 2014 m. gairių 3 priede išvardytiems sektoriams ir jos elektros energijos vartojimo intensyvumas yra didesnis negu 20 % arba ii) jos elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 % ir ji priklauso sektoriui, kurio prekybos intensyvumas yra didesnis negu 4 % (arba ji priklauso šių gairių 5 priede išvardytiems sektoriams), tuomet ji turi sumokėti mažiausiai 15 % mokesčio arba 0,5 % savo pridėtinės vertės.

(119) Jeigu įmonė priklauso 2014 m. gairių 3 priede išvardytiems sektoriams ir jos elektros energijos vartojimo intensyvumas yra mažesnis negu 20 %, tuomet ji turi sumokėti mažiausiai 15 % mokesčio arba 4 % savo pridėtinės vertės.

(120) Kitais atvejais, jeigu įmonė i) priklauso gairių 3 priede neišvardytiems sektoriams arba ii) ji priklauso 5 priede išvardytiems sektoriams, bet jos elektros energijos vartojimo intensyvumas yra mažesnis negu 20 % ir iii) ji iki 2014 m. liepos 1 d. gavo paramą, tuomet ji turi mokėti bent 20 % mokesčio.

(121) Galiausiai, visais kitais atvejais CSPE dydis 2019 m. sausio 1 d. turi siekti 100 %.

4.4.2. *Analogiškas 3.7.3 skyriaus taikymas CSPE dalims, skirtoms kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams*

(122) Dėl kogeneracijos, tarifų išlyginimo ir socialinių tarifų sureguliavimo plane numatyta, kad vėliausiai 2019 m. mokėtina CSPE suma sudarys:

— 15 %, jeigu įmonė pagal 2014 m. gairių 185–186 punktus laikoma intensyviai elektros energiją vartojančia įmone. Jeigu įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra didesnis negu 20 % ir ji priklauso minėtų gairių 3 arba 5 priede išvardytiems sektoriams, tuomet jos CSPE suma apribojam iki 0,5 % įmonės pridėtinės vertės ir iki 4 %, jeigu įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas nesiekia arba neviršija 20 %,

— visos kitos įmonės moka 100 % mokesčio.

(123) Prancūzijos mano, kad šis sureguliavimo planas yra pagrįstas dėl tų pačių, kaip 2014 m. gairių 3.7.3 skyriuje nurodytos, priežasčių, susijusių su mokesčių sumažinimu atsinaujinančių išteklių energetikai finansuoti. Visų pirma, sureguliavimo planas leidžia išvengti pernelyg staigaus mokesčio padidėjimo, kurį lemtų neatidėliotinas 2014 m. gairių 185–189 punktuose nustatytų kriterijų pritaikymas. Šia prasme planas prisideda prie CSPE finansinio tvarumo, užtikrindamas pritarimą paramai ir finansavimo būdus.

4.4.3. *Sureguliavimo plano netaikymas kitoms CSPE dalims*

(124) Vis dėlto, kalbant apie CSPE, skirto 110 konstatuojamosios dalies 1–2 punktuose aprašytiems tikslams finansuoti, lengvatas, Prancūzija jų neįtraukė į sureguliavimo planą. Prancūzija patvirtino, kad šiems tikslams skirtas CSPE turi būti visiškai sumokėtas už atitinkamą laikotarpį, t. y. 2003–2015 m. ([20]), o suteiktos CSPE, kalbant apie minėtiems tikslams skirtą CSPE, lengvatos bus visiškai išieškotos.

4.4.4. *Sureguliavimo planų taikymo pradžia*

(125) Su atsinaujinančia energetika ir kogeneracija susijusius sureguliavimo planus Prancūzija pradės taikyti 2011 m. Šiuo klausimu Prancūzija remiasi 2014 m. gairių 248 punktu ir Komisijos 2017 m. birželio 15 d. sprendimu (SA.38635 ([21])) bei 2017 m. rugsėjo 21 d. sprendimu (SA.47887) ([22]).

(126) Dėl kitų iš CSPE finansuojamų sričių Prancūzija, atsižvelgdama į sprendime pradėti procedūrą Komisijos išreikštas abejones, sureguliavimo planą taikyti pradeda 2004 m. Prancūzija mano, kad šią datą galima pagrįsti 10 metų senaties terminu, taikytinu šiuo atveju pagal Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 ([23]) 17 straipsnyje nustatytu dešimties metų senaties terminu.

4.4.5. *Vartojimui savo reikmėms pagamintos elektros energijos vertinimas sureguliavimo plane*

4.4.5.1. Atleidimas nuo CSPE elektros energijos, naudojamos elektros energijai gaminti.

(127) Prancūzijos manymu, remiantis Direktyvos 2003/96/EB 14 straipsniu, kuriame numatyta, kad nuo apmokestinimo visiškai atleidžiama elektros energija, naudojama elektros energijai gaminti, taip pat naudojama elektros gamybos pajėgumams išlaikyti, gamybos savo reikmėms franšizę turinčios įmonės, kurios yra elektros energijos gamintojos (3511 NACE kodas), gali būti atleistos nuo CSPE už naudojimui savo reikmėms gaminamą elektros energiją. Todėl Prancūzija mano, kad šių pagalbos gavėjų nebūtina įtraukti į sureguliavimo planą.

([20]) 2017 m. lapkričio 23 d. Prancūzijos valdžios institucijų raštas.
([21]) OL C 336, 2017 10 6, p. 2.
([22]) OL L 258, 2017 10 6, p. 127.
([23]) 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

4.4.5.2. Iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagaminta ir savo reikmėms vartojama elektra

(128) Kalbant apie franšizės turėtojus, kurie elektros energiją gamina iš atsinaujinančių energijos šaltinių, vartojimui savo reikmėms pagaminta elektra gali būti atleista nuo CSPE dalies, iš kurios finansuojami atsinaujinantys energijos ištekliai, jeigu tai elektrai nebuvo skirta jokia valstybinė parama, kol iš CSPE iš dalies buvo finansuojami atsinaujinantys energijos ištekliai.

(129) Vis dėlto Prancūzija į sureguliavimo planą įtraukė mokesčio netaikymą, susijusį su likusia CSPE dalimi, išskyrus atvejus, kai atitinkamas pranašumas yra mažesnis už *de minimis* pagalbos ribą.

4.4.5.3. Kogeneracijos būdu pagaminta ir savo reikmėms vartojama elektra

(130) Atitinkamai franšizės turėtojų, kurie elektros energiją gamina kogeneracijos būdu, vartojimui savo reikmėms pagaminta elektra gali būti atleista nuo CSPE dalies, iš kurios finansuojama kogeneracija, jeigu tai elektrai nebuvo skirta jokia valstybinė parama.

(131) Vis dėlto Prancūzija į sureguliavimo planą įtraukė mokesčio netaikymą, susijusį su likusia CSPE dalimi, išskyrus atvejus, kai atitinkamas pranašumas yra mažesnis už *de minimis* pagalbos ribą.

4.4.6. *Teoriškai mokėtino CSPE (netaikant atleidimo nuo mokesčio) paskirstymo pagal politikos sritis metodika*

(132) Kalbant apie mokėtiną CSPE (netaikant atleidimo nuo mokesčio) Prancūzija, remdamasi metiniu lygiu ir įmonės vartojimu, apskaičiuoja mokestį kiekvienai įmonei. Ši teorinė CSPE suma paskirstoma pagal politikos sritį remiantis ERK pateikta paskirstymo metodiką, apie kurią Komisijai pranešta 2016 m. gruodžio 20 d.:

	Atsinaujinanti enrgetika *(%)*	Deginimas *(%)*	Kogeneracija *(%)*	Tarifų išlyginimas *(%)*	Socialiniai tarifai *(%)*	Gamyba piko metu *(%)*	Įvairūs *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Iš viso	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Metinis kiekvienos politikos srities svoris, 2016 m. gruodžio 20 d. Prancūzijos valdžios institucijų raštas.

(133) Prancūzija pabrėžia, kad atsinaujinantys energijos ištekliai, kogeneracija, tarifų išlyginimas ir socialiniai tarifai sudaro 98,2 % CSPE, patirto nuo 2003 m., sumos.

(134) Dėl deginimo Prancūzija pabrėžia, kad, remiantis Tarptautinės energetikos agentūros ir Eurostato statistiniais duomenimis, buitinių atliekų deginimo įrenginių šilumos arba elektros energijos forma pagamintą energiją galima iš dalies vertinti ir apskaičiuoti kaip atsinaujinančią. Todėl 50 % CSPE, skiriamo deginimui paremti, įtraukiama į atsinaujinančių energijos išteklių dalį. Be to, parama biologiškai neskaidžių atliekų, naudojamų didelio naudingumo kogeneracijai, deginimui priskiriama prie CSPE dalies, skirtos kogeneracijai. Atsižvelgdama į šią prielaidą Prancūzija pasirinko tokį paskirstymą:

	Atsinaujinanti energetika *(%)*	Kogeneracija *(%)*	Išlyginimas + socialinės priemonės *(%)*	Biologiškai neskaidžių atliekų deginimas *(%)*	Įvairūs *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1. *De minimis* ribos taikymas

(135) Prancūzija patikslina, kad kiekvienos suteiktos CSPE lengvatos atveju buvo pritaikyta Komisijos reglamente (ES) Nr. 1407/2013 ([24]) nustatyta *de minimis* riba: kiekvieno pagalbos gavėjo atveju per paskutinius trejus metus iš eilės suteiktos pagalbos suma palyginama su 200 000 EUR suma. Jeigu per paskutinius tris metus iš eilės suteiktos pagalbos suma yra mažesnė negu 200 000 EUR, vadinasi, grąžinimo suma per šiuos tris metus lygi nuliui. Prancūzija patikslina, kad ji taip pat atsižvelgs į Europos Komisijos sprendimą Nr. 7/2009 ([25]), kuriame siekiant atsižvelgti į tuometinės ekonominės krizės kontekstą numatoma 2009 ir 2010 metams *de minimis* ribą padidinti iki 500 000 EUR.

4.4.7. *Sureguliavimo plano progresiškumas*

(136) Pagalbos gavėjams, kurie negali būti laikomi intensyviai elektros energiją vartojančiomis įmonėmis pagal 2014 m. gairių 185–187 punktus arba kurie neatitinka šių gairių 3.7.2 skyriaus nuostatų, Prancūzija pateikė sureguliavimo planą, pagal kurį jų įmokos didinamos palaipsniui (žr. 117–118 konstatuojamąsias dalis).

(137) Šis sureguliavimo planas yra bendras visoms CSPE dalims. Jame pataisytos visos pagal nagrinėjamą priemonę nustatytos ribos ir atleidimai nuo mokesčio. Be to, jame aptariamos visos iš CSPE finansuojamos politikos sritys.

([24]) 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).
([25]) OL C 91, 2009 4 21, p. 3.

(138) Sureguliavimo plano atskaitos taškas – plano taikymo pradžios metais (priklausomai nuo atvejo, 2004 arba 2011 m.) pagalbos gavėjų realiai sumokėtas CSPE.

(139) Šio su įvairiomis suteiktomis CSPE lengvatomis susijusio sureguliavimo plano tikslas – pasiekti, kad vėliausiai 2019 m. sausio 1 d. mokamos sumos pasiektų mažiausią įmokos dydį, suderinamą su taisyklėmis dėl valstybės pagalbos. Reikia pasiekti tokį CSPE dydį, kuris reikalingas pagal 118–122 konstatuojamosiose dalyse aprašytas taisykles.

(140) Šis mokesčio didinimas įgyvendinamas taikant tokią laipsniško didinimo taisyklę:

(141) Kiekvienais metais mokėtina suma kiekvienai finansuojamai politikos sričiai = sumokėta suma

(142) + (mokėtina suma – sumokėta suma) × [(e^n)-1]/[(e^N)-1]

n – sureguliavimo plane nurodytas metų numeris (pvz., kai planas pradedamas 2011 m. ir visiškai įgyvendinamas 2019 m., 2011 m. n rodiklis = 0, 2012 m. n = 1, …, 2019 m. n = 8),

o N – plano metų skaičius (pvz., jei kalbėtume apie ankstesnį pavyzdį, N = 8).

(143) Taikant šią taisyklę mokėtina CSPE suma palaipsniui priartėja prie 2019 m. teoriškai mokėtino CSPE dydžio. Kadangi CSPE buvo panaikintas 2016 m., sureguliavimo planas nebus taikomas po 2015 m.

(144) Metodas, naudojamas norint pereiti nuo pradinio taško iki teoriško galutinio taško, yra progresinio pobūdžio.

4.4.8. *Išieškotinų sumų apskaičiavimas*

(145) Sureguliavimo plane nustatyta, kad atleidimo nuo CSPE sumos, viršijančios sureguliavimo plane leidžiamus dydžius, bus išieškotos.

(146) Sumą, kuri turi būti išieškota, sudaro i) 4.4.1–4.4.7 dalyse aprašyto mokėtino CSPE ir ii) realiai pagalbos gavėjų sumokėto CSPE skirtumas. Ši suma apskaičiuojama kiekvienam pagalbos gavėjui atskirai už kiekvienus metus.

(147) Franšizės turėtojų, kurie vartojimui savo reikmėms elektros energiją gamina iš atsinaujinančių energijos šaltinių arba kogeneracijos būdu, atveju mažiausias CSPE dydis lygus nuliui kalbant apie CSPE, iš kurio atitinkamai finansuojami atsinaujinantys energijos ištekliai ir kogeneracija.

(148) Jeigu konkretaus pagalbos gavėjo tam tikrais metais atitinkamai politikos krypčiai skirto sumokėto mokesčio suma yra didesnė arba lygi mokėtinai sumai, palyginti su reikalaujamu CSPE mažiausiu dydžiu, tuomet sureguliavimo plane nustatoma suma yra tais metais mokėtino CSPE mažiausias dydis. Tokiu atveju sumokėtas perviršis neišskaičiuojamas iš grąžintinos sumos, kurią turi sumokėti pagalbos gavėjas, kai apskaičiuojami kitų metų duomenys.

(149) Spalio 11 d. rašte Prancūzija preliminariai vertino, kad grąžintinos sumos sudaro maždaug 31 mln. EUR. Išieškojimo procedūra palies maždaug 700 įmonių. Vis dėlto Prancūzija patikslino, kad šios sumos vertinimas turi būti užbaigtas tuomet, kai bus surinkti duomenys apie visais metais kiekvienam gavėjui suteiktas lengvatas.

5. **KOMISIJOS VERTINIMAS**

5.1. **Esama pagalba**

(150) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

(151) Ar įvairias CSPE lengvatas būtų galima laikyti pagalba, Komisija analizavo atsižvelgdama į toliau išdėstomas nuostatas.

5.1.1. *Vertinimas, ar CSPE ribos nustatymas kiekvienai vartojimo vietai ir apribojimas 0,5 % pridėtinės vertės yra valstybės pagalba*

5.1.1.1. Priemonė priskiriama valstybei ir finansuojama iš valstybinių išteklių

(152) 2014 m. sprendimo pradėti procedūrą 3.1.1 dalyje Komisija nusprendė, kad CSPE yra valstybiniai ištekliai.

(153) Komisija visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad nė viena suinteresuotoji šalis neprieštaravo ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktai išvadai.

(154) Komisija priminė, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką tik tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstybinių išteklių suteiktas pranašumas gali būti laikomas valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(155) Vien to, kad pranašumas nėra tiesiogiai finansuojamas iš valstybinės kilmės išteklių, nepakanka norint pašalinti valstybinių išteklių įtraukimą. Iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad vienai ar kelioms įmonėms suteiktas pranašumas galėtų būti laikomas valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nebūtina nustatyti, kad ištekliai buvo pervesti iš valstybės bendrojo biudžeto arba iš viešojo subjekto ([26]).

(156) Remiantis Teismo praktika ir nusistovėjusia Komisijos sprendimų priėmimo praktika, iš surenkamų mokesčių gautos valstybės įplaukos, valdomos ir skirstomos pagal nacionalinių teisės aktų nuostatas, yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nepriklausomai nuo to, ar tas įplaukas valdo viešasis ar privatusis subjektas (*Essent* ([27]), *Vent de Colère* ([28])).

(157) Dėl CSPE Teisingumo Teismas jau turėjo progos patvirtinti, kad šis mokestis yra valstybiniai ištekliai. 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendime *Association Vent de Colère!* ([29]), kuriame buvo nagrinėjamas įpareigojimas pirkti vėjo energiją, kaip nurodyta 10 konstatuojamojoje dalyje, kuris būtų finansuojamas iš CSPE, Teismas nusprendė, kad CSPE buvo valstybiniai ištekliai.

(158) Trečia, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad pranašumas priskiriamas valstybei, nes ribos nustatytos įstatymu ir administraciniais įgyvendinimo dokumentais, nustatančiais taikymo schemą ir metodus.

(159) Valstybinį CSPE pobūdį taip pat patvirtina priemonė, kurią Prancūzija įgyvendino šiam mokesčiui surinkti. Kaip paaiškinta 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, CSPE centralizuotai surenka viešoji įstaiga „Caisse des Dépôts et Consignations“, vadinasi, finansinį CSPE valdymą užtikrina viešoji įstaiga, o kontroliuoja valstybė, o tai patvirtina valstybinių išteklių vertinimą.

(160) Todėl Komisija patvirtina savo išvadas, kurias ji pateikė sprendime pradėti procedūrą. CSPE ir *a fortiori* jo ribos priskirtini valstybei ir skiriami iš valstybinių išteklių.

5.1.1.2. Ekonominis pranašumas ir atrankumas

(161) Kalbėdama apie pranašumo buvimo vertinimą, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, priemonės, kurios įvairiomis formomis palengvina įmonės patiriamą naštą ir kurios, nebūdamos subsidijomis griežtąja prasme, savo pobūdžiu yra panašios į valstybės pagalbą, turi būti laikomos valstybės pagalba ([30]).

([26]) Žr. 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, 36 punktą; 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Essent Netwerk Noord ir kiti*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, 70 punktą; 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Association Vent De Colère! ir kiti*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, 19–21 punktus ir 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *ENEA*, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, 25 punktą. Taip pat žr. Sprendimo *Doux Élevage*, paminėto 25 išnašoje, 34 punktą ir 2013 m. kovo 19 d. Sprendimo *Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-399/10 P ir C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, 100 punktą.

([27]) 2008 m. liepos 17 d. Sprendimas *Essent Netwerk Noord ir kiti*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

([28]) 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Vent De Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, 25 punktas.

([29]) 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Vent De Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

([30]) 1994 m. kovo 15 d. Sprendimo *Banco Exterior de España prieš Ayuntamiento de Valencia*, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, 13 punktas ir 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija* prieš *Komisiją*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 23 punktas.

(162) Šiuo atveju Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnyje (kurį iš dalies pakeitė Įstatymo Nr. 2003-8 37 straipsnis) nustatytas principas, pagal kurį CSPE privalo mokėti galutiniai elektros energijos vartotojai, įsikūrę Prancūzijos teritorijoje, o CSPE dydis apskaičiuojamas proporcingai suvartotam elektros energijos kiekiui. Atleisdama nuo CSPE už suvartotą energiją įmones, kurios neviršija vartojimo vietai nustatytos ribos, arba daug energijos vartojančioms pramonės įmonėms nustatydama 0,5 % pridėtinės vertės ribą, valstybė palengvino CSPE naštą, kurią pagalbą gaunančios įmonės priešingu atveju turėtų sumokėti. Taigi su vartojimo vieta susijusi riba ir pridėtinės vertės riba yra pagalbą patiriančioms įmonėms suteiktas pranašumas.

(163) Dėl priemonės atrankinio pobūdžio Teisingumo Teismas savo 2016 m. gruodžio 21 d. sprendimuose *Komisija prieš World Duty Free Group* ir *Komisija prieš Banco Santander ir Santusa* ([31]) priminė, kad, norint nustatyti, ar mokestinė priemonė arba našta yra atrankinio pobūdžio, reikia patikrinti, ar ta priemonė diferencijuoja ūkio subjektus, kurie, atsižvelgiant į atitinkamą siekiamą bendrosios mokesčių sistemos tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, ir šios diferenciacijos negalima pateisinti aptariamos sistemos pobūdžiu ir struktūra.

(164) Vis dėlto valstybės pagalbos sąvoka neapima priemonių, diferencijuojančių įmones mokesčių srityje, kai ši diferenciacija atsiranda dėl aptariamos mokesčių sistemos pobūdžio ar schemos. Šiuo atveju valstybė narė, taip diferencijavusi įmones mokesčių atžvilgiu, privalo įrodyti, kad tai iš tikrųjų pateisinama dėl aptariamosios sistemos pobūdžio ir struktūros ([32]).

Atskaitos sistema

(165) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Įstatymo Nr. 2000-108 5 straipsnyje (kurį iš dalies pakeitė Įstatymo Nr. 2003-8 37 straipsnis) nustatytas principas, pagal kurį CSPE privalo mokėti galutiniai elektros energijos vartotojai, įsikūrę Prancūzijos teritorijoje, o CSPE dydis apskaičiuojamas proporcingai suvartotam elektros energijos kiekiui. Iš CSPE finansuojamos tokios priemonės:

a) EDF ar vietinių elektros energijos skirstymo įmonių įpareigojimas pirkti elektros energiją, pagamintą tam tikrų įrenginių, kurie elektrą gamina iš atsinaujinančiųjų elektros energijos šaltinių;

b) didelio naudingumo kogeneracijos finansavimas;

c) elektros generatorių kompensavimas tarpusavyje nesujungtose vietovėse (Korsikoje ar užjūrio departamentuose), skirtas tam, kad šiose vietovėse patiriamos didesnės generavimo sąnaudos, palyginti su žemyninėje Prancūzijoje patiriamomis gamybos sąnaudomis, nebūtų perkeltos į elektros kainą, kurią sumoka galutinis vartotojas („tarifų išlyginimas“);

d) socialinio tarifo, vadinamo „pirmos būtinybės produktu“, įgyvendinimas, taip pat dalies elektros tiekėjų sąnaudų, patiriamų dėl jų finansinio dalyvavimo priemonėje, skirtoje padėti nepritekliuje gyvenantiems žmonėms, finansavimas;

e) kiti tikslai, tokie kaip parama deginimui, gamybai piko metu ir pan., kuriems skiriama maždaug 2 % surinkto CSPE.

Įmonių, kurios, atsižvelgiant į nagrinėjamų priemonių tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, diferencijavimas

(166) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad, atsižvelgiant į CSPE tikslus, įmonės, kurios naudojasi 0,5 % pridėtinės vertės riba ir su vartojimo vieta susijusia riba, yra tokioje pačioje faktinėje padėtyje kaip ir kiti galutiniai vartotojai. Visų pirma, kalbama apie elektros energijos vartotojus ir nėra jokių priežasčių manyti, kad, atsižvelgiant į paramos atsinaujinančiai energijai, kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansavimo tikslus, šiomis ribomis besinaudojantys vartotojai skiriasi nuo šiomis ribomis nesinaudojančių vartotojų. Todėl pagalbos gavėjai turėtų proporcingai, kaip ir kiti galutiniai vartotojai, prisidėti prie viešosios elektros tiekimo paslaugos finansavimo.

([31]) 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija prieš World Duty Free Group*, C-20/15 P ir C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 60 punktas; 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija prieš Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport)*, C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, 55 ir 58 punktai.

([32]) 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-159/01, ECLI:EU:C:2004:246, 42 punktas ir 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *NOx emission trading scheme*, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, 62 punktas.

(167) Be to, ribos, t. y. 0,5 % pridėtinės vertės ribos arba su vartojimo vieta susijusios ribos, tinkamumo kriterijai sukuria papildomą diskriminaciją tarp įmonių, galinčių pasinaudoti tokiu ribos nustatymu.

(168) Pirma, 0,5 % pridėtinės vertės ribos nustatymas, kuris turėtų būti skirtas daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, iš tiesų skirtas tik pačioms didžiausioms įmonėms, nes mažiausia nustatyta suvartojimo riba yra 7 GWh per metus. Todėl daug energijos vartojančios įmonės, kurių CSPE viršija 0,5 % pridėtinės vertės, bet kurios per metus suvartoja mažiau energijos, neatitinka pridėtinės vertės ribos nustatymo reikalavimo, nors jų elektros energijos vartojimo intensyvumas yra toks pat ir jos veikia tame pačiame sektoriuje. Be to, ribos nustatymas pagal pridėtinę vertę taikomas tik pramonės įmonėms, bet netaikomas daug energijos suvartojančioms įmonėms, veikiančioms, pavyzdžiui, paslaugų teikimo sektoriuje. Taigi Komisija mano, kad nė vieno iš tokių diferencijavimų negalima paaiškinti CSPE pobūdžiu ir tikslu.

(169) Antra, dėl su vartojimo vieta susijusios ribos Įstatyme Nr. 2000-108 (iš dalies pakeistame Įstatymo Nr. 2003-8 37 straipsniu) kiekvienai vartojimo vietai nustatyta pradinė 500 000 EUR CSPE riba. Komisija pabrėžia, kad, remiantis Prancūzijos perduota papildoma informacija, ši riba, atsižvelgiant į 2013 m. ribos ir CSPE vertę, atitinka metinį 42 GWh (gigavatus per valandą) suvartojimą. Kaip pateiktoje informacijoje apie atitinkamus sektorius tvirtina Prancūzija, tokio masto suvartojimas būdingas tik tam tikriems ekonomikos sektoriams. Taigi ši riba suteikia atrankinio pobūdžio pranašumą tam tikroms įmonėms arba tam tikriems sektoriams, tačiau ji negali būti paaiškinta CSPE logika. Taigi Komisija dėl šios antros ribos daro išvadą, kad nė vieno iš tokių įstatymu nustatytų diferencijavimų negalima paaiškinti CSPE pobūdžiu ir tikslu.

(170) Dėl 77 konstatuojamojoje dalyje Prancūzijos pateikto argumento, kad CSPE ribos nustatymai gali būti paaiškinti taikomu principu, pagal kurį mokesčiai atskaitomi priklausomai nuo mokesčių mokėtojo pajėgumo mokėti, Komisija pabrėžia, kad Prancūzija neįrodė, jog šis principas yra CSPE pagrindinis principas. Prancūzija taip pat neįrodė, kad įmonės, kurioms ribos nenustatytos, turi galimybių sumokėti mokestį, o tai yra būtina sąlyga norint pagrįsti, kad tokie ribų nustatymai atitinka sistemą. Be to, Prancūzija neįrodė, kad visos ribomis besinaudojančios įmonės negali sumokėti didesnės CSPE sumos ([33]).

(171) Be to, su vartojimo vieta susijusi riba taikoma niekaip neatsižvelgiant į mokesčių mokėtojo pajėgumą mokėti. Iš tiesų, nors galima daryti prielaidą, kad yra ryšys tarp pajėgumo mokėti ir įmonės apyvartos arba pridėtinės vertės, ribos nustatymas kiekvienai vartojimo vietai leidžia CSPE netaikyti viršijus šią ribą, nepriklausomai nuo apyvartos ar pridėtinės vertės augimo. Todėl 77 konstatuojamojoje dalyje Prancūzijos pateiktas argumentas yra nepriimtinas.

(172) Dėl pridėtinės vertės ribos Komisija pabrėžia, kad ši riba iš tiesų atrodo susijusi su atitinkamos įmonės pajėgumu mokėti. Vis dėlto, net jei manytume, kad CSPE grindžiamas pajėgumo mokėti principu, nors Prancūzija to neįrodė, pridėtinės vertės riba vis tiek būtų atrankinio pobūdžio, nes ji nėra taikoma nediskriminuojant visų įmonių, esančių tokioje pačioje faktinėje ir teisinėje padėtyje. Pridėtinės vertės riba iš tiesų yra skirta tik pramonės įmonėms ir netaikoma nepramoninėms įmonėms. Tačiau nepramoninės įmonės gali suvartoti tiek energijos, kad galima būtų pateisinti 0,5 % pridėtinės vertės ribos naudą. Be to, pridėtinės vertės riba skirta tik pakankamai didelėms įmonėms, kurios per metus suvartoja 7 GWh, ir netaikoma mažesnėms, šios suvartojimo ribos nesiekiančioms įmonėms, net kai CSPE siekia 0,5 % jų pridėtinės vertės.

(173) Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad įvairios įstatyme nustatytos ribos tam tikroms įmonėms arba tam tikriems ekonomikos sektoriams sudaro atrankinio pobūdžio pranašumą, todėl Komisija patvirtina savo 2014 m. rugsėjo 16 d. sprendime pradėti procedūrą pateiktą analizę. Šios priemonės iš tiesų suteikia pranašumą pagalbos gavėjams, palyginti su atskaitos sistema, kurioje numatyta, kad visi galutiniai vartotojai turi dalyvauti sistemoje siekiant finansuoti CSPE tikslus. Šiuo klausimu Komisija nepalaiko pozicijos, kurią pateikė ALFI 68 konstatuojamojoje dalyje, o Prancūzija – 74–78 konstatuojamosiose dalyse.

(174) Be to, kaip nurodyta 164 konstatuojamojoje dalyje, Prancūzija neįrodė, kad tokį skirtingą požiūrį lėmė apmokestinimo sistema. Šiuo atveju prievolė įrodyti tenka valstybei narei.

([33]) Bendrojo Teismo sprendimai, kuriuose daroma išvada, kad tokiomis aplinkybėmis priemonė yra atrankinio pobūdžio: 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Austrija prieš Komisiją*, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, ir 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

5.1.1.3. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

(175) Įmonės, kurioms teikiamas pranašumas nustatant CSPE ribą vartojimo vietai arba pridėtinės vertės ribą, konkuruoja su kitų valstybių narių įmonėmis (metalurgijos, popieriaus gamybos, maisto ir žemės ūkio, pramonės ir kt. srityse). Taigi vartojimo vietos ribos ir pridėtinės vertės ribos nustatymas gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.

(176) Todėl Komisija nepritaria Prancūzijos pozicijai, pateiktai 79 konstatuojamojoje dalyje.

5.1.1.4. Išvada dėl pagalbos buvimo

(177) Dėl 48–50 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisija patvirtina išvadas, suformuluotas savo sprendime pradėti procedūrą, ir mano, kad vartojimo vietos ribos ir pridėtinės vertės ribos nustatymas yra valstybės pagalba.

5.1.2. *Atleidimas nuo CSPE, taikomas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms*

5.1.2.1. Priemonė priskiriama valstybei ir finansuojama iš valstybinių išteklių

(178) Dėl tų pačių priežasčių, kurios buvo išdėstytos 5.1.1.1 dalyje, Komisija patvirtina, kad tokie mokesčio netaikymai priskirtini valstybei ir finansuojami iš valstybinių išteklių.

5.1.2.2. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

(179) Įmonės, kurioms suteikiamas toks CSPE netaikymas (daugiausiai elektros gamintojai, naudojantys branduolines elektrines ir hidroakumuliaciją naudojančias hidroelektrines), konkuruoja su kitų valstybių narių įmonėmis. Todėl toks atleidimas nuo mokesčio gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.

(180) Prancūzija mano, kad savo reikmėms elektros energiją gaminančių įmonių atleidimas nuo CSPE neiškraipo konkurencijos, nes daugelis šalių, visų pirma Europos Sąjungoje, taiko tokį patį atleidimo nuo mokesčio būdą, kaip tai išaiškinta 79 konstatuojamojoje dalyje.

(181) Pagal nusistovėjusią Teismo praktiką, vienos valstybės įgyvendinta priemonė gali būti vertinama kaip iškraipanti konkurenciją, jeigu ji pagerina pagalbos gavėjo konkurencinę padėtį jo konkurentų atžvilgiu ([34]). Taip atsitinka tuomet, jei priemonė leidžia sumažinti sąnaudas, kurias paprastai patiria įmonė. Be to, Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad individualios priemonės, kuriomis valstybė narė derina vieno sektoriaus konkurencines sąlygas su kitose valstybėse narėse esančiomis sąlygomis, šiuo atveju negali būti vertinama kitaip nei valstybės pagalba ([35]).

5.1.2.3. Ekonominis pranašumas ir atrankumas

(182) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad atleidimas nuo mokesčio iš pradžių atrodo kaip pranašumo suteikimas vartojimui savo reikmėms gaminantiems vartotojams. Kaip jau nurodyta 162 konstatuojamojoje dalyje, CSPE turi mokėti galutiniai elektros energijos vartotojai, įsikūrę Prancūzijos teritorijoje, o CSPE suma apskaičiuojama proporcingai suvartotam elektros energijos kiekiui. Atleisdama nuo CSPE mokėjimo dalį vartotojų, gaminančių elektros energiją savo reikmėms, valstybė palengvino CSPE naštą pagalbą gaunančioms įmonėms, kurios priešingu atveju turėtų mokėti mokestį.

(183) Tuomet Komisija išnagrinėjo, ar šis pranašumas yra atrankinio pobūdžio. Visų pirma, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad CSPE atrankos sistema apibūdinta 165 konstatuojamojoje dalyje. Ši sistema grindžiama tuo, kad mokestį turi mokėti visi galutiniai elektros energijos vartotojai priklausomai nuo jų suvartotos energijos kiekio. Mokestis surenkamas siekiant iš jo finansuoti paramos konkretiems tikslams priemones.

(184) Antra, Komisija turi patikrinti, ar franšizės gaminti elektros energiją vartojimui savo reikmėms turėtojai atitinka mokesčio už elektrą sistemos logiką. Elektros vartojimas siekiant gaminti elektros energiją – tai (galutinis) elektros energijos vartojimas. Taigi CSPE tikslų požiūriu, elektrą vartojantis elektros gamintojas nesiskiria nuo elektrą vartojančio kito vartotojo, o vartojimui savo reikmėms elektros energiją gaminančių įmonių dalinis atleidimas nuo mokesčio sukuria nepagrįstą skirtumą CSPE tikslų atžvilgiu. Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė yra *prima facie* atrankinė, nes ji diferencijuoja įmones, esančias panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje CSPE tikslo atžvilgiu.

([34]) Žr. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Phillip Morris*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11 punktą.
([35]) 2005 m. kovo 3 d. Sprendimas *Wolfgang Heiser prieš Finanzamt Innsbruck*, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130.

(185) Vis dėlto Prancūzija atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo atleidimu nuo mokesčio siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo, kuris mokestinėse schemose yra dažnai pasitaikantis principas.

(186) Iš tiesų, jei nebūtų atleidimo nuo mokesčio, galutinio vartotojo suvartota elektros energija būtų du kartus apmokestinta CSPE: vieną kartą, kai elektros energija A naudojama pagaminti elektros energiją B, ir antrą kartą, kai elektros energija B generuojama iš elektros energijos A.

(187) Komisija jau pripažino, kad pastangos išvengti dvigubo apmokestinimo yra dažniausiai elektros energijos vartojimo mokesčių sistemose aptinkamas principas ([36]), tačiau toks principas pasitaiko ir kitose apmokestinimo schemose ([37]). Be to, kalbama apie principą, dėl kurio buvo priimtas 2003 m. spalio 27 d. direktyvos 2003/96/EB 14 straipsnio 1 dalies a punktas. Todėl Komisija patvirtina Prancūzijos 111 konstatuojamojoje dalyje pateiktą argumentą.

(188) Todėl Komisija mano, kad bendrovių, naudojančių elektrą savo reikmėms, kad pagamintų elektros energiją, atleidimas nuo mokesčio pagrįstas CSPE sistemos pobūdžiu ir struktūra.

(189) Taigi Komisija mano, kad vartojimui savo reikmėms pagamintos energijos, skirtos elektros energijai vartoti, atleidimas nuo mokesčio nėra atrankinio pobūdžio pranašumas. Komisija daro išvadą, kad gamybos vietų, naudojančių elektros energiją savo reikmėms, kad pagamintų elektros energiją, atleidimas nuo CSPE nėra valstybės pagalba.

5.1.2.4. Išvada dėl pagalbos buvimo

(190) Dėl 178–189 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisija daro išvadą, kad gamybos vietų, naudojančių elektros energiją savo reikmėms, kad pagamintų elektros energiją, atleidimas nuo CSPE nėra valstybės pagalba.

(191) Komisija patvirtina Prancūzijos išvadas, pateiktas 127 konstatuojamojoje dalyje, kuriose teigiama, kad šiems pagalbos gavėjams nereikalingas joks sureguliavimo planas.

5.1.3. *CSPE netaikymas savo vartojimo reikmėms skirtai energijai, gaminamai didelio naudingumo kogeneracijos būdu arba iš atsinaujinančios energijos, kai CSPE dalis skiriama šiems tikslams finansuoti*.

5.1.3.1. Priemonė priskiriama valstybei ir finansuojama iš valstybinių išteklių

(192) Dėl tų pačių priežasčių, kurios buvo išdėstytos 5.1.2.1 dalyje, Komisija patvirtina, kad tokie mokesčio netaikymai priskirtini valstybei ir finansuojami iš valstybinių išteklių.

5.1.3.2. Ekonominis pranašumas ir atrankumas

(193) Kaip jau nurodyta 182–189 konstatuojamosiose dalyse, Komisija visų pirma mano, kad vartojimui savo reikmėms gaminantiems vartotojams suteiktas dalinis atleidimas nuo CSPE šiems vartotojams suteikia pranašumą.

(194) Komisija išnagrinėjo, ar šis pranašumas buvo atrankinio pobūdžio kalbant apie vartojimui savo reikmėms pagamintą energiją, generuojamą didelio naudingumo kogeneracijos būdu arba iš atsinaujinančios energijos.

(195) Pirma, atskaitos sistema aprašyta 165 konstatuojamojoje dalyje. Pagal atskaitos sistemą CSPE finansuoja visi elektros energijos vartotojai ir šiuo mokesčiu siekiama konkrečių tikslų.

(196) Antra, kalbant apie CSPE netaikymą savo reikmėms elektrą naudojantiems vartotojams, kurie elektros gamybai naudoja atsinaujinančios energijos arba didelio naudingumo kogeneracijos įrenginius, ir apie CSPE dalį, skirtą atsinaujinančiai energijai ir didelio naudingumo kogeneracijai finansuoti, Komisija mano, kad tokios franšizės turėtojai yra tokioje pačioje faktinėje ir teisinėje padėtyje kaip ir kiti CSPE mokėtojai atsižvelgiant į CSPE siekiama tikslą, kuriame numatyta, kad visi galutiniai elektros energijos vartotojai turi dalyvauti sistemoje, kad būtų galima finansuoti CSPE tikslus.

(197) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad savo vartojimo reikmėms elektrą gaminantys gamintojai, pasirinkę naudotis atsinaujinančia energija arba didelio naudingumo kogeneracija, tiesiogiai prisideda prie dviejų priemonių, kurias CSPE turi finansuoti, t. y. paramos atsinaujinančios energijos gamybai ir elektros energijos gamybos naudojant didelio naudingumo kogeneracijos įrenginius, tikslų. Vis tik Prancūzija patvirtino, kad savo vartojimo reikmėms

([36]) SA.46526, 94 dalis.

([37]) 2011 m. rugsėjo 8 d. sujungtose bylose *Paint Graphos ir kiti*, C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, Teisingumo Teismas rėmėsi tuo, kad nacionalinės mokesčių sistemos pobūdžiu arba bendra struktūra galima tinkamai remtis norint pateisinti tai, kad kooperatinės bendrovės, kurios nepaskirsto viso savo pelno nariams, nėra apmokestinamos kooperatyvo lygmeniu, jei apmokestinami jų nariai (71 punktas).

gaminantys gamintojai nepasinaudojo parama savo reikmėms pagamintai daliai. Tik į tinklą perduodamai elektros energijai gali būti taikoma iš CSPE finansuojama parama. Atsižvelgiant į tai, kad savo vartojimo reikmėms elektrą gaminantys gamintojai, pasirinkę naudotis atsinaujinančia energija arba didelio naudingumo kogeneracija, ir elektros energiją į tinklus perduodantys gamintojai lygiai taip pat prisideda prie aplinkos apsaugos ir energijos vartojimo efektyvumo tikslų, kurių siekiama iš CSPE finansuojamos paramos priemonėmis, Komisija mano, kad pagal CSPE logiką ir pobūdį reikėtų nuo CSPE dalies atleisti savo vartojimo reikmėms elektrą gaminančius gamintojus, pasirinkusius naudotis atsinaujinančia energija arba didelio naudingumo kogeneracija (kurie negauna jokios iš CSPE finansuojamos paramos savo reikmėms pagamintai energijai), nes CSPE skirtas finansuoti atitinkamai paramos atsinaujinančiai energijai ir kogeneracijai priemones ([38]). Todėl šis atleidimas nuo mokesčio nėra atrankinio pobūdžio pranašumas.

(198) Jeigu galima pagrįsti savo vartojimo reikmėms didelio naudingumo kogeneracijos būdu elektrą gaminančių gamintojų atleidimą nuo dalies CSPE, iš kurios finansuojama parama kogeneracijai, tai nepasakytina apie CSPE dalį, iš kurios finansuojama parama atsinaujinančiai energijai, nebent jeigu kogeneracijos įrenginiai papildomai naudotų ir atsinaujinančią energiją. Atitinkamai, jeigu galima pagrįsti savo vartojimo reikmėms iš atsinaujinančios energijos elektrą gaminančių gamintojų atleidimą nuo dalies CSPE, iš kurios finansuojama parama atsinaujinančiai energijai, tai nepasakytina apie CSPE dalį, iš kurios finansuojama kogeneracija, nebent pats įrenginys yra didelio naudingumo kogeneracijos įrenginys.

(199) Be to, taip pat nepagrįsta savo vartojimo reikmėms didelio naudingumo kogeneracijos būdu arba iš atsinaujinančios energijos elektrą gaminančius gamintojus atleisti nuo CSPE dalies, iš kurios finansuojami kiti tikslai (visų pirma socialiniai tarifai ir tarifų išlyginimas). Šių kitų tikslų finansavimo atžvilgiu, savo vartojimo reikmėms didelio naudingumo kogeneracijos būdu arba iš atsinaujinančios energijos elektrą gaminantys gamintojai yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje kaip kiti elektros vartotojai, atsižvelgiant į tai, kad jų savo reikmėms pagaminta energija neprisideda prie šių kitų tikslų.

(200) Komisija taip pat pabrėžė, kad CSPE netaikymas vartojimui savo reikmėms pagamintai energijai negali būti pagrįstas bendros svarbos tikslu, pvz., didžiausios apkrovos valdymo gerinimu, kaip nurodė Prancūzija, nes šis bendros svarbos tikslas nėra su CSPE atskaitos sistema susijęs tikslas. Be to, net jei daroma prielaida, kad CSPE grindžiamas tokiu tikslu, savo reikmėms gaminamos energijos atleidimas nuo mokesčio pats savaime nepadėtų suvaldyti didžiausios vartojimo apkrovos. Savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai visuomet yra prisijungę prie tinklo, viena vertus, kad galėtų perduoti pagamintos energijos perteklių, kita vertus, kad pasinaudotų tinklo energija tuo atveju, jei jų įrenginiai sugestų ar būtų taisomi, arba kad galėtų paprasčiausiai papildyti savo įrenginių pagamintos energijos kiekį. Atleidimui nuo mokesčio netaikoma sąlyga nevartoti energijos iš tinklo vartojimo piko atveju.

(201) Be to, Prancūzija pabrėžė, kad dalinį savo reikmėms energiją gaminančių gamintojų atleidimą nuo mokesčio galima pagrįsti tuo, kad šie gamintojai pasirinko nesinaudoti viešąja elektros energijos tiekimo paslauga. Vis dėlto Komisija atkreipia dėmesį, kad Prancūzija nenurodė, jog CSPE buvo nustatytas atsižvelgiant į naudojimosi viešąja elektros energijos tiekimo paslauga lygį. Prancūzija patvirtino, kad visi savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai, besinaudojantis daliniu mokesčio netaikymu savo reikmėms pagamintai energijai, buvo prisijungę prie viešojo tinklo, todėl jie visi turėjo galimybę prireikus prisijungti prie tinklo, kad perduotų į tinklą savo pagamintos energijos perteklių arba kad vartotų tinklo energiją, jei jų įrenginys sugedo ar yra taisomas. Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad kalbant apie CSPE dalį, iš kurios finansuojamas tarifų išlyginimas užjūrio teritorijose, savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai ir galutiniai vartotojai žemyninėje Prancūzijoje yra tokioje pačioje padėtyje, todėl, kad nei vieni, nei kiti nesinaudoja šia paslauga, bet iš solidarumo turi prisidėti prie jos finansavimo.

(202) Be to, Prancūzija mano, kad (dalinį) atleidimą nuo mokesčio galima pagrįsti remiantis Direktyva 2003/96/EB, kurioje nustatyta, kad smulkieji elektros gamintojai gali būti atleidžiami nuo mokesčio už elektrą, jeigu tai elektrai pagaminti naudojami produktai, apmokestinti kitais mokesčiais (žr. 76 ir 111 konstatuojamąsias dalis). Šiuo klausimu Komisija pabrėžia, kad Direktyva 2003/96/EB kaip tokia nėra taikytina CSPE, kaip Prancūzija jau buvo nurodžiusi savo raštuose prieš pradedant oficialią tyrimo procedūrą. Be to, jei ši Direktyva būtų taikytina arba jeigu CSPE reikėtų analogiškai taikyti pagrindinius Direktyvos 2003/96/EB principus, reikėtų daryti išvadą, kad atleidimas nuo mokesčio yra nepagrįstas. CSPE renkamas tik už elektros energiją, jis netaikomas tai elektros energijai pagaminti naudojamiems produktams (išskyrus elektrą). Vadinasi, Direktyvos 2003/96/EB taikymas iš tiesų reikštų patvirtinimą, kad CSPE turi būti renkamas už elektrą.

([38]) Šiuo klausimu žr. SA.38632 168 punktą ir SA.46526 (OL C 158, 2018 5 4).

5.1.3.3. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

(203) Įmonės, kurios naudojasi atleidimu nuo CSPE, konkuruoja su kitų valstybių narių įmonėmis. Šiuo atveju aptariami savo vartojimo reikmėms elektrą gaminantys gamintojai nėra elektros energijos gamintojai, o pramonės įmonės, veikiančios šiuose veiklos sektoriuose: daugiausia chemijos, metalurgijos, naftos ir chemijos sektoriuose, kaip nurodė Prancūzija ir kaip priminta 78 konstatuojamojoje dalyje. Todėl toks atleidimas nuo mokesčio gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.

5.1.3.4. Išvada dėl pagalbos buvimo

(204) Komisija daro išvadą, kad CSPE netaikymas atitinkamai savo vartojimo reikmėms iš atsinaujinančių energijos šaltinių ir didelio naudingumo kogeneracijos būdu pagamintai elektros energijai, kuri skirta elektros energijai gaminti, nėra valstybės pagalba, jeigu CSPE dalis atitinkamai skiriama atsinaujinančiai energijai ir didelio naudingumo kogeneracijai finansuoti. Tačiau atleidimas nuo dalies CSPE, kuriuo siekiama finansuoti kitas CSPE sudėtines dalis, išskyrus atitinkamai paramą atsinaujinančiai energijai ir didelio naudingumo kogeneracijai, yra valstybės pagalba.

(205) Taigi Komisija patvirtina Prancūzijos 128–131 konstatuojamosiose dalyse suformuluotas išvadas.

5.1.4. *Mokesčio netaikymas savo vartojimo reikmėms skirtai energijai, gaminamai iš kitų šaltinių nei didelio naudingumo kogeneracija ir atsinaujinanti energija*

5.1.4.1. Priemonė priskiriama valstybei ir finansuojama iš valstybinių išteklių

(206) Dėl tų pačių priežasčių, kurios buvo išdėstytos 5.1.2.1 dalyje, Komisija patvirtina, kad tokie atleidimai nuo mokesčio priskirtini valstybei ir finansuojami iš valstybinių išteklių.

5.1.4.2. Ekonominis pranašumas ir atrankumas

(207) Kaip jau nurodyta 193 konstatuojamojoje dalyje, Komisija mano, kad vartojimui savo reikmėms energiją gaminantiems vartotojams suteiktas dalinis atleidimas nuo CSPE šiems vartotojams suteikia pranašumą.

(208) Komisija taip pat mano, kad mokesčio netaikymas savo vartojimo reikmėms gaminamai elektrai, kai vartojimas savo reikmėms nėra skirtas i) elektros gamybai arba kai savo reikmėms pagaminta ir suvartota elektra nėra pagaminta ii) iš atsinaujinančios energijos ar didelio naudingumo kogeneracijos būdu, pagalbos gavėjams suteikia atrankinio pobūdžio pranašumą, palyginti su CSPE mokėtojais, nes jie yra tokioje pat faktinėje padėtyje kaip ir jų CSPE mokantys konkurentai.

(209) Atskaitos sistema aprašyta 165 konstatuojamojoje dalyje. Reikėtų priminti, kad CSPE iš principo taikomas visiems Prancūzijos elektros energijos vartotojams ir iš šio mokesčio finansuojamos priemonės, kuriomis siekiama konkrečių tikslų.

(210) Jeigu atleidimu nuo mokesčio naudojasi savo vartojimo reikmėms gaminantis gamintojas, kai vartojimas savo reikmėms nėra skirtas elektrai gaminti, arba gamintojas, kai jo savo reikmėms pagaminta ir suvartota elektra nėra pagaminta iš atsinaujinančios energijos ar didelio naudingumo kogeneracijos būdu, CSPE tikslo atžvilgiu jis yra tokioje pačioje faktinėje ir teisinėje padėtyje kaip ir kiti vartotojai. Visų pirma, jis vartoja elektros energiją, o jo savo reikmėms gaminama energija neprisideda nė prie vieno iš CSPE finansuojamų priemonių tikslo.

(211) Komisija taip pat pabrėžė, kad CSPE netaikymas vartojimui savo reikmėms pagamintai energijai negali būti pagrįstas bendros svarbos tikslo siekiančia paslauga, pvz., didžiausios apkrovos valdymo gerinimu, kaip nurodė Prancūzija, nes šis bendros svarbos tikslas nėra su CSPE atskaitos sistema susijęs tikslas. Be to, net jei daroma prielaida, kad CSPE grindžiamas tokiu tikslu, savo reikmėms gaminamos energijos atleidimas nuo mokesčio pats savaime nepadėtų suvaldyti didžiausios vartojimo apkrovos. Savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai visuomet yra prisijungę prie tinklo, viena vertus, kad galėtų perduoti pagamintos energijos perteklių, kita vertus, kad pasinaudotų tinklo energija tuo atveju, jei jų įrenginiai sugestų ar būtų taisomi, arba kad galėtų paprasčiausiai papildyti savo įrenginių pagamintos energijos kiekį. Atleidimui nuo mokesčio netaikoma sąlyga nevartoti energijos iš tinklo vartojimo piko atveju.

(212) Be to, Prancūzija pabrėžė, kad dalinį savo reikmėms energiją gaminančių gamintojų atleidimą nuo mokesčio galima pagrįsti tuo, kad šie gamintojai pasirinko nesinaudoti viešąja elektros energijos tiekimo paslauga. Vis dėlto Komisija atkreipia dėmesį, kad Prancūzija nenurodė, jog CSPE buvo nustatytas atsižvelgiant į naudojimosi viešąja elektros energijos tiekimo paslauga lygį. Be to, Prancūzija patvirtino, kad visi savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai, besinaudojantis daliniu mokesčio netaikymu savo reikmėms pagamintai energijai, buvo prisijungę prie viešojo tinklo, todėl jie visi turėjo galimybę prireikus prisijungti prie tinklo, kad perduotų į tinklą

savo pagamintos energijos perteklių arba kad vartotų tinklo energiją, jei jų įrenginys sugedo ar yra taisomas. Beje, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad vienas iš CSPE tikslų – finansuoti tarifų išlyginimą užjūrio teritorijose. Tarifų išlyginimo finansavimo tikslo atžvilgiu savo vartojimo reikmėms energiją gaminantys gamintojai ir galutiniai vartotojai žemyninėje Prancūzijoje yra tokioje pačioje padėtyje, todėl, kad nei vieni, nei kiti nesinaudoja šia paslauga, bet iš solidarumo turi prisidėti prie jos finansavimo. Be to, šiuo atveju aptariami savo vartojimo reikmėms elektrą gaminantys gamintojai taip pat neprisideda prie atsinaujinančios energijos ar kogeneracijos plėtros tikslų, o jų gamybos būdas – daugiausia naudojant iškastinius šaltinius ir nenaudojant kogeneracijos – net prieštarauja šiems tikslams.

(213) Prancūzija taip pat pabrėžė, kad visuotinai taikomas dalinis atleidimas nuo mokesčio už savo reikmėms pagamintą elektros energiją, jei nesiekiama 240 GWh riba. Šiuo klausimu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad, viena vertus, Prancūzija patvirtino, jog nuo mokesčio iš esmės atleidžiami tik tam tikri ekonomikos sektoriai (žr. 35 ir 36 konstatuojamąsias dalis). Kita vertus, Teisingumo Teismas savo 2016 m. gruodžio 21 d. sprendime (*Komisija prieš World Duty Free Group*) ([39]) priminė, kad mokestinė priemonė ar mokestis, yra atrankinio pobūdžio, jeigu nustatoma, kad ta priemonė diferencijuoja ūkio subjektus, kurie, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, ir šios diferenciacijos negalima pateisinti aptariamos sistemos pobūdžiu ir struktūra, be to, 161 ir 162 konstatuojamosiose dalyse buvo įrodyta, kad atleidimas nuo mokesčio diferencijuoja ūkio subjektus, kurie, atsižvelgiant į atitinkamos bendrosios mokesčių sistemos siekiamą tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje, ir šios diferenciacijos negalima pateisinti šios sistemos pobūdžiu ir struktūra.

(214) Todėl Komisija nepritaria argumentuotai Prancūzijos pozicijai, nurodytai 111 ir 112 konstatuojamosiose dalyse.

5.1.4.3. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

(215) Įmonės, kurios naudojasi atleidimu nuo CSPE, konkuruoja su kitų valstybių narių įmonėmis. Šiuo atveju aptariami savo vartojimo reikmėms elektrą gaminantys gamintojai nėra elektros energijos gamintojai, o pramonės įmonės, veikiančios šiuose veiklos sektoriuose: daugiausia chemijos, metalurgijos, naftos ir chemijos sektoriuose, kaip nurodė Prancūzija ir kaip priminta šio sprendimo 78 konstatuojamojoje dalyje. Todėl toks atleidimas nuo mokesčio gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.

5.1.4.4. Išvada dėl pagalbos buvimo

(216) Komisija daro išvadą, kad CSPE netaikymas savo vartojimo reikmėms gaminamai energijai, kuri nėra skirta elektros energijai gaminti ir gaminama iš kitų šaltinių nei atsinaujinanti energija ar didelio naudingumo kogeneracija, yra valstybės pagalba.

5.1.5. *Bendra išvada dėl pagalbos įvairioms CSPE sudėtinėms dalims buvimo ir pagalbos sumos įvertinimo*

(217) Kiekvienai vartojimo vietai nustatyta CSPE riba ir 0,5 % įmonės pridėtinės vertės dydžio nustatyta riba yra valstybės pagalba.

(218) Mokesčio netaikymas savo vartojimo reikmėms gamybos vietoje gaminamai elektros energijai yra valstybės pagalba, nebent elektros energija sunaudojama elektrai gaminti arba nuo mokesčio atleidžiama elektros energija, pagaminta savo reikmėms iš atsinaujinančios energijos arba didelio naudingumo kogeneracijos būdu, kai iš CSPE atitinkamai finansuojama atsinaujinanti energija ir didelio naudingumo kogeneracija.

5.2. **Pagalbos neteisėtumas**

(219) CSPE sumažinimai buvo įgyvendinti prieš pranešant apie juos Komisijai, todėl Prancūzijos valdžios institucijos neįvykdė savo įsipareigojimų pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį.

(220) Todėl Komisija daro išvadą, kad 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba ir su vartojimo vieta susijusi riba, taip pat mokesčio netaikymas elektros energijai, pagamintai vartojimui savo reikmėms, laikomi neteisėta valstybės pagalba.

([39]) 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija prieš World Duty Free Group*, sujungtos bylos C-20/15 P ir C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 60 punktas; 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija prieš Hansestadt Lübeck (Lübeck Airport)*, C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, 55 ir 58 punktai.

5.3. **Pagalbos priemonių analizė remiantis gairių nuostatomis dėl aplinkosaugos mokesčio sumažinimo.**

(221) Komisija visų pirma patikrino, ar CSPE gali būti laikomas aplinkosaugos mokesčiu pagal 2014 m. gairių 3.7.1 skyrių, 2008 m. gairių 151 punktą ir 2001 m. rekomendacijų 6 punktą.

5.3.1. *CSPE nėra aplinkosaugos mokestis pagal 2014 m. gairių 3.7.1 skyrių, 2008 m. gairių 151 punktą ir 2001 m. rekomendacijų 6 punktą.*

(222) Remiantis 2014 m. gairėmis (167 punktu), aplinkosaugos mokesčiais siekiama didinti aplinkai žalingo elgesio išlaidas ir taip atgrasyti nuo tokio elgesio (bei gerinti aplinkos apsaugos lygį). Iš gairių 167 punkte ir 19 punkto 15 papunktyje pateikto aplinkosaugos mokesčio vertinimo matyti, kad šiomis priemonėmis siekiama elgesį keisti į mažiau žalingą aplinkai ir aplinkos apsaugos išlaidas įskaičiuoti į atitinkamų produktų ar paslaugų kainą. Panašus aplinkosaugos mokesčio sąvokos apibrėžimas taip pat pateikiamas 2008 m. gairėse (žr. gairių 70 punkto 14 papunktį ir 151 punktą) ir 2001 m. gairėse (6 punkte).

(223) Šiuo atveju CSPE sumos nelemia skatinimas mažiau teršti aplinką ar įtraukti į mokesčius suvartotos elektros energijos poveikį aplinkai. Konkreti apmokestinimo bazė nebūtinai daro neigiamą poveikį aplinkai, nes CSPE taip pat mokamas už elektros energiją, pagamintą iš atsinaujinančių energijos šaltinių. Iš tiesų CSPE mokamas už visą elektros energijos vartojimą, neatsižvelgiant į suvartotos energijos poveikį aplinkai. Be to, CSPE nesiekiama gamintojus ar vartotojus paskatinti užsiimti aplinkai palankesne veikla. Priešingai, sumažėjęs vartojimas paskatintų būtinybę didinti mokėtiną CSPE, iš kurio padengiamos atsinaujinančios energijos gamybos sąnaudos ir finansuojamos kitos politikos kryptys.

(224) Be to, Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad 2014 m. gairių 181 punkte aiškiai nurodoma, kad „finansuojant paramą atsinaujinančių išteklių energetikai iš mokesčių nešalinamas neigiamas poveikis išorei“.

(225) Taigi CSPE nėra aplinkosaugos mokestis nei pagal 2014 m. gairių 167 ir 181 punktus, nei pagal 2008 m. gairių 70 punkto 14 papunktį ir 151 punktą, nei pagal 2001 m. rekomendacijų E.3.2 skyrių, net jei CSPE reikštų elektros kainos padidinimą.

(226) Todėl Komisija nepritaria vertinimui, kurį Prancūzija pateikė dėl CSPE pobūdžio, ir kuris nurodytas 82 konstatuojamojoje dalyje.

5.3.2. *Prancūzija neįrodė, kad CSPE yra suvienodintas aplinkosaugos mokestis pagal Direktyvą 2003/96/EB*

(227) Komisija visų pirma pabrėžia, kad Prancūzija nei vienu atveju nepatvirtino ir neįrodė, kad CSPE yra suvienodintas aplinkosaugos mokestis pagal Direktyvą 2003/96/EB. Priešingai, Prancūzija laikosi nuomonės, kad Direktyvos 2003/96/EB nuostatos turėtų būti taikomos analogiškai, ir nurodo, kaip ir prieš pradedant procedūrą, kad CSPE nėra suvienodintas energijos mokestis pagal Direktyvą 2003/96/EB.

(228) Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad CSPE negali būti laikomas suvienodintu mokesčiu pagal Direktyvą 2003/96/EB, nes surinktos įplaukos neskiriamos į bendrąjį biudžetą.

(229) Todėl Komisija patvirtina išvadas, kurias ji suformulavo sprendimo pradėti procedūrą 155 konstatuojamojoje dalyje. Be to, Komisija nepatvirtina pastabų, kurias Prancūzija suformulavo 81 ir 84–87 konstatuojamosiose dalyse.

5.3.3. *2014 m. gairių 3.7.1 skyriaus ir ankstesnių gairių, kaip priemonės suderinamumo su vidaus rinka pagrindo, netaikytinumas*

5.3.3.1. 2014 m. gairių 3.7.1 skyriaus ir ankstesnių gairių, kaip priemonės suderinamumo pagrindo, netaikytinumas

(230) CSPE nėra aplinkosaugos mokestis, todėl 2014 m. gairių 3.7.1 skyrius, susijęs su aplinkosaugos mokesčių sumažinimu, netaikomas.

(231) 2008 m. gairių 151 punktas, kuriame apibrėžiamos aplinkosaugos mokesčių sumažinimo suderinamumo sąlygos prieš įsigaliojant 2014 m. gairėms, taip pat netaikomas.

(232) Todėl Komisija nepritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 88 ir 90 konstatuojamosiose dalyse.

5.3.3.2. 2014 m. gairių 173–175 punktų, 2008 m. gairių 152–153 punktų ir 2001 m. rekomendacijų 49 punkto, kaip priemonės suderinamumo su vidaus rinka pagrindo, tiesioginis netaikytinumas arba netaikytinumas pagal analogiją

(233) Nebuvo įrodyta, kad CSPE yra suvienodintas aplinkosaugos mokestis ar kad apskritai tai aplinkosaugos mokestis, kaip nurodyta 5.3.2 dalyje, todėl 2014 m. gairių 173–175 punktai, 2008 m. gairių 152–153 punktai ir 2001 m. rekomendacijų 49 punktas netaikomi CSPE, nes jie taikomi tik suvienodintiems aplinkosaugos mokesčiams.

(234) NET jei CSPE būtų analizuojamas kaip aplinkosaugos mokestis, jis būtų laikomas nesuvienodintu aplinkosaugos mokesčiu, kuriam 2014 m. gairių 176–178 punktuose nurodyti konkretūs suderinamumo kriterijai. 2014 m. gairių 173–175 punktai jokiu būdu negali būti taikomi pagal analogiją.

(235) Dėl tų pačių priežasčių 2008 m. gairių 152 ir 153 punktai, susiję su suvienodintų mokesčių sumažinimu ir taikymu iki 2014 m. liepos 1 d., negali būti laikomi suderinamumo su vidaus rinka pagrindu, tinkamu CSPE, kuris nėra suvienodintas aplinkosaugos mokestis, sumažinimams. 2008 m. gairėse buvo nustatyti nesuvienodintiems aplinkosaugos mokesčiams taikytini suderinamumo kriterijai. NET jei daroma prielaida, kad CSPE gali būti laikomas nesuvienodintu aplinkosaugos mokesčiu, jis turėtų būti analizuojamas ne pagal analogiją taikant 2008 m. gairių 152 ir 153 punktus, bet pagal 2008 m. gairių 154–159 punktus.

5.3.4. *Priemonių nesuderinamumas su 2014 m. gairių 176–178 punktais ir ankstesnėmis gairėmis, jei daroma prielaida, kad CSPE gali būti laikomas nesuvienodintu aplinkosaugos mokesčiu*

(236) Komisija konstatuoja, kad jeigu CSPE būtų laikomas nesuvienodintu aplinkosaugos mokesčiu, nors šiuo atveju Prancūzija šito neįrodė, CSPE sumažinimai vis tiek negalėtų būti laikomi suderinamais.

5.3.4.1. Nesuderinamumas su 2014 m. gairių 176–178 punktais.

(237) Pirma, neįrodyta, kaip to reikalaujama 2014 m. gairių 177 punkto a papunktyje, kad pagalba teikiama tokiu pačiu būdu visiems konkurentams, veikiantiems tame pačiame sektoriuje, jei jų faktinė padėtis yra panaši. Visų pirma, 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba, taikoma tik pramonės klientams, suvartojantiems daugiau negu 7 GWh, sukuria diskriminaciją tarp konkurentų, veikiančių tame pačiame rinkos sektoriuje: nors CSPE našta palyginti su pridėtine verte yra vienoda, nuo mokesčio atleidžiama tik tuo atveju, jei vartojimas pasiekia tam tikrą ribą, o dėl to mažiausios atitinkamo sektoriaus įmonės de facto netenka galimybės pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio.

(238) Antra, kaip nurodyta 2014 m. gairių 177 punkto b papunktyje, dėl papildomo aplinkosaugos mokesčio, jei netaikomos lengvatos, labai padidėja gamybos sąnaudos, kurios skaičiuojamos kaip atskirų pagalbos gavėjų kategorijos bendrosios pridėtinės vertės dalis, o toks padidėjimas 2003–2015 m. laikotarpiu nebuvo pakankamai gerai kiekybiškai įvertintas. Apskritai nebuvo įrodyta, kaip to reikalaujama 2014 m. gairių 177 punkto c papunktyje, kad tokių padidėjusių gamybos sąnaudų vartotojams nebuvo įmanoma perkelti taip, kad smarkiai nesumažėtų apyvarta.

(239) Trečia, CSPE sumažinimai neužtikrina bent 20 % sumokėjimo, kaip to reikalaujama 178 punkto a papunktyje. Priešingai, atrodo, kad daugeliu atveju 20 % minimumas nebuvo sumokėtas. Pavyzdžiui, iš Prancūzijos perduotos informacijos matyti, kad 2014 m. 203 pagalbos gavėjai sumokėjo mažiau negu 20 % CSPE.

(240) Taigi, net darant prielaidą, kad CSPE gali būti laikomas nesuvienodintu mokesčiu už energiją, negalima konstatuoti, kad CSPE lengvatos yra suderinamos su 2014 m. gairių 3.7.1–3.7.2 skyriais.

5.3.4.2. Nesuderinamumas su 2008 m. gairėmis

(241) Pirma, Komisija mano, kad nebuvo laikomasi šių gairių 155 punkto nuostatų, pagal kurias Prancūzija turi pateikti tam tikrų sektorių pagalbos gavėjų sąrašą, tiksliai apibūdinti tuos sektorius ir nurodyti pagalbos gavėjų padėtį.

(242) Antra, neįrodyta, kaip to reikalaujama 2008 m. gairių 158 punkto a papunktyje, kad pagalba teikiama tokiu pačiu būdu visiems konkurentams, veikiantiems tame pačiame sektoriuje, jei jų faktinė padėtis yra panaši. Visų pirma, 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba, taikoma tik pramonės klientams, suvartojantiems daugiau negu 7 GWh, sukuria diskriminaciją tarp konkurentų, veikiančių tame pačiame sektoriuje arba rinkoje (taip pat žr. 237 konstatuojamąją dalį).

(243) Trečia, nebuvo įrodyta, kaip to reikalaujama 2008 m. gairių 158 punkto b papunktyje, kad dėl nesumažintų aplinkos apsaugos mokesčių turi labai padidėti kiekvieno sektoriaus arba kiekvienos rūšies pagalbos gavėjų, kurie naudojasi su vartojimo vieta susijusia riba, gamybos sąnaudos.

(244) Ketvirta, nebuvo įrodyta, kaip to reikalaujama 2008 m. gairių 158 punkto c papunktyje, kad dėl CSPE taikymo labai padidėjusių gamybos sąnaudų nebūtų galima įskaičiuoti į pardavimo kainas nesukeliant didelio pardavimo apimties sumažėjimo.

(245) Penkta, nebuvo įrodyta, kaip to reikalaujama 2008 m. gairių 159 punkto a papunktyje, kad pagalbos gavėjų sumokėta CSPE suma atitinka kiekvieno pagalbos gavėjo aplinkosauginį veiksmingumą, palyginti su veiksmingumu, susijusiu su geriausia technologija, nei kad visi pagalbos gavėjai moka bent 20 % CSPE. Atvirkščiai, nustatyta, kad kai kurie pagalbos gavėjai sumokėjo mažiau nei 20 % CSPE, priešingai nei to reikalaujama pagal 178 punkto a papunkčio nuostatas. Pavyzdžiui, iš Prancūzijos pateiktos informacijos matyti, kad kai kuriais metais didelio skaičiaus pagalbos gavėjų sumokėto CSPE dydis yra mažesnis už 20 % 2014 m. nustatyto mokesčio.

(246) Todėl Komisija nepritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 90 konstatuojamojoje dalyje.

5.3.4.3. Nesuderinamumas su 2001 m. rekomendacijomis ([40])

(247) Pirma, atsižvelgdama į įvairius pagalbos gavėjų sumokėtus CSPE dydžius, kurie kartais labai maži, Komisija mano, kad CSPE lengvatos neatitinka šių gairių 51 punkto 1b papunkčio nuostatų, kuriose patikslinama, kad „teisę mokėti mažesnį mokestį turinčios įmonės vis dėlto privalo sumokėti didžiąją nacionalinio mokesčio dalį“. Pavyzdžiui, kalbant apie metus, dėl kurių Prancūzija paskelbė išsamią informaciją apie kiekvieną pagalbos gavėją, atrodo, kad 202 pagalbos gavėjai sumokėjo mažiau negu 20 % CSPE.

(248) Antra, nagrinėjamas mokestis turi turėti teigiamą poveikį aplinkos apsaugai, kaip tai nustatyta 51 punkto 2a papunktyje. Iš tiesų CSPE, bent jau ta mokesčio dalis, kuri skiriama tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, nėra skirtas tik teigiamam poveikiui aplinkos apsaugai daryti. Be to, ne pats mokestis kaip toks gali turėti teigiamą poveikį aplinkai, bet tik priemonės, kurios iš dalies finansuojamos iš CSPE, todėl šiuo atveju 2001 m. rekomendacijų 51 ir tolesni punktai netaikytini.

(249) Trečia, kalbant apie 0,5 % pridėtinės vertės CSPE ribą, kuri buvo nustatyta įvedus CSPE, Prancūzija neįrodė, kad sprendimas dėl atleidimo nuo mokesčio buvo priimtas rengiant CSPE ir kad toks atleidimas gali būti pagrįstas žymiu ekonominių sąlygų pokyčiu, dėl kurio įmonės atsidūrė itin sunkiose konkurencijos sąlygose. Dydis, kuriuo sumažinamas CSPE, nėra didesnis nei dėl pasikeitusios ekonominės padėties padidėjusios sąnaudos. Todėl nebuvo įrodyta, kad CSPE lengvatos, kurias Prancūzija suteikė per 2003–2011 m. laikotarpį, atitinka 2001 m. rekomendacijų 51 punkto 2b papunkčio nuostatas. Be to, kalbant apie su vartojimo vieta susijusią CSPE ribą, ši riba nebuvo nustatyta ne ilgesniam kaip dešimties metų laikotarpiui, kaip nustatyta 2001 m. rekomendacijų 51 punkto 1 papunktyje.

(250) Todėl Komisija nepritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 89 konstatuojamojoje dalyje.

([40]) Komisijos komunikatas „Bendrijos rekomendacijos dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ (OL C 37, 2001 2 3, p. 3).

5.4. **CSPE lengvatų suderinamumas su 2014 m. gairių 3.7.2 skyriumi ir SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu**

(251) Kadangi iš CSPE finansuojama atsinaujinanti energetika, Komisija įvertino mokesčio lengvatų suderinamumą pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skyrių („Pagalba paramos, teikiamos atsinaujinančių išteklių energetikai, finansavimo lengvatų forma“) ir 3.7.3 skyrių („Pagalbos, teikiamos siekiant sumažinti su paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimu susijusią naštą, pereinamojo laikotarpio taisyklės“). Be to, kadangi iš CSPE finansuojamos kitos paramos priemonės nei vien tik parama atsinaujinančiai energijai, Komisija taip pat įvertino lengvatos suderinamumą pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį.

5.4.1. *CSPE, iš kurio finansuojama elektros energijos gamyba iš atsinaujinančios energijos šaltinių, lengvatų suderinamumas*

(252) 2014 m. gairių 3.7.2 skyriuje nurodoma, kaip Komisija analizuoja pagalbos paramos, teikiamos atsinaujinančių išteklių energetikai, finansavimo lengvatų forma suderinamumą su vidaus rinka. Kadangi CSPE iš dalies skirtas elektros energijos gamybai iš atsinaujinančių energijos šaltinių finansuoti, Komisija išanalizavo CSPE lengvatų, suteiktų gamybai iš atsinaujinančių energijos šaltinių finansuoti, suderinamumą pagal 2014 m. gairių 3.7.2 ir 3.7.3 skyrius.

(253) 2014 m. gairių 182 punkte nurodoma, kad tuo atveju, kai paramos atsinaujinančiai energetikai finansavimo išlaidos yra susigrąžinamos iš energijos vartotojų, jas reikėtų susigrąžinti taip, kad nebūtų diskriminuojami vieni ar kiti vartotojai, vis dėlto tam tikras tikslinis šių išlaidų sumažinimas gali būti reikalingas siekiant užtikrinti pakankamą paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimo bazę ir padėti pasiekti Sąjungos lygmeniu nustatytus atsinaujinančiosios energijos planinius rodiklius. Siekiant, kad įmonės, kurių paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimo išlaidos yra itin didelės, neatsidurtų nepalankioje konkurencinėje padėtyje, valstybės narės gali norėti iš dalies kompensuoti šias papildomas išlaidas. Be tokios kompensacijos paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimas gali būti netvarus ir visuomenės pritarimas plataus užmojo atsinaujinančių išteklių energetikos paramos priemonių nustatymui gali būti menkas.

5.4.1.1. Riboto dydžio lengvatos CSPE daliai, iš kurios finansuojama atsinaujinančioji energetika

(254) Komisija pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad Prancūzija tvirtina, jog parama elektros energijos gamybai iš atliekų deginimo turi sudaryti 50 %, kad galėtų būti laikoma parama atsinaujinančiai energetikai. Komisija sutinka su tokia analize atsižvelgdama į tai, kad Prancūzija šį procentinį dydį patvirtino remdamasi viešais statistiniais duomenimis (Tarptautinė energetikos agentūra ir Eurostatas), kaip nurodyta 134 konstatuojamojoje dalyje, ir nurodė, kad sudegintos atliekos sudaro 50 % biologiškai skaidžių atliekų, todėl turėtų būti laikomos atsinaujinančiais energijos šaltiniais pagal 2014 m. gairių 19 punkto 5 papunktį ir 19 punkto 6 papunktį.

(255) 2014 m. gairių 184 punkte nustatyta, kad siekdamos užtikrinti, kad teikiant pagalbą būtų palengvintas paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimas, valstybės narės turės įrodyti, kad papildomas išlaidas, dėl kurių padidėja elektros energijos kainos, pagalbos gavėjai patiria tik dėl paramos atsinaujinančių išteklių energetikai. Papildomos išlaidos, susidariusios dėl CSPE dalies, skirtos atsinaujinančiai energetikai finansuoti, negali viršyti paramos, teikiamos atsinaujinančių išteklių energetikai, finansavimo.

(256) Šiuo atveju ERK tikrino, ar iš galutinių vartotojų surinkti įnašai, skirti atsinaujinančių išteklių energetikai paremti, neviršija paramos atsinaujinančiai energetikai (ir visoms kitoms iš CSPE finansuojamoms politikos kryptims) sąnaudų, kaip išaiškinta 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse. Visų pirma ERK tikrino, ar įpareigotųjų pirkėjų deklaruotos sąnaudos paramai atsinaujinančios energijos šaltiniams finansuoti neviršija paramos kainos, t. y. koks yra skirtumas tarp sumos, kurią įpareigotieji pirkėjai sumokėjo atsinaujinančios energijos gamintojams, ir rinkos kainos, kurią įpareigotieji pirkėjai gavo parduodami iš atsinaujinančios energijos šaltinių pagamintą elektros energiją. ERK net išplėtojo referencinės rinkos kainos nustatymo metodą, skatinantį veiklos vykdytojus pelningai parduoti jų iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintą elektrą. Todėl Komisija daro išvadą, kad 2014 m. gairių 184 punkto nuostatų laikomasi.

5.4.1.2. Ribota pagalba daug elektros energijos vartojantiems sektoriams ir įmonėms, susiduriančioms su tarptautine prekyba

(257) 2014 m. gairių 185 ir 186 punktuose nurodyta, kad pagalba turėtų būti teikiama tik tiems sektoriams, kuriuose dėl paramos atsinaujinančių išteklių energetikai finansavimo išlaidų kyla sunkumų išlaikyti rinkos poziciją.

(258) Be to, pagalba gali būti teikiama, tik jeigu įmonė priskiriama 2014 m. gairių 3 priede išvardytiems sektoriams arba jeigu tos įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 % ir ji priklauso sektoriui, kurio Europos Sąjungos lygmens išorės prekybos intensyvumas yra bent 4 %.

(259) Į 2014 m. gairių 3 priede pateiktą sąrašą neįtrauktų kasybos ir gamybos sektorių, kurių išorės prekybos intensyvumas yra bent 4 %, sąrašas pateiktas 2014 m. gairių 5 priede.

(260) Komisija atkreipia dėmesį į tai, jog Prancūzija pripažino, kad įmonėms buvo taikomos CSPE lengvatos arba įmonės buvo atleistos nuo mokesčio, nors jos neatitiko 2014 m. gairėse nustatytų kriterijų, nes jos arba nevykdė veiklos nei viename iš 2014 m. gairių 3 ir 5 prieduose išvardytų sektorių, arba jos vykdė veiklą viename iš 2014 m. gairių 5 priede išvardytų sektorių, bet jų elektros energijos vartojimo intensyvumas nesiekė bent 20 %.

5.4.1.3. Proporcingumas remiantis 2014 m. gairių 3.7.2 skyriumi

(261) 2014 m. gairių 188 punkte patikslinta, kad pagalba bus laikoma proporcinga, jeigu pagalbos gavėjai moka bent 15 % papildomų išlaidų netaikant lengvatos.

(262) Vis dėlto 2014 m. gairių 189 punkte pripažįstama, kad dėl smarkiai padidėjusių papildomų atsinaujinančiosios energijos mokesčių įmonėms, kurių šio mokesčio našta yra itin didelė, 15 % viso atsinaujinančiosios energijos papildomo mokesčio sudarantis nuosavas įnašas gali būti per didelis. Todėl valstybės narės gali dar labiau apriboti papildomų išlaidų sumą iki 4 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra mažesnis negu 20 %, ir iki 0,5 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 %.

(263) Šiuo atveju Komisija konstatuoja, kad vien tik 2014 m. bent 124 pagalbos gavėjų CSPE (skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti) dydis buvo mažesnis negu 15 %, todėl šie gavėjai neatitiko 2014 m. gairių 188 punkto nuostatų. Be to, Prancūzija CSPE sumažinimą iki 0,5 % bendrosios pridėtinės vertės suteikė pagal vartojimo kriterijų, o ne pagal aiškų elektros energijos vartojimo intensyvumo kriterijų. Be to, CSPE ribos nustatymo vartojimo vietai kriterijus neatitinka 2014 m. gairių elektros energijos vartojimo intensyvumo kriterijaus. Todėl Komisija daro išvadą, kad Prancūzija neįrodė, jog 2014 m. gairėse nustatytų proporcingumo taisyklių buvo visiškai laikomasi. Taigi Komisija nepritaria Prancūzijos pastaboms, apibendrintoms 105 ir 106 konstatuojamosiose dalyse.

5.4.1.4. Sureguliavimo planas

(264) 2014 m. gairių 193 ir 194 punktuose numatyta, kad valstybės narės turi pradėti taikyti 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnyje nustatytus tinkamumo ir proporcingumo kriterijus ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Prancūzija pateikė sureguliavimo planą, kuriame buvo numatytas laipsniškas mažiausios mokėtinos įmokos didinimas, siekiant, kad iki 2019 m. sausio 1 d. sumažinimas, taikomas CSPE daliai, skirtai atsinaujinančios energijos paramai finansuoti, atitiktų 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnio nuostatas. Be to, 2016 m. Prancūzija nusprendė panaikinti CSPE.

(265) 2014 m. gairių 195 punkte leidžiama reguliavimo plane numatyti laipsniškai sureguliuoti pagalbos dydžius, nustatomus taikant 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnyje nustatytus tinkamumo ir proporcingumo kriterijus, kad stipriai nepadidėtų atskirų įmonių mokėtinos papildomos sąnaudos.

(266) Be to, 2014 m. gairių 196 punkte patikslinama, kad jeigu pagalba buvo teikiama už laikotarpį iki 2014 m. gairių įsigaliojimo pradžios, reguliavimo plane taip pat numatoma laipsniškai taikyti tinkamumo ir proporcingumo kriterijus tam laikotarpiui.

(267) Remiantis 2014 m. gairių 197 punktu, jeigu pagalba naštos, susijusios su paramos atsinaujinančių išteklių elektros energetikai finansavimu, sumažinimo arba atleidimo nuo jos forma prieš 2014 m. gairių taikymo pradžios datą buvo teikiama įmonėms, kurios nėra tinkamos finansuoti pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnį, tokia pagalba gali būti skelbiama suderinama, jeigu reguliavimo plane numatyta laipsniškai ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. nustatyti minimalų nuosavą įnašą, kuris sudaro 20 %.

(268) Iš Prancūzijos pateiktos informacijos apie tam tikrus metus, apie kuriuos ji turėjo statistinius duomenis, matyti, kad tais metais didelis skaičius pagalbos gavėjų pasinaudojo didesnėmis lengvatomis nei 2014 m. gairėse nustatyti leidžiami lengvatų lygiai. Pvz., 2004 m. 124 pagalbos gavėjai, kuriems nustatyta CSPE riba yra 0,5 % pridėtinės vertės, sumokėjo mažiau nei 15 % CSPE, o 202 pagalbos gavėjai sumokėjo mažiau nei 20 % CSPE. Be to, 27 pagalbos gavėjai, kuriems nustatyta su vartojimo vieta susijusi riba, sumokėjo mažiau nei 15 % CSPE, o 39 – mažiau nei 20 % CSPE. Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad 934 pagalbos gavėjai, kuriems nustatyta CSPE riba yra 0,5 % pridėtinės vertės, priklauso 135 įvairiems veiklos sektoriams (131 NACE kodas), o tai yra daug daugiau nei leidžiama 2014 m. gairių 3 priede (68 NACE kodai).

(269) Todėl Prancūzija pateikė sureguliavimo planą, kuriame siekiama sulyginti pagal nagrinėjamą priemonę suteikiamus lengvatų dydžius, kad jie atitiktų 2014 m. gairėse nustatytus dydžius, taip pat nustatyti mokėtinus CSPE dydžius. Sureguliavimo plano detalės ir metodai pateikti 4.4 skyriuje. Komisija visų pirma mano, kad šis sureguliavimo planas atitinka 2014 m. gairių 3.7.3 skirsnio nuostatas. Prancūzija visų pirma įsipareigojo patikrinti, ar pagalbos gavėjų, priklausančių vienam iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių, ir pagalbos gavėjų, kurių elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 % ir kurie priklauso vienam iš 2014 m. gairių 5 priede išvardytų sektorių, mokama CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti, suma siekia bent vieną iš šių verčių:

— 15 % CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti, sumos,

— 4 % įmonės pridėtinės vertės, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas mažesnis nei 20 %,

— 0,5 % įmonės pridėtinės vertės, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas lygus 20 % arba didesnis.

(270) Jeigu taip nėra, Prancūzija įsipareigojo patikrinti, ar sumokėta CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti, suma bent jau siekia pagal reguliavimo planą reikalaujamą įnašo dydį, pagrįstą 140 konstatuojamojoje dalyje aprašyta progresine formule. Be to, Prancūzija paaiškino, kad jei pagalbos gavėjo sumokėtas įnašas neatitinka sureguliavimo plane reikalaujamos sumos, jau sumokėto įnašo ir pagal sureguliavimo planą reikalaujamo įnašo skirtumas turės būti grąžintas.

(271) Atsižvelgdama į 2014 m. gairių 197 punktą Prancūzija įsipareigojo patikrinti, ar pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skyrių netinkami pagalbos gavėjai, kurie iki 2014 m. liepos 1 d. naudojosi CSPE lengvatomis, moka bent 20 % CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti. Jei tai pasitvirtins, nebus reikalinga atlikti jokio papildomo reguliavimo. Priešingu atveju bus taikomas laipsniškas sureguliavimo planas, kuriame bus laipsniškai didinama metinė mokėtino CSPE suma, kol vėliausiai 2019 m. sausio 1 d. ji pasieks 20 % CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti. Jei pagalbos gavėjo sumokėtas įnašas neatitinka sureguliavimo plane reikalaujamos sumos, Prancūzija numato susigrąžinti jau sumokėto įnašo ir pagal reguliavimo planą reikalaujamo įnašo skirtumą. Kadangi Prancūzija nusprendė 2016 m. panaikinti CSPE, sureguliavimo plano taikymas gali būti sustabdytas 2015 m. gruodžio 31 d.

(272) Pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skyrių netinkamos paramą gauti įmonės, kurios iki 2014 m. liepos 1 d. nepasinaudojo CSPE lengvatomis, turės vėliausiai iki 2019 m. sausio 1 d. sumokėti 100 % CSPE, skirto paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti.

(273) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Prancūzijos 2017 m. lapkričio 23 d. pasiūlyta sureguliavimo plano versija, pateikta 4.4 skyriuje, grindžiama plačia ir išsamia kiekvieno pagalbos gavėjo padėties CSPE atžvilgiu analize. Todėl Komisija mano, kad Prancūzija laikėsi 2014 m. gairių 198–200 punktų nuostatų.

(274) Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad 2014 m. gairių 248 punkte leidžiama reguliavimo planą taikyti nuo 2011 m. Remdamasi tuo pačiu punktu Komisija mano, kad lengvatos, kurios iki 2011 m. sausio 1 d. buvo taikomos CSPE daliai, skirtai paramai atsinaujinančiai energetikai finansuoti, gali būti laikomos suderinamomis su vidaus rinka.

5.4.1.5. Išvada dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka

(275) Remdamasi 115–148 konstatuojamosiose dalyse išdėstytomis detalėmis Komisija daro išvadą, kad Prancūzijos pateiktas ir 4.4 skyriuje aprašytas sureguliavimo planas yra suderinamas su 2014 m. gairių 3.7.3 skyriaus nuostatomis, nes jis susijęs su CSPE dalimi, skirta paramai atsinaujinančiajai energetikai finansuoti. Be to, atleidimas nuo CSPE, kai iš CSPE finansuojama atsinaujinančių išteklių energetika, yra suderinamas su 2014 m. gairių 3.7.3 skyriaus ir SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatomis, nes suteiktos lengvatos neviršija pagal sureguliavimo planą leidžiamų lengvatų, o mažiausia CSPE dalies, skirtos paramai atsinaujinančiajai energetikai finansuoti, kaip tai aprašyta 269–272 konstatuojamosiose dalyse, suma buvo sumokėta.

(276) Tačiau Komisija daro išvadą, kad pagalbos suma, kuri viršija sureguliavimo plane leidžiamus lygius, laikoma nesuderinama su vidaus rinka ir turi būti susigrąžinta. Komisija šiuo klausimu patvirtina Prancūzijos nustatytus sureguliavimo plano įgyvendinimo metodus, kurie pristatyti šio sprendimo 4.4 skyriuje.

5.4.2. *CSPE, iš kurio finansuojama ne tik atsinaujinančių išteklių energetikos plėtra, bet ir kitos energetikos politikos, lengvatų suderinamumas su vidaus rinka*

(277) Komisija visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad CSPE, iš kurio finansuojama ne tik atsinaujinančių išteklių energetikos plėtra, bet ir kitos paramos schemos, lengvatų suderinamumas su vidaus rinka negali būti vertinamas nei remiantis 2014 m. gairių 3.7.1 skyriumi, nei tų pačių gairių 3.7.2 ir 3.7.3 skyriais:

(278) Viena vertus, Komisija mano, kad CSPE lengvatos, suteiktos paramos kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams schemoms, dėl 223–225 konstatuojamosiose dalyse jau išdėstytų priežasčių negali būti laikomos „aplinkosaugos mokesčiais“.

(279) Kita vertus, 2014 m. gairių 3.7.2 ir 3.7.3 skyriai taikomi tik sąnaudų, skirtų paramai atsinaujinančių išteklių energetikai finansuoti, sumažinimui. Todėl jie netaikomi papildomų sąnaudų, skirtų paramai kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, sumažinimui.

(280) Komisija nerado jokių kitų gairių, kurios galėtų būti taikomos nagrinėjant šioms CSPE sudėtinėms dalims suteiktas lengvatas, todėl Komisija šių priemonių suderinamumą su vidaus rinka nagrinėjo remdamasi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu. Komisija pagalbos priemonę galėtų pripažinti suderinama tiesiogiai remdamasi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, jei ta priemonė prisideda prie bendros svarbos tikslo, yra tinkama ir reikalinga siekiant šio tikslo, yra proporcinga, o jos teigiamas poveikis yra didesnis už neigiamą poveikį konkurencija ir tarpusavio prekybai.

(281) Komisija jau padarė išvadą, kad atleidimas nuo įmokų, išskyrus skirtas atsinaujinančių išteklių energetikai finansuoti, gali būti vertinamas kaip skirtas bendros svarbos tikslui. Komisija savo sprendimuose SA.38635 ([41]) ir SA.42393 ([42]) visų pirma atkreipė dėmesį, kad mokesčio už elektrą sumažinimas, skirtas didelio naudingumo kogeneracijai finansuoti, gali būti vertinamas kaip prisidedantis prie bendros svarbos tikslo ir tinkamas bei reikalingas šiam tikslui pasiekti, jei toks sumažinimas reikalingas palaikyti mokesčius, užtikrinančius paramos šiai politikai, kuri pati yra bendro intereso politikos dalis, finansavimą.

(282) Komisija patikrino, ar CSPE, skirtas didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, prisideda siekiant bendros svarbos tikslo ir ar lengvatos buvo reikalingos siekiant išlaikyti šių politikų finansavimo stabilumą:

5.4.2.1. Bendros svarbos tikslas

Didelio naudingumo kogeneracija

(283) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/27/ES ([43]) 38 konstatuojamojoje dalyje didelio naudingumo kogeneracija apibrėžiama kaip leidžianti sutaupyti energiją, o kogeneracijos naudingumas nustatomas pagal Direktyvos II priedą. Pagal minėtą II priedą didelio naudingumo kogeneracija turi atitikti du kriterijus. Pirma, vykdant kogeneracijos gamybą turi būti sutaupoma bent 10 % pirminės energijos, palyginti su atskirosios šilumos ir elektros energijos gamybos atskaitos vertėmis. Antra, gamyba mažos galios ir labai mažos galios kogeneracijos įrenginiuose, kuriuos naudojant taupoma pirminė energija, gali būti priskiriama didelio naudingumo kogeneracijai.

([41]) OL C 336, 2017 10 6.
([42]) OL L 258, 2017 10 6.
([43]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1).

(284) Šiuo atveju, kaip nurodyta 10 konstatuojamosios dalies b punkte, Prancūzija paaiškino, kad iš CSPE finansuojami kogeneracijos įrenginiai tai, viena vertus, kogeneracijos įrenginiai, kurių energijos naudingumas viršija 65 %, kita vertus, didelio naudingumo gamtinių dujų kogeneracijos įrenginiai, kurių naudingumas didesnis negu 12 MW. Prancūzija patvirtino, kad visi šie įrenginiai atitiko didelio naudingumo įrenginiams taikomus kriterijus, apibrėžtus Direktyvoje 2012/27/ES ([44]).

(285) Komisija pritaria Prancūzijos nuomonei, kad parama biologiškai neskaidžių atliekų deginimui, griebiantis didelio naudingumo kogeneracijos, taip pat gali būti lyginama su parama didelio naudingumo kogeneracijai (taip pat žr. 134 konstatuojamąją dalį).

(286) Komisija konstatuoja, kad didelio naudingumo kogeneracijos skatinimas pripažįstamas bendros svarbos tikslu, nes tokia kogeneracija prisideda prie energijos gamybos veiksmingumo ir mažina anglies dioksido išmetimą, tačiau toks teigiamas išorinis poveikis nėra visiškai perkeliamas į kainas, kadangi didelio naudingumo kogeneracija be papildomos paramos paprastai nesiplėtoja spontaniškai (žr. 2008 m. gairių 51 punktą). Todėl Komisija leidžia didelio naudingumo kogeneracijai teikti veiklos pagalbą (žr. 2014 m. gairių 138, 139 ir 151 punktus, 2008 m. gairių 3.1.7 skirsnį ir 2001 m. rekomendacijų E.3.4 skirsnį) ([45]). Todėl Komisija pritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 99 konstatuojamosios dalies 1 punkte.

Bendras interesas sumažinti CSPE, skirtą tarifams išlyginti

(287) Komisija visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad priemonių, skirtų energijos išlaidoms nutolusiuose regionuose sumažinti, finansavimu iš tiesų siekiama bendros svarbos tikslo. Šis finansavimas visų pirma grindžiamas ES sutarties 3 straipsnio 3 dalyje nustatytu teritorinės sanglaudos reikalavimu. Be to, SESV 174 straipsnyje patikslinama, kad Europos Sąjunga „plėtoja ir vykdo savo veiklą, padedančią stiprinti jos ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą. Sąjunga ypač siekia mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą. Šiuo požiūriu ypatingas dėmesys skiriamas kaimo vietovėms, pramonės pereinamojo laikotarpio vietovėms bei didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turinčioms vietovėms, pavyzdžiui, labai retai apgyvendintiems toliausiai į šiaurę esantiems regionams bei salų, pasienio ir kalnuotoms vietovėms“. Be to, SESV 349 straipsnyje pabrėžiama būtinybė atsižvelgti į atokiausių regionų ypatumus ir ribotas galimybes.

(288) Dėl atokiausių regionų, kurie gauna daugiausiai naudos iš „tarifų išlyginimo“, Komisija savo naujame komunikate dėl atokiausių regionų ([46]) pati pabrėžia, kad „reikia labiau pasistengti, kad atokiausi regionai galėtų pasinaudoti visa narystės ES teikiama nauda ir globalizacijos pranašumais“. Dėl energetikos problemos komunikate aiškiai pripažįstama problema, susijusi su nepakankamu šių teritorijų prijungimu prie žemyno elektros tinklų ir su tuo susijusiu poreikiu gauti subsidijas, siekiant išvengti didelių elektros kainų.

(289) Be to, Komisija jau patvirtino nepakankamai prijungtoms teritorijoms skirtas valstybių narių finansuojamas priemones, kuriomis siekiama nustatyti elektros kainų ribas, kad būtų išvengta labai didelių skirtumų, palyginti su kainomis žemyne ([47]).

(290) Taigi Komisija daro išvadą, kad CSPE dalimi, skirta tarifų išlyginimui finansuoti, siekiama bendros svarbos tikslo.

(291) Todėl Komisija pritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 99 konstatuojamosios dalies 2 punkte.

Bendras interesas sumažinti CSPE, skirtą socialiniams tarifams finansuoti

(292) Komisija visų pirma pabrėžia, kad CSPE dalimi, skirta socialiniams tarifams finansuoti, siekiama bendros svarbos tikslo. Šis tikslas aiškiai nurodytas ES sutarties 3 straipsnyje ir SESV 174 straipsnyje, kuriuose aiškiai nustatoma, kad socialinė ir ekonominė sanglauda yra Europos Sąjungos tikslas.

([44]) 2016 m. gruodžio 20 d. Prancūzijos valdžios institucijų pastaba, p. 16.
([45]) 2016 m. rugsėjo 16 d. sprendimu Komisija patvirtino Prancūzijos paramos kogeneracijai schemą SA.43719.
([46]) COM(2017) 623 *final*, 2017 10 24.
([47]) SA.32060: „Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece“.

(293) Šie tikslai taip pat pakartojami antriniuose Europos Sąjungos teisės aktuose, taikytinuose elektros energijos srityje. Visų pirma Direktyvos 2009/72/EB („Elektros energijos direktyvos“) 45 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „valstybės narės turėtų užtikrinti, kad namų ūkio vartotojams ir […] mažosioms įmonėms būtų suteikta teisė gauti konkrečios kokybės elektros energiją už aiškiai palyginamą, skaidrią ir pagrįstą kainą“. Šios direktyvos 53 konstatuojamojoje dalyje didelė reikšmė teikiama priemonių priėmimui ir nacionalinių veiksmų planų, skirtų kovai su energijos nepritekliumi, parengimui. Be to, Direktyvos 3 straipsnio 7 dalyje valstybės narės aiškiai įpareigojamos imtis tinkamų priemonių galutiniams vartotojams, ypač pažeidžiamiems vartotojams, apsaugoti. Galiausiai Komisijos komunikate „Švari energija visiems Europos gyventojams“ ([48]) pabrėžiama būtinybė apsaugoti pažeidžiamus klientus, taip pat – pažeidžiamiausius vartotojus.

(294) Todėl Komisija daro išvadą, kad CSPE dalimi, skirta socialiniams tarifams finansuoti, siekiama bendros svarbos tikslo.

(295) Be to, Komisija pritaria 71 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms UNIDEN asociacijos pastaboms ir 99 konstatuojamosios dalies 3 punkte pateiktoms Prancūzijos pastaboms.

5.4.2.2. Tinkamumas ir būtinumas

(296) Komisija patikrino, ar CSPE lengvatos gali būti laikomos būtinomis norint užtikrinti paramos didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams priemonių finansavimo išsaugojimą.

(297) Komisija pripažįsta, kad CSPE, skirto socialiniams tarifams finansuoti, lengvatas, suteiktas daug energijos naudojančioms įmonėms, galima pagrįsti būtinybe užtikrinti pakankamą priemonės finansavimą ir išvengti to, kad didelė CSPE suma netaptų pernelyg didele našta įmonėms, kurios itin jautrios elektros vartojimui taikomiems papildomiems mokesčiams, t. y. daug energijos gaminančioms įmonėms, veikiančioms tarptautinėje rinkoje. Pernelyg sunki našta galėtų priversti įmones užsidaryti ir turėtų poveikį paramos priemonių finansavimo tęstinumui, o galiausiai – ir paramos priemonių tikslams.

(298) Siekiant išvengti, kad elektros vartotojai, kuriuos ypač veikia didelio veiksmingumo kogeneracijos, tarifų išlyginimo ir socialinių tarifų finansavimo sąnaudos, t. y. bendrovės, kurios intensyviai naudoja energiją, be to, susiduria su tarptautine konkurencija, bankrutuotų arba perkeltų savo veiklą už Europos Sąjungos ribų, elektros energijai taikomos mokesčių lengvatos gali atrodyti būtinos. Iš tiesų pernelyg didelio bendrovių skaičiaus bankrotas arba veiklos perkėlimas gali pažeisti finansinį pagrindą. Vietoj to, kad sumokėtų sumažintą CSPE dydį, mokesčio paveiktos bendrovės visiškai negalėtų prisidėti prie jo finansavimo, todėl kiti vartotojai turėtų gerokai labiau prisidėti prie mokesčio, skirto paramai didelio veiksmingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, o tai sumažintų likusių dalyvių pritarimą priemonėms.

(299) Šiuo klausimu Komisija atkreipia dėmesį, kad 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo buvo nustatytas 20 % energijos vartojimo efektyvumo tikslas ir pateikti nacionaliniai tikslai, kuriuos pasiekti gali labai padėti didelio naudingumo kogeneracija. Be to, 2014 m. spalio 23 d. Europos Vadovų Taryba nustatė tikslą iki 2030 m. energijos vartojimo efektyvumą padidinti 27 %.

(300) Todėl paramos didelio naudingumo kogeneracijai finansavimo poreikis gali būti labai didelis. Būtent taip yra Prancūzijos atveju, nes 25 % CSPE, t. y. 1,7 mlrd. EUR, skiriama kogeneracijai finansuoti. Be to, Prancūzijoje prie kogeneracijai finansuoti skirtų papildomų mokesčių prisideda kitos CSPE sudėtinės dalys, pvz., atsinaujinančiajai energetikai skirta mokesčio dalis (2,7 mlrd. EUR).

(301) Šį mokestį dar labiau padidina „tarifų išlyginimo“ ir socialinių tarifų finansavimas, kurie prisideda prie kitų CSPE sudedamųjų dalių. CSPE „tarifų išlyginimo“ ir socialinių tarifų dalys per 2003–2014 m. laikotarpį kartu sudarė 34 % CSPE ir 12,7 mlrd. EUR.

(302) Komisija pripažįsta, kad, atsižvelgiant į santykinę CSPE apimtį (CSPE suma – 19,5 EUR/MWh, palyginti su bazine kitos paros kaina, kuri sudaro 38,8 EUR/MWh tais pačiais metais) ir didelį šio mokesčio išaugimą per 2003–2015 m. laikotarpį (+ 550 %), Prancūzijai galėjo atrodyti, kad būtina numatyti CSPE lengvatas jautriausiai į tokį mokesčio augimą reaguojančioms įmonėms.

([48]) „Providing a Fair Deal for Consumers“.

(303) Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad šios priemonės yra tinkamos siekiant bendros svarbos tikslo. Šiuo klausimu Komisija pabrėžia, kad visos paramos priemonės yra susijusios su elektros energijos tiekimo Prancūzijoje viešąja paslauga: kogeneracijos skatinimas siekiant pagerinti Prancūzijos elektros energijos gamybos efektyvumą ir jos poveikis aplinkai, kova su energijos badu nustatant socialinius elektros energijos tarifus, galimybės gauti elektros energiją už tokią pačia kainą užtikrinimas užjūrio teritorijoms, kurios mažiau sujungtos su žemynu ir neturi tokių pačių energijos gamybos parkų, kurie prienami žemyninėje teritorijoje. Šiuo klausimu Prancūzija gali norėti užtikrinti atitinkamų priemonių finansavimą iš privalomos įmokos už Prancūzijoje suvartotą elektros energiją.

Išvados dėl bendros svarbos tikslo buvimo ir priemonės tinkamumo bei būtinumo

(304) Atsižvelgdama į šias detales Komisija daro išvadą, kad CSPE lengvatos, skirtos didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, gali būti vertinamos kaip prisidedančios prie bendros svarbos tikslo, nes jos gali būti laikomos būtinomis norint išlaikyti šias CSPE sudėtines dalis ir tokiu būdu užtikrinti paramą šioms politikos kryptims.

(305) Todėl Komisija pritaria Prancūzijos pastaboms, kurios pateiktos 99 konstatuojamosios dalies 1–3 punktuose.

(306) Vis dėlto reikia atkreipti dėmesį į tai, kad nors energijos vartojimo efektyvumo, kovos su energijos badu ir teritorinės sanglaudos palaikymo nustatant vienodus elektros energijos tarifus žemyninei Prancūzijai ir užjūrio teritorijoms tikslai gali būti vertinami kaip bendros svarbos tikslai, įmonės konkurencingumo pagerinimas arba išsaugojimas negali savo esme savaime būti vertinami bendros svarbos tikslu pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

(307) Komisija pabrėžia, kad bendros svarbos tikslo vertinimas nereiškia, kad bet kuri mokesčio ar papildomų išlaidų lengvata bus apskritai ir sistemingai pripažįstama kaip skirta bendros svarbos tikslui siekti.

(308) CSPE lengvata pripažįstama kaip skirta bendros svarbos tikslui siekti tik tuo atveju, jei ta lengvata leidžia užtikrinti stabilų paramos priemonių, kuriomis siekiama Sąjungos energetikos politikai reikšmingo bendros svarbos tikslo, finansavimą.

(309) Šiuo klausimu Komisija nepritaria 67 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms ALFI pastaboms, 71 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms UNIDEN pastaboms ir 100–102 konstatuojamosiose dalyse pateiktoms pastaboms, kuriose Prancūzija linkusi manyti, kad pavojaus konkurencijai ir veiklos perkėlimo prevencija yra bendros svarbos tikslas. Tačiau tam tikrų įmonių konkurencingumo gerinimas jų konkurentų nenaudai negali būti laikomas bendros svarbos tikslu pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

5.4.2.3. Skatinamasis poveikis, proporcingumas ir nepagrįsto konkurencijos iškraipymo nebuvimas

(310) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad nors didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti skirtų papildomų išlaidų sumažinimas yra per didelis arba suteikiamas per dideliam skaičiui sektorių ar pagalbos gavėjų, šioms priemonėms finansuoti skirtai bendrai naštai taip pat gali grėsti pavojus, o visuomenės pritarimas šioms priemonėms gali sumažėti. Be to, šių lengvatų sukeltas konkurencijos iškraipymas ir poveikis tarpusavio prekybai gali būti didelės apimties.

(311) Siekdama įvertinti tokio pobūdžio lengvatų suderinamumą su vidaus rinka Komisija savo sprendimuose SA.42393 ir SA.38635 nurodė, kad 2014 m. gairių 185–187 punktai yra tinkamas analizės pagrindas siekiant nustatyti įmones, kurios jautriausiai reaguoja į didesnių mokesčių už suvartotą elektros energiją nustatymą, taip pat nustatyti skatinamąjį pagalbos poveikį. Tai atrodo visiškai pagrįsta atsižvelgiant į tai, kad, viena vertus, parama didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuojama iš CSPE ir ja siekiama energetikos sektoriaus bendros svarbos tikslo, lygiai taip pat kaip parama atsinaujinančiajai energetikai, kita vertus, didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams skirta CSPE dalis

prisideda prie CSPE atsinaujinančių sudedamųjų dalių. Visos CSPE sudėtinės dalys yra vienodos struktūros ir surenkamos tokiu pačiu būdu. Atsižvelgiant į tai, kad CSPE mokamas proporcingai už suvartotą elektros energiją, šis mokestis ypatingai paveikia bendroves, kuriose elektros energijos sąnaudos sudaro didelę dalį jų pridėtinės vertės ir kurios negali lengvai perkelti tų sąnaudų galutiniams vartotojams neprarasdamos rinkos dalies atsižvelgiant į tai, kad sektoriai, kuriuose jos vykdo veiklą, dalyvauja tarptautinėje prekyboje. Tai įmonės, kurias galima nustatyti remiantis 2014 m. gairių 185–187 punktuose išvardytais kriterijais.

(312) Komisija savo sprendimuose SA.42393 ir SA.38635 taip pat nurodė, kad ji gali naudotis 2014 m. gairių 188 ir 189 punktais kaip pagrindu siekiant įvertinti papildomų mokesčių, skirtų didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, sumažinimo proporcingumą. Šis pagrindas atrodo tinkamas atsižvelgiant į tai, kad, viena vertus, didelio naudingumo kogeneracija, tarifų išlyginimu ir socialiniais tarifais siekiama energetikos sektoriaus bendros svarbos tikslo, lygiai taip pat kaip parama atsinaujinančiajai energetikai, kuri taip pat finansuojama iš CSPE, kita vertus, suteiktos lengvatos yra skirtos užtikrinti šių paramos priemonių finansavimo galimybei, sumažinant mokestį bendrovėms, kurioms papildomi elektros energijos mokesčiai turi didelį poveikį, tačiau reikalaujant, kad šios bendrovės pakankamai prisidėtų. Šiuo klausimu 2014 m. gairių 188 ir 189 punktuose nustatyti kriterijai leidžia nustatyti šią pusiausvyrą.

(313) Šiuo klausimu Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad didelis skaičius tinkamų pagalbos gavėjų yra intensyviai elektros energiją vartojančios įmonės pagal 2014 m. gairių 185–187 punktų kriterijus, o tam tikras pagalbos gavėjų skaičius moka reikalaujamą minimumą, t. y. 15 % išlaidų.

5.4.2.4. Sureguliavimo planas

(314) Pagalbos gavėjams, kurie, negalėdami būti laikomi intensyviai elektros energiją vartojančiomis įmonėmis pagal 2014 m. gairių 185–187 punktus, ir įmonėms, kurios, nors ir yra intensyviai elektros energiją vartojančios įmonės pagal minėtus punktus, nesumokėjo bent 15 % CSPE arba 0,5 % pridėtinės vertės, priklausomai nuo konkretaus atvejo, Prancūzija parengė sureguliavimo planą, kuriame leidžiama vėliausiai iki 2019 m. sausio 1 d. palaipsniui didinti nuosavą įnašą (žr. 4.4 skyrių), kol bus pasiekta 15 % (intensyviai elektros energiją vartojančioms įmonėms pagal 2014 m. gairių 185–187 punktus) ir 100 % (neintensyviai elektros energiją vartojančioms įmonėms) mokesčio. Kadangi CSPE panaikintas 2016 m. sausio 1 d., sureguliavimo planas bus taikomas tik iki 2015 m. gruodžio 31 d.

(315) Šis sureguliavimo planas yra bendras planas, skirtas visoms CSPE, iš kurio bendrai finansuojama atsinaujinančioji energetika, kogeneracija, tarifų išlyginimas bei socialiniai tarifai, lengvatoms, kurių suderinamumą su vidaus rinka Komisija jau įvertino 5.4.1 ir 5.4.2 skyriuose.

(316) Komisija mano, kad šis sureguliavimo planas yra pagrįstas dėl tų pačių priežasčių kaip ir sureguliavimo planas, įgyvendintas CSPE atsinaujinančios energetikos daliai. Visų pirma, šiame suderinimo plane vengiama pernelyg greitai ir drastiškai padidinti finansinę naštą, kurią turi patirti vartotojai, kurie dėl 2014 m. gairių 185–189 punktuose nustatytų proporcingumo kriterijų taikymo nebegali naudotis CSPE lengvatomis, ir kuri šiuo požiūriu prisideda prie paramos didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams tvarumo išlaikant pritarimą paramai ir saugų bei tęstinį jos finansavimą.

Sureguliavimo planų taikymo pradžia

(317) Komisija patvirtina sureguliavimo planų taikymo pradžios datas:

(318) Dėl didelio naudingumo kogeneracijos Komisija mano, kad CSPE, skirto atsinaujinančiai energetikai ir kogeneracijai finansuoti, lengvatų sureguliavimo plano pradžia, nustatyta 2011 metams, yra pagrįsta. 2010 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba pritarė siekiui iki 2020 m. pasiekti 20 % energijos vartojimo efektyvumą. 2010–2011 m. Europos Sąjunga priėmė ne vieną veiksmų planą ir komunikatą ([49]), kuriuose pabrėžiama energijos vartojimo efektyvumo svarba ir poreikis šiuo klausimu sustiprinti pastangas elektros energijos gamybos, įskaitant finansuojamos iš mokesčių, srityje, siekiant padidinti minėtą energijos vartojimo efektyvumą. Šio plano, kai jis skaitomas kartu su Direktyva dėl energijos vartojimo efektyvumo, kurioje valstybės narės skatinamos gausinti paramos priemones, leidžiančias padidinti šių mokesčių finansavimo išlaidas, pradžia 2011 m. yra pagrįsta.

([49]) Žr. 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose energijos vartojimo efektyvumo tikslas patvirtinamas kaip vienas iš naujos darbo vietų ir integracinio bei tvaraus augimo strategijos tikslų.

(319) Be to, Komisija mano, kad atsižvelgiant į tai, kad iki 2011 m. (t. y. iki 20 % tikslo nustatymo) šių priemonių taikymas buvo ribotas, iki šių ataskaitinių metų suteiktų lengvatų sumos gali būti laikomos kaip neatitinkančios SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, bet atitinkančios tuo metu taikyto Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 ([50]) 2 straipsnio nuostatas (*de minimis* pagalba) arba SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, atsižvelgiant į tai, kad šios nuo 2008 m. gruodžio mėn. iki 2010 m. gruodžio mėn. suteiktos lengvatos pateko į Bendrijos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis taikymo sritį (ypač jos 4.2.2 skirsnį) ([51]) ir atitiko Komisijos sprendimo Nr. 7/2009 nuostatas ([52]).

(320) Dėl kitų iš CSPE finansuojamų sričių Komisija mano, kad CSPE, skirto tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, lengvatų sureguliavimo plano taikymo pradžia, nustatyta 2004 m., taip pat yra pagrįsta, nes šiuo atveju taikytinas Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsnyje nustatytas dešimties metų senaties terminas.

(321) Dėl pagalbos gavėjų, kurie pagal 2014 m. gairių 185–187 punktus laikomi intensyviai elektros energiją gaminančiomis įmonėmis, Prancūzija įrodė, kad kai kurie pagalbos gavėjai mokėjo bent 15 % CSPE, 4 % arba 0,5 % pridėtinės vertės. Dėl pagalbos gavėjų, kurie mokėjo mažiau už šias nustatytas ribas, Prancūzija pasiūlė įgyvendinti sureguliavimo planą, pagal kurį šių gavėjų įnašas būtų palaipsniui priderintas prie reikalaujamo minimumo (žr. 4.4 skyrių) ir tokiu būdu 2019 m. sausio 1 d. teoriškai šie gavėjai turėtų mokėti, priklausomai nuo konkretaus atvejo, bent 15 % CSPE arba 0,5 % ar 4 % pridėtinės vertės.

(322) Remdamasi išdėstytomis detalėmis, visų pirma įsipareigojimu įgyvendinti sureguliavimo planą, Komisija daro išvadą, kad Prancūzija įrodė, jog CSPE, skirto didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, lengvatos yra būtinos, tinkamos, turi skatinamąjį poveikį ir per daug neiškraipo konkurencijos, be to, jos yra suderinamos su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, jeigu neviršija sureguliavimo plane nustatytų sumažinimų.

(323) Komisija priduria, kad visais kitais atvejais iki 2019 m. sausio 1 d. įmonės turi pasiekti mokėti 100 % mokesčio. Šiais kitais atvejais suteiktos CSPE lengvatos turės būti sugrąžintos. Šiuo klausimu Komisija pritaria Prancūzijos pasiūlytai pozicijai, kuri pateikta 122 ir 124 konstatuojamosiose dalyse.

(324) Taigi Komisija pritaria tokiems sureguliavimo plano taikymo metodams, kokie jie pristatyti 117–124 konstatuojamosiose dalyse ir 4.4.5–4.4.8 skyriuose.

5.4.2.5. CSPE lengvatų suderinamumas su vidaus rinka kalbant apie CSPE dalį, skirtą kitiems tikslams nei atsinaujinančiosios energetikos plėtra, didelio naudingumo kogeneracija, tarifų išlyginimas ir socialinių tarifų finansavimas

(325) Komisija mano, jog Prancūzija neįrodė, kad iš kitų CSPE sudedamųjų dalių finansuojamomis paramos priemonėmis siekiama bendros svarbos tikslo arba kad mokesčio lengvatos būtų reikalingos siekiant šių tikslų ir būtų proporcingos tiek, kiek to reikia siekiant tikslo.

(326) Visų pirma, dėl CSPE dalies, skirtos paramos elektros energijos gamybai deginant biologiškai neskaidžias atliekas ir nesinaudojant didelio naudingumo kogeneracija finansavimui, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad paprastai ji leidžia teikti paramą elektros energijos gamybai deginant atliekas tik tuo atveju, jei atliekos yra biologiškai skaidžios arba kai naudojamasi didelio naudingumo kogeneracija. Iš tiesų elektros gamybai deginant iškastines atliekas paprastai nereikia jokios paramos, kad ši veikla būtų rentabili, todėl ji gali kelti problemų kalbant apie atliekų tvarkymo hierarchiją. Visų pirma, skatinimas elektros energiją gaminti iš iškastinių atliekų gali padidinti $C0_2$ išmetimą ir sumažinti paskatas atitinkamas atliekas perdirbti ar panaudoti antrą kartą; be to, toks skatinimas gali mažinti paskatas tiesiogiai naudoti šilumą, vietoj to, kad ją konvertuoti į elektros energiją, nors aplinkos apsaugos požiūriu šilumos naudojimas yra tinkamesnis dėl didesnio energetinio našumo. Prancūzija neįrodė, kad parama elektros energijos gamybai deginant iškastines atliekas (ir kitas biologiškai neskaidžias atliekas) niekaip neskatina apeiti atliekų tvarkymo hierarchiją ir, visų pirma, jas perdirbti. Bet kuriuo atveju Prancūzija neįrodė, kad iš CSPE finansuojamos paramos priemonės buvo būtinos norint paskatinti iškastinių atliekų deginimo įmones elektros energiją gaminti atsižvelgiant į rinkos sąlygas.

([50]) 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 142, 1998 5 14, p. 1).
([51]) OL C 83, 2009 4 7, p. 1.
([52]) OL C 91, 2009 4 21, p. 1.

(327) Beje, 2017 m. lapkričio 23 d. rašte Prancūzija pripažino, kad šiai CSPE daliai, skirtai deginimo įrenginiams, naudojantiems biologiškai neskaidžius išteklius, finansuoti, negali būti taikomos lengvatos.

(328) Antra, Prancūzija neįrodė, kad iš CSPE finansuojama parama, skirta piko apkrovą atlaikantiems įrenginiams paremti, buvo būtina siekiant užtikrinti tiekimo saugumą atsižvelgiant į tai, kad Prancūzija jau įgyvendino nemažai priemonių tiekimo saugumui užtikrinti, ir į 2003–2015 m. dominavusias rinkos sąlygas. Be to, Prancūzija neįrodė, kad galimas teigiamas paramos aptariamiems piko apkrovą atlaikantiems įrenginiams poveikis atsveria paramos šioms gamybos priemonėms (ypač kalbant apie XX amžiaus 10 dešimtmetyje pagamintus dyzelinio tipo generatorius) konkurenciją iškraipantį poveikį. Be to, Prancūzija nusprendė, kad šiam tikslui skirta CSPE dalis turi būti visiškai sumokėta; tai patvirtina ir Komisija.

(329) Galiausiai Prancūzija nepakankamai gerai įrodė, kad CSPE lengvatomis, kalbant apie CSPE dalį, skirtą priemonėms, kuriomis siekiama paskatinti nepriklausomą gamybą, papildomai prisidedančią prie viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos, aprašytoms 11 konstatuojamosios dalies 3 punkte, buvo siekiama bendros svarbos tikslo. Siekiamas tikslas apskritai nėra aiškiai įvardytas. Priemonės būtinumas taip pat nėra nustatytas, juo labiau nenustatytas galimas šių paramos priemonių teigiamas poveikis, galintis nusverti jų neigiamą poveikį konkurencijai. Taigi su šia CSPE dalimi susijusių lengvatų tinkamumas ir būtinumas nebuvo nustatytas. 2017 m. lapkričio 23 d. rašte Prancūzija patvirtino, kad šiam tikslui skirtas CSPE turi būti visiškai sumokėtas; tai patvirtina ir Komisija.

(330) Taigi Komisija pritaria Prancūzijos pasiūlytai analizei, kuri pateikta 124 konstatuojamojoje dalyje.

5.4.2.6. Skaidrumas

(331) Remiantis 2014 m. gairių 3.2.7 skirsniu, valstybės narės nuo 2016 m. liepos 1 d. turi skelbti tam tikrą su pagalbos gavėjais susijusią informaciją. Aptariamos priemonės baigtos taikyti 2016 m. sausio 1 d., todėl 2014 m. gairių 3.2.7 skirsnis netaikomas.

5.4.2.7. Išvada dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka

(332) Visų pirma, Komisija daro išvadą, kad CSPE dalis, skirta kitiems tikslams, negu atsinaujinančioji energetika, įskaitant biologiškai skaidžių atliekų deginimą, kogeneracija, įskaitant biologiškai neskaidžių atliekų deginimą, naudojamą didelio naudingumo kogeneracijos procese, tarifų išlyginimas ir socialiniai tarifai, finansuoti, turi būti visiškai sumokėta ir šiai daliai negali būti taikomos lengvatos. Priešingu atveju ši dalis turi būti išieškota.

(333) Antra, remdamasi 251–274 konstatuojamosiose dalyse pateiktomis detalėmis dėl aptariamų priemonių ir siūlomo sureguliavimo plano, Komisija daro išvadą, kad Prancūzija pakankamai įrodė, jog dalis CSPE lengvatų yra būtinos, tinkamos, turi skatinamąjį poveikį ir neiškraipo konkurencijos, todėl yra suderinamos su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu.

(334) Tačiau Komisija daro išvadą, kad pagalbos suma, kuri viršija sureguliavimo plane leidžiamus dydžius, laikoma nesuderinama su vidaus rinka ir turi būti susigrąžinta iš pagalbos gavėjų. Komisija šiuo klausimu patvirtina Prancūzijos nustatytus sureguliavimo plano įgyvendinimo metodus, kurie pristatyti šio sprendimo 4.4 skyriuje.

5.4.3. De minimis *ribos taikymas*

(335) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad, kaip nurodyta 135 konstatuojamojoje dalyje, Prancūzija pranešė apie savo ketinimą kiekvienai lengvatos rūšiai taikyti Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/1046 ([53]) nustatytą *de minimis* ribą, kai trejus metus iš eilės pagalbos suma yra mažesnė negu 200 000 EUR.

(336) Komisija patikslina, jog tam, kad priemonės būtų laikomos taikytinomis, jos turi atitikti visas Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1046 nuostatas.

([53]) 2016 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1046, kuriuo, atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės molibdeno vielai nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 170, 2016 6 29, p. 19).

5.4.4. *Išvada*

(337) Kaip nurodyta 5.4.1 ir 5.4.2 skirsniuose, remdamasi 252–334 konstatuojamosiose dalyse pateiktomis detalėmis dėl aptariamų priemonių ir siūlomo sureguliavimo plano, Komisija daro išvadą, kad Prancūzija pakankamai įrodė, jog dalis CSPE lengvatų yra skirtos bendros svarbos tikslui siekti, yra būtinos, tinkamos, turi skatinamąjį poveikį, yra proporcingos ir neiškraipo konkurencijos taip, kad prieštarautų bendros svarbos tikslui, todėl yra suderinamos su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu.

(338) Tačiau Prancūzija neįrodė, kad pagalba, kurios suma viršija reguliavimo plane leidžiamą pagalbos sumą, yra skirta bendros svarbos tikslui siekti, gali būti būtina, tinkama, gali turėti skatinamąjį poveikį, būti proporcinga ir neiškraipytų konkurencijos taip, kad prieštarautų bendros svarbos tikslui. Todėl ši pagalba laikoma nesuderinama su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu. Tas pat pasakytina apie CSPE lengvatas, suteiktas CSPE daliai, skirtai kitoms paramos priemonėms, nei parama atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams.

(339) Komisija patvirtina Prancūzijos nustatytus sureguliavimo plano įgyvendinimo metodus, kurie pristatyti šio sprendimo 4.4 skyriuje ir patikslinti 329 ir 334 konstatuojamosiose dalyse.

6. **SUDERINAMUMAS SU SESV 30 IR 110 STRAIPSNIAIS**

(340) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką mokesčiai nepatenka į Sutarties nuostatų, susijusių su valstybės pagalba, taikymo sritį, nebent jie yra toks suteikiamos pagalbos finansavimo būdas, jog laikomi sudėtine šios priemonės dalimi ([54]).

(341) Be to, 2014 m. gairių 29 punkte patikslinta, kad jei valstybės pagalbos priemone arba su ja susijusiomis sąlygomis (įskaitant jos finansavimo metodą, jei jis sudaro neatskiriamą pagalbos priemonės dalį) neišvengiamai pažeidžiama Sąjungos teisė, visų pirma SESV 30 ir 110 straipsniai, pagalba negali būti paskelbta suderinama su vidaus rinka.

(342) Komisija patikrino, ar CSPE turėtų būti laikomas neatskiriama pagalbos priemonės dalimi ir ar dėl to Komisija turėtų nagrinėti CSPE suderinamumą, pvz., su SESV 30 ir 110 straipsniais.

(343) Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, jog tam, kad mokestis būtų laikomas neatskiriama pagalbos priemonės dalimi, turi būti privalomas tarpusavio ryšys tarp papildomo mokesčio ir pagalbos, t. y. pagalbos priemonių, finansuojamų pagal atitinkamus nacionalinius teisės aktus. Pajamos iš papildomo mokesčio turi būti tiesiogiai susijusios su šių priemonių finansavimu ir tiesiogiai daryti poveikį pagalbos dydžiui, ir, kaip pasekmė, šios priemonės atitikties bendrajai rinkai įvertinimui ([55]).

(344) Komisija mano, kad šiuo atveju taip nėra, dėl dviejų priežasčių.

(345) Viena vertus, CSPE yra privaloma įmoka, skirta paramai atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai ir kitoms politikos kryptims finansuoti. Šis mokestis nebuvo nustatytas norint finansuoti šiame sprendime nagrinėjamas lengvatas.

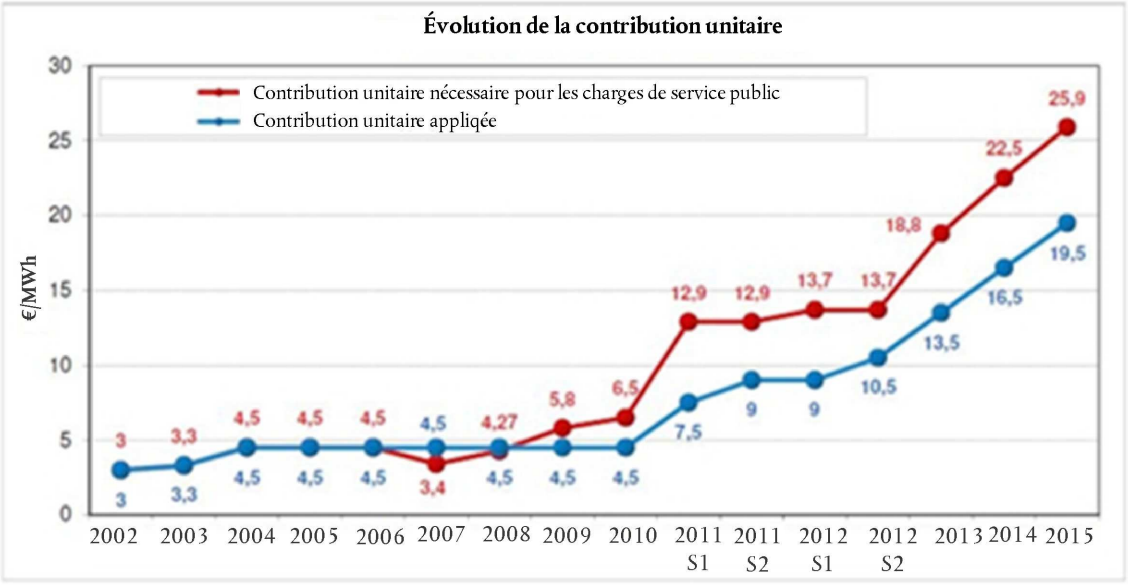
(346) Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad neatskiriama pagalbos priemonės dalimi nelaikoma įmoka, iš kurios finansuojama ta priemonė, jei tos priemonės suma nepriklauso nuo pajamų, gautų iš privalomos įmokos. Be to, jei greta privalomos įmokos pagalbai finansuoti naudojamos ir biudžeto įmokos, tokia įmoka nelaikoma neatskiriama pagalbos priemonės dalimi ([56]).

([54]) 2005 m. sausio 13 d. Sprendimo *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant prieš Staatssecretaris van Financiën*, C-174/02, ECLI:EU:C:2005:10, 25 punktas; 2005 m. sausio 13 d. Sprendimo *F. J. Pape prieš Minister van Landbouw*, C-175/02, ECLI:EU:C:2005:11, 14 punktas ir 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Distribution Casino France ir kiti*, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, 34 punktas.

([55]) Žr. Sprendimo *Streetkgewest* 26 punktą; Sprendimo *Casino France ir kiti* 40 punktą; Sprendimą *Air Liquide Industries Belgium SA prieš Ville de Seraing*, C-393/04, ECLI:EU:C:2005:657, ir Sprendimą *Province de Liège*, C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403.

([56]) DTS, C-449/14 P, ECLI:EU:C:2016:848.

(347) Komisija konstatuoja, kad šiuo atveju nėra privalomo tarpusavio ryšio tarp CSPE ir pagalbos schemos. Nors CSPE naudojamas pagalbos schemai finansuoti, Komisija vis dėlto mano, kad tarp mokesčio sumos ir pagalbos sumos nėra privalomo ryšio. Negalima daryti išvados, kad pajamos iš CSPE daro tiesioginį poveikį pagalbos schemos dydžiui. Toliau pateiktame grafike parodoma, kad nėra privalomo tarpusavio ryšio ir kad taikoma įmoka nuo 2007 m. neleidžia padengti realių pagalbos priemonės finansavimo išlaidų:

Šaltinis: CRE – Energetikos reguliavimo komisija.

(348) Skirtumą tiesiogiai finansavo EDF. ERK (Energetikos reguliavimo komisija) kiekvienais metais nustatydavo įmokos sumą, kurios reikia norint padengti realias politikos sričių, kurios finansuojamos iš šios įmokos, išlaidas.

(349) Be to, žvelgiant iš techninės pusės, CSPE renka EDF, kuri privalo finansuoti politikos sritis, kurias teoriškai turi padengti CSPE. Skirtumas tarp surinkto CSPE ir EDF išmokėtų sumų siekia daugiau nei 5,3 mlrd. EUR. Šis skirtumas pasiskirsto taip (pagal metus ir politikos sritis):

Skirtumas tarp EDF surinkto CSPE is realių finansuojamų politikos sričių išlaidų

	Atsinaujinanti energetika	Deginimas	Kogeneracija	Tarifų išlyginimas	Socialiniai tarifai	Gamyba piko metu	Įvairūs	Iš viso
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Atsinaujinanti energetika	Deginimas	Kogeneracija	Tarifų išlyginimas	Socialiniai tarifai	Gamyba piko metu	Įvairūs	Iš viso
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Šaltinis: Prancūzijos valdžios institucijų raštas Komisijos tarnyboms, 2016 m. gruodžio 20 d.

(350) Tuomet EDF deficitas kompensuojamas iš valstybės biudžeto (žr. Įstatymo Nr. 2015-1786 dėl Finansų įstatymo ištaisymo 2015 m. 5 straipsnį dėl specialios priskyrimo sąskaitos sudėties).

(351) Atsižvelgiant į tai, kad nėra tarpusavio ryšio tarp CSPE ir remiamų priemonių, CSPE atitikimas SESV 30 ir 110 straipsniams neturi būti vertinamas.

7. **PAGALBOS SUSIGRĄŽINIMAS**

(352) Remiantis SESV ir nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, Komisija yra kompetentinga nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė turi nutraukti arba pakeisti pagalbą, jeigu yra nustatoma, kad ta pagalba nesuderinama su vidaus rinka ([57]). Be to, Teisingumo Teismas visą laiką laikėsi nuomonės, kad valstybės narės įsipareigojimas nutraukti pagalbą, kurią Komisija laiko nesuderinama su vidaus rinka, skirtas anksčiau buvusiai padėčiai atkurti ([58]).

(353) Tokiomis aplinkybėmis, Teisingumo Teismo nuomone, šis tikslas yra pasiektas, jei gavėjas grąžina nesuderinamą pagalbą. Sugrąžindamas pagalbą, jos gavėjas praranda rinkoje prieš konkurentus įgytą pranašumą ir atkuriama prieš pagalbos išmokėjimą buvusi padėtis ([59]).

(354) Šios Teisingumo Teismo praktikos pavyzdžiu Reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo <...>.

(355) Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamos pagalbos priemonės įgyvendintos pažeidžiant SESV 108 straipsnį, jos laikomos neteisėta pagalba. Be to, jos yra nesuderinamos, todėl turi būti susigrąžintos siekiant anksčiau buvusiai padėčiai atkurti. Susigrąžinimas turi apimti laikotarpį nuo tada, kai pranašumas buvo suteiktas pagalbos gavėjui, t. y. nuo tada, kai pagalbos gavėjas galėjo pasinaudoti pagalbos priemone, iki faktinio susigrąžinimo, o susigrąžintinos sumos iki pat jų faktinio susigrąžinimo turi būti mokamos kartu su palūkanomis.

([57]) Žr. 1973 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13 punktą.
([58]) Žr. 1994 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, 75 punktą.
([59]) Žr. 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ir 65 punktus.

(356) Todėl Prancūzijos suteikta pagalba turi būti susigrąžinta tiek, kiek ji nesuderinama su vidaus rinka. Susigrąžinimas turi būti taikomas tik CSPE lengvatoms, suteiktoms 2004–2015 m., jei kalbama apie CSPE, skirto tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, lengvatas, ir suteiktoms 2011–2015 m., jei kalbama apie CSPE, skirto energijos gamybai iš atsinaujinančių energijos išteklių ir didelio naudingumo kogeneracijos būdu finansuoti, lengvatas.

(357) Susigrąžintina suma turi būti apskaičiuojama kiekvieniems metams ir kiekvienam pagalbos gavėjui atskirai. Kiekvienais atitinkamais metais ją turi sudaryti tik skirtumas tarp tais metais suderinamos sumos ir faktiškai sumokėtos CSPE sumos. Suderinamo CSPE – kalbant apie CSPE, skirtą atsinaujinančios energetikos, didelio naudingumo kogeneracijos, tarifų išlyginimo ir socialinių tarifų paramai finansuoti – suma nustatoma pagal sureguliavimo planą. Kalbant apie CSPE dalį, iš kurios finansuojami kiti tikslai nei parama atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams, mokėtina suderinamo CSPE suma turi sudaryti visą CSPE dalį, iš kurios finansuojami šie kiti tikslai.

(358) Kiekvienam pagalbos gavėjui kiekvienais metais atsižvelgiant į kiekvieną politikos sritį apskaičiuojamos dvi sumos: sumokėta CSPE suma, taip pat minimalus CSPE dydis, mokėtinas remiantis sureguliavimo planu, bei visas CSPE, iš kurio finansuojami kiti tikslai nei parama atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams.

7.1. **Faktiškai sumokėtų CSPE sumų apskaičiavimas**

(359) Atitinkamais metais kiekvieno pagalbos gavėjo faktiškai sumokėta CSPE suma apskaičiuojama remiantis Prancūzijos valdžios institucijų tarnybų surinkta informacija. Šios sumos priklauso nuo to, kokia CSPE lengvata buvo pritaikyta. Tačiau Prancūzija pranešė, kad ji dar neturi visos reikalingos informacijos, nes 2003–2010 m. duomenys neprieinami skaitmeniniu formatu. Vadinasi, dar turi būti atliktas tikslus grąžintinų sumų apskaičiavimas remiantis popieriniais archyvais.

(360) Kalbant apie pagalbos gavėjus, kuriems buvo taikoma 0,5 % pridėtinės vertės CSPE riba, faktiškai sumokėtas CSPE lygus sureguliavimo plane teoriškai nustatyto CSPE ir 0,5 % pridėtinės vertės minimumui. Jei pridėtinė vertė yra neigiama, CSPE suma, kuri laikoma sumokėta, lygi nuliui. Tuomet ši suma paskirstoma politikos sritims pagal 133 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę.

(361) Kalbant apie pagalbos gavėjus, kuriems buvo taikoma su konkrečia vartojimo vieta susijusi riba, faktiškai sumokėtas CSPE lygus sureguliavimo plane teoriškai nustatyto CSPE ir atitinkamų metų su konkrečia vartojimo vieta susijusios ribos sumos minimumui. Šios sumos taip pat paskirstomos politikos sritims pagal Prancūzijos nustatytą ir 133 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę.

(362) Kalbant apie franšizės gaminti elektros energiją savo reikmėms turėtojus, faktiškai sumokėtas CSPE lygus bendro suvartojimo ir suvartotos energijos, kuriai mokestis nebuvo taikomas, skirtumui, prie kurio pridedamas 133 konstatuojamojoje dalyje pristatytas metinis vienetinis CSPE dydis.

(363) Kalbant apie pagalbos gavėjus, kuriems buvo taikoma su konkrečia vartojimo vieta susijusi riba, nustatoma, ar konkreti vieta nėra įmonė, kuri papildomai naudojasi 0,5 % pridėtinės vertės riba. Kalbant apie franšizės gaminti elektros energiją savo reikmėms turėtojus, nustatoma, ar konkreti vieta nėra įmonė, kuri papildomai naudojasi ir 0,5 % pridėtinės vertės riba, ir su konkrečia vartojimo vieta susijusia riba.

(364) Tuo atveju, jei konkreti vieta, besinaudojanti su konkrečia vartojimo vieta susijusia riba arba vartojimo savo reikmėms franšize, yra įmonė, kuriai taikoma 0,5 % pridėtinės vertės riba, tuomet atsižvelgiama tik į pridėtinės vertės ribą, kad suteikta nauda nebūtų apskaičiuota du kartus. Jei įmonė naudojasi 0,5 % pridėtinės vertės, kuri sužinoma kitais metais, riba, *a posteriori* grąžintiną sumą sudaro sumokėto CSPE ir 0,5 % įmonės pridėtinės vertės skirtumas.

(365) Tuo atveju, jei konkrečiai vietai taikoma su konkrečia vartojimo vieta susijusia riba ir naudojama vartojimo savo reikmėms franšizė, bet nėra įmonė, kuriai taikoma pridėtinės vertės riba, tuomet atsižvelgiama tik į su konkrečia vartojimo vieta susijusią ribą.

7.2. **CSPE sumų, mokėtinų pritaikius taisykles dėl valstybės pagalbos ir sureguliavimo planus, apskaičiavimas**

7.2.1. *Mokėtinas CSPE, kuriam netaikomas sureguliavimo planas*

(366) Komisija visų pirma mano, kad CSPE, kurį pagalbos gavėjai turi sumokėti visą ir kuriam netaikomas sureguliavimo planas, yra susijęs su CSPE dalimi, skirta biologiškai neskaidžių atliekų, kurios nepatenka į didelio naudingumo kogeneracijos procesą, deginimui finansuoti, piko apkrovą atlaikantiems įrenginiams ir įvairioms priemonėms, tokioms kaip garantuotos galios sutartys, remti, kuri pristatyta 11 konstatuojamosios dalies 1–3 punktuose ir 326–331 konstatuojamosiose dalyse. Pagalbos gavėjų jau sumokėtas CSPE gali būti pirmiausia priskiriamas kaip sumokėtas šioms kitoms politikos sritims finansuoti taip siekiant pritaikyti sureguliavimo planą ir nustatyti grąžintiną pagalbos sumą.

7.2.2. *Sureguliavimo planų taikymo pradžia*

(367) Komisija patvirtina sureguliavimo planų, pristatytų 275, 318–321 konstatuojamosiose dalyse ir susijusių, viena vertus, su CSPE dalimi, skirta atsinaujinančiai energetikai ir didelio naudingumo kogeneracijai finansuoti, ir, kita vertus, su CSPE dalimi, skirta tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti, taikymo pradžios datą.

7.2.3. *Mokėtinų CSPE sumų apskaičiavimas ir jų mokėjimo progresinis pobūdis*

(368) Komisija patvirtina įvairioms sritims skirtų mokėtinų CSPE sumų, kurioms taikomas sureguliavimo planas, apskaičiavimo metodą, kuris kalbant apie CSPE dalį, skirtą atsinaujinančiai energetikai finansuoti, išsamiai išdėstytas 265–274 konstatuojamosiose dalyse, o kalbant apie CSPE dalį, skirtą didelio naudingumo kogeneracijai, socialiniams tarifams ir tarifų išlyginimui finansuoti, išsamiai išdėstytas 316–317 konstatuojamosiose dalyse.

(369) Komisija patvirtina statistiškai pagrįstą mokėtinų CSPE sumų laipsniško mokėjimo principą ir apskaičiavimo metodą, aprašytą 140 konstatuojamojoje dalyje.

(370) Komisija patvirtina mokėtino CSPE apskaičiavimo metodą, kuris atitinkamais metais kiekvienam pagalbos gavėjui grindžiamas tokia formule: *Kiekvienais metais kiekvienai finansuojamai politikos sričiai mokėtina suma = sumokėta suma + (mokėtina suma – sumokėta suma)* × [(e^n)-1]/[(e^N)-1] kai n: plane nurodytas metų numeris (pvz., kai planas pradedamas 2011 m. ir visiškai įgyvendinamas 2019 m., 2011 m. n rodiklis = 0, 2012 m. n = 1, …, 2019 m. n = 8), plano metų skaičius (pvz., jei kalbėtume apie ankstesnį pavyzdį, N = 8).

(371) Be to, Komisija patvirtina metodą, pagal kurį atsižvelgiama į *de minimis* ribas, kaip nurodyta 135 konstatuojamojoje dalyje.

7.3. **Sugrąžintinų sumų apskaičiavimas**

(372) Sumos, kurią kiekvienas pagalbos gavėjas turi sugrąžinti, dydis lygus skirtumui tarp i) CSPE sumos, kurią reikia sumokėti pagal taisykles dėl valstybės pagalbos, ir ii) tinkamų pagalbos gavėjų faktiškai sumokėtos CSPE sumos.

(373) Šiuo klausimu Komisija patvirtina Prancūzijos pateiktą grąžintinų sumų apskaičiavimo metodą, kuris pristatomas 145–148 konstatuojamosiose dalyse.

8. **IŠVADOS**

(374) Komisija konstatuoja, kad Prancūzija neteisėtai taikė CSPE nustatymo ribas ir taip pažeidė SESV 108 straipsnio 3 dalį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Atleidimo nuo CSPE priemonė, kurią Prancūzija taikė vartojimui savo reikmėms elektros energiją gaminančioms įmonėms ir kuri buvo nustatyta įgyvendinant 2003 m. sausio 3 d. įstatymą Nr. 2003-8 dėl dujų bei elektros energijos rinkų ir viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos (toliau – Įstatymas Nr. 2003-8), nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jei nuo mokesčio atleista elektros energija yra skirta elektros energijai vartojimui savo reikmėms gaminti.

2 straipsnis

Atleidimo nuo CSPE priemonė, kurią Prancūzija taikė vartojimui savo reikmėms elektros energiją iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaminančioms įmonėms ir kuri buvo nustatyta įgyvendinant Įstatymą Nr. 2003-8, nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kalbant apie CSPE dalį, iš kurios finansuojama elektros gamyba iš atsinaujinančių energijos šaltinių.

3 straipsnis

Atleidimo nuo CSPE priemonė, kurią Prancūzija taikė vartojimui savo reikmėms elektros energiją didelio naudingumo kogeneracijos būdu gaminančioms įmonėms ir kuri buvo nustatyta įgyvendinant Įstatymą Nr. 2003-8, nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kalbant apie CSPE dalį, iš kurios finansuojama didelio naudingumo kogeneracija.

4 straipsnis

Atleidimo nuo CSPE priemonės, kurias, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, Prancūzija taikė vartojimui savo reikmėms elektros energiją gaminančioms įmonėms ir kurios buvo nustatytos įgyvendinant Įstatymą Nr. 2003-8, yra su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą visais kitais nei nurodyti šio sprendimo 1, 2 ir 3 straipsniuose atvejais, jeigu tos priemonės buvo skirtos paramai atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti ir jeigu jos neviršijo CSPE sumažinimo sumos, leidžiamos sureguliavimo plane.

5 straipsnis

Pagalbos priemonės, kurias, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, Prancūzija taikė elektros energijos vartotojams nustatydama su konkrečia vartojimo vieta ir pridėtine verte susijusią CSPE ribą ir kurios buvo nustatytos įgyvendinant Įstatymą Nr. 2003-8, yra su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, jeigu tos priemonės buvo skirtos paramai atsinaujinančiai energetikai, didelio naudingumo kogeneracijai, tarifų išlyginimui ir socialiniams tarifams finansuoti ir jeigu jos neviršijo CSPE sumažinimo sumos, leidžiamos sureguliavimo plane.

6 straipsnis

Komisija pritaria sureguliavimo planams, apie kuriuos pranešė Prancūzija. Prancūzija Komisijai apie šių planų įgyvendinimą turės pranešti 10 ir 11 straipsniuose nustatytais būdais ir 12 straipsnyje nustatytu terminu.

7 straipsnis

Atleidimo nuo CSPE priemonės, kurias, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, Prancūzija taikė vartojimui savo reikmėms elektros energiją gaminančioms įmonėms ir kuri buvo nustatyta įgyvendinant 2003 m. sausio 3 d. įstatymą Nr. 2003-8 dėl dujų bei elektros energijos rinkų ir viešosios elektros energijos tiekimo paslaugos (toliau – Įstatymas Nr. 2003-8), ir pagalbos priemonės, kurias, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, Prancūzija taikė nustatydama su konkrečia vartojimo vieta ir pridėtine verte susijusią CSPE ribą, nepatenka į šio sprendimo 1–5 straipsnio taikymo sritį ir yra laikomos nesuderinama valstybės pagalba. Prancūzija turi pradėti neteisėtos ir nesuderinamos pagalbos susigrąžinimą iš pagalbos gavėjų.

8 straipsnis

Pagal 7 straipsnyje nurodytą schemą teikiama bet kokia individuali pagalba nėra valstybės pagalba, jei jos paskyrimo metu ji atitinka reglamente, priimtame pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsnį, kuris taikytinas pagalbos paskyrimo metu, nustatytas sąlygas.

9 straipsnis

Bet kuri individuali pagalba, suteikta pagal 7 straipsnyje nustatytą schemą, kuri jos suteikimo metu atitiko sąlygas, nustatytas reglamente, priimtame pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, arba patvirtintoje pagalbos schemoje, yra suderinama su vidaus rinka, jei neviršijamas didžiausias pagalbos intensyvumas, leidžiamas nagrinėjamai pagalbos rūšiai.

10 straipsnis

1. Susigrąžintinos sumos mokamos su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo dienos, kurią šios sumos buvo perduotos pagalbos gavėjams, iki faktinio jų susigrąžinimo dienos.

2. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ([60]) V skyrių.

3. Prancūzija nuo šio sprendimo paskelbimo dienos nutraukia visų neišmokėtų pagalbos išmokų mokėjimą pagal 7 straipsnyje nurodytą schemą.

11 straipsnis

1. Suteikta pagalba turi būti susigrąžinta greitai ir veiksmingai.

2. Prancūzija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

12 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Prancūzija pateikia Komisijai tokią informaciją:

— galutinį pagalbos, suteiktos pagal 4, 5 ir 7 straipsniuose nurodytą schemą, gavėjų sąrašą,

— visą pagalbos sumą, gautą pagal 4, 5 ir 7 straipsniuose nurodytą schemą,

— visą pagalbos sumą, kurią kiekvienas pagalbos gavėjas gali gauti pagal sureguliavimo planą,

— CSPE sumą, kurią gavo kiekvienas pagalbos gavėjas ir kuri nėra laikoma pagalba pagal 1–3 straipsnius,

— visą iš kiekvieno pagalbos gavėjo pagal 7 straipsnyje nustatytą schemą susigrąžintiną sumą,

— visą galutinę iš kiekvieno pagalbos gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę dalį ir palūkanas),

— išsamų priemonių, skirtų prisiderinti prie šio sprendimo, aprašymą.

2. Išieškojimo procedūra turi būti įgyvendinta per keturis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos. Per šį laikotarpį Prancūzija turi perduoti Komisijai dokumentus, įrodančius, kad pagalbos gavėjams buvo pranešta apie pagalbos išieškojimą ir kad jie faktiškai kompensavo grąžintiną pagalbą.

3. Prancūzija nuolat informuoja Komisiją apie pažangą, padarytą įgyvendinant nacionalines priemones, kurių buvo imtasi, kad būtų įgyvendintas šis sprendimas, kol nebus susigrąžinta pagalba, suteikta pagal 7 straipsnyje nurodytą schemą. Komisijos paprašyta, ji nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis, kad būtų įvykdytas šis sprendimas. Prancūzija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurias pagalbos gavėjai jau grąžino.

13 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2018 m. liepos 31 d.

Komisijos vardu

Margrethe VESTAGER

Komisijos narė

([60]) 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).